

1897/19

EVANGELIČANSKI KALENDARI

za 1940. prestôpno leto.

XIX. LETNI TEKÂJ.

Vödáni po
PREKMURSKOJ EVANGELIČANSKOJ ŠINJORIJI.

XI 1010 / 1956

Čisti dobiček se na cerkvene dobrotívne cile obrné.

Rěč boža i návuk Lutherov
nigdár neprěde.

Potrêbna znánja na 1940. leto.

Od račúnanja vrêmena.

Krstšanskoga vrêmena račúnanja tekoče 1940. leto od Kristušovoga rodjenjá mao račúnamo. Tô je prestopno leto, štero z-366 dnévov, ali z-52 tjédna i z-2 dnéva stoji. Začne se z-pondélkom i dokonča se z-torkom. — Cérkevno leto se začne z 1. adventskov nedelov.

Stároverskoga kalendarija 1940. januára 1. dén na naš januára 14. dén spádne.

Židovje lêta od stvorjenja svêta mao račúnajo. Svoje 5701. leto májo od septembra mēseca 1940.

Tôrki i Mohamedánskoga vavlúvánja drúgi nasledníci vrêmen od Mohameda pobêga z-Mekke v-Medino začnejo, ka za Hedsra imenújejo i je njihovo 1359. leto.

Lejtni čas:

Sprotolêtte se začne márcá 20-ga ob 7 vóri 24 min. Nôč i dén sta toga časa ednáko dúgiva.

Leto se začne junija 21-ga ob 2 vóri 31 min. Prinás je toga časa náj-dúgši dén.

Jesén se začne septembra 24-ga ob 0 vóri 46 min. Nôč i dén sta zdaj pá ednáko dúgiva.

Zíma se začne decembra 22-ga ob 0 vóri 55 min. Prinás je toga časa nájkračiši dén.

Préstopni svétki :

Veliki pétek márcá 22, Vüzem márcá 24, Krist. v nébo zastoplenjé mája 2, Risálska nedela mája 12, Sv. Trojstva nedela mája 19, I. adventska nedela dec. 1.

Faşenski tekáj :

Faşensko vrêmen se začne po Trê králi na drúgi dén, tô je januára 7-ga i trpelo bode do februára 6-ga, vseküp 31 dni.

Preminjávanje meseca se znamenúje :

☉ mlád, ☽ mladanič, ☿ pun, ☾ starič.

Sunce z svojimi planetami :

Na sredi svoji planet je naše sunce.

Glávne planete so : **Merkur** : skoro 8 milijon mil od sunca ; leto na njem trpí 88 dní.

- Venus:** 15 milijon mil od sunca; leto na njê trpi 225 dni.
Zemla: 20 milijon mil od sunca; leto na njê trpi 365 dni.
Mars: 32 milijon mil od sunca; leto na njem trpi 687 dni.
 1204 máli planêt do 1925 leta; ali zvezdzbrodjávci ji ešče vsáko leto nájdejo več na tistom táli pod nébov.
- Jupiter:** 107 milijon mil od sunca; okôli sunca obhodi svojo pôť v 12 létaj ednôk, záto na njem 12 naši lét trpi edno leto.
- Saturnus:** 194 milijon mil od sunca; svojo pôť okôli sunca obhodi v 29 leti i 116 dnévi, záto na njem edno leto tak dugo trpi.
- Neptun:** 621 milijon mil od sunca; okôli príde ednôk v 164 létaj i 216 dnévi, leto na njem záto tak dugo trpi.
- Uranus:** 396¹/₂ milijon mil od sunca; okôli sunca obhodi svojo pôť v 84 létaj.
- Planet-planete, štere se náimre okôli vékši planet vrtijo i z-vékšimi vréd pa okôli sunca, se za mésece zovéjo. Zemla má 1, Mars 2, Jupiter 8, Saturnus 10, Uranus 4 i Neptun 1 mésec.

Národní svétki:

28. junija: Vidov dan;
 6. septembra: Rojstni dén Njegovega Veličanstva kralá Petra II.;
 1. decembra: Ousvetek národnega vjedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Planet znamejnje:

Sprotolétje:	Leto:	Jesén:	Zíma:
Koš 	Rak 	Vága 	Bak
Bik 	Oroslán 	Roglác 	Deždžev.
Dvojki 	Devojka 	Stréla 	Ríbe

POŠTNA TARIFA:

- Za návadna písma.** Za písma do téže 20 gr. po vsej držávi pristojbina 1·50 D; za 20—50 gr. 2 D; za 50—250 gr. 3·50 D; za 250—500 gr. 5 D; za 500—1000 gr. 10. Din. — Vu zvónske držáve do téže 20 gr. 4 D; za vsáki nadalni 20 gr. pa 2 Din več.
- Dopisnice (kárte).** Znamka 1 D; dopisnica z odgovorom znamka 3 D; — vu zvónske držáve dopisnica 2 Din.
- Tiskovine.** Poština za vsáki 50 gr. je 25 par. — Vu zvónske držáve 50 par. (Téža samo do 2 kg, knjige pa do 3 kg.)
- Vzorci blága.** Pristojbina za téžo do 100 gr. je 50 par. Za zvónstva 1 D.
- Priporočeno.** Za „priporočeno“ je ešče posebna pristojbina 3 Din. Za zvónstvo 4 Din.
- Za vrédnostna písma.** Pristojbina do 100 Din je 4 Din; do 500 Din 5 Din. Obvestnina 50 par, dostavnina 1 Din.
- Poštne nakáznice (Utalvány).** Pristojbina do 50 Din 1·50 Din; do 100 Din 2 Din; do 250 Din 3 Din; do 500 Din 4 Din; do 750 Din 5 Din; do 1.000 Din 6 Din; do 1.500 Din 7 Din; do 2.000 Din 8 Din; do 2.500 Din 9 Din; do 3.000 Din 9·50 Din; do 3.500

Din 10 Din ; do 4.000 Din 10:50 Din ; do 4:500 Din 11 Din ; do 5.000 Din 11:50 Din. — Do 5.000 Din se lahko pošle po nakaznici. — V inozemstvo do 100 Din 3 Din ; za vsaki nadalnji 100 Din 50 par i 10/0 ažio.

Položnice (ček). Pristojbina do 100 Din 0:50 Din ; do 250 Din 0:75 Din ; do 500 Din 1 Din ; do 1.000 Din 1:50 Din ; do 2.500 Din 2 Din ; do 5.000 Din 2:50 Din ; do 10.000 Din 3 Din ; do 25.000 Din 4 Din ; do 50.000 Din 3 Din ; nad 50.000 Din 6 Din i za vsaki nadalnji 100.000 Din i za sleherni ménsi zaključni znesek po 1 Din.

Za vozno poštné pošiljätve (závoje-vreče, pakete) se pláča do 1 kg 3 Din, do 5 kg (v daljavi 100 kilometrov) 8 Din, do 10 kg 10 Din, do 15 kg 15 Din, do 20 kg 20 Din.

Telegram vsáka réč 70 par ; na Vogrsko 2:32 Din, v Austrijo 2:61 Din, v Francijo 3:91 Din, v Nemčijo 4:06 Din.

Telefon v lokálnom prest. 3 min. 1 Din, do 25 km 5 Din, do 50 km 9 Din, do 100 km 14 Din, do 200 km 18 Din, do 400 km 22 Din.

Krstšanskoga vrémena račúnanja nájnámenitěši časi :

Tek. leto jé od Jezuš Kristušovoga rojstva ma	1940.
Od I. krst. rim. casara Vel. Konštantina povrněnja ma	1629.
„ grúntanja rimpápeštva	1238.
„ razlôčjenja záhodne i zhodne cěrkvi	886.
„ gorinájdenja pükšenoga práha	598.
„ „ knigoštampanja	500.
„ Dr. Luther Mártona rojstva	457.
„ gorinájdenja Amerike	447.
„ začétká reformácije	423.
„ notriprinešenjá krumpišov v Evropo	355.
„ dokončanja 30 létne bojne	292.
„ gorinájdenja lokomotive	241.
„ grúntanja Amerikanske republike	164.
„ potrplivosti zapôvedi II. Jožefa	159.
„ gorinájdenja obrambnoga ceplenjá	150.
„ núcanja lokomotivnoga hajôva	137.
„ prvoga probanja železnice lokomotive	134.
„ gorinájdenja telegráfa	92.
„ začétká svetovne bojne	25.

Vladárska hiža králevčine Jugoslávije.

Njegovo Veličanstvo Král Peter II. rojen v Beogradi 6. septembra 1923. — Proglášen za králá 9 oktobra 1934. zavolo smrti Vitěznoga krála Aleksandra I. Zedinitela 9. okt. 1934. v Marseilli. — Po čl. 41. in 42. ustáve Krájevine Jugoslávije vršijo krájevsko namestnjško oblást: Nj. Králj. Visočanstvo knez Pavle Karadjordjević, dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović.

Njéno Veličanstvo Kralca Marija, rojena v Gothi (Nemčija) 27. dec. 1899.

Brat Nj. Vel. králja Nj. Vis. králjević Tomisláv, rojen 19. januára 1928, v Beográdi.

Brat Nj. Vel. králja Nj. Visoč. králjević Andrej, roj. 28. junija 1929, v Bledi.

Rodovnica dinastije Karadjordjevičev.

Peter, spadno v boji z Törkamami 1733 – 1784, njegova žena Marica, vmrla 1811.

Sin: Karadjordje Juri Petrovič, rojen leta 1762 v Viševci. Vmorjen v noči 12 na 13. junija 1817 v Radovani pri Smederovci, vrhovni srbski vojskovodja od februarja 1804 do septembra 1813; žena Jelena, hči kneza Nikole Jovanoviča v Maslovševa, rojena leta 1765, vmrla 11. februarja 1842 v Beogradu.

Toga sin: Aleksander Karadjordjevič, rojen 26. septembra 1806 v Topoli. Njegov prvi učitelj je bio Dositej Obradović. Leta 1814 je šou z očom v Austrijo, odkéc je v jesén tistoga leta odišao v Rusijo, gde se je vóosnouvo. Leta 1839 se je vrno v Srbijo, leta 1840 je postao kotriga beogradske okrožne sodnije, leta 1841 adjutant knéza Mihala, leta 1842 pa je bio izbráni za kneza Srbije. Leta 1858 je po zaprtji Národne skupščine odstopo, šou je v Austrijo in živo do smrti 22. aprila 1885 v Temešvári. Pokopan je na Dunaju. Njegova žena Persida, hči Jevréma Nenadoviča, rojena 1813 v Valjevi, vmrla je 26. márcia 1873 na Dunaju.

Njegov sin: Peter, rojen dne 29. julija 1844 v Beográdi, od 2. junija 1903 kral Srbije, od 1. decembra 1918 kral Srbov, Hrvatov i Slovencev, vmrou je 26. augusta 1921. Njegova žena Zorka, hči črnogorskoga knéza Nikola I., rojena 11. decembra 1864 v Cetinji, vmrla 4. márcia 1890 ravnótam.

Deca: Jelena, rojena 23. oktobra 1884 na Reki, poročena z ruskim velikim knezom Jovanom Konstantinovičem Romanovim, vmorjeni leta 1918 od bolševikov; sin Vsevolod Jovanovič, rojen leta 1914 v Petrogradi.

Gjorgje, rojen 27. aug. 1887, se odpovedao stolonasledništva 27. marca 1909.

Aleksander I., rojen v Cetinji 17. decembra 1888. leta. Prestolonaslednik od 27. marca 1909. Králevsko oblást je vršo od 24. junija 1914. leta kak namestnik. Po ustávi je naslednik kralá Petra I. Velikega Osloboditela od 16. aug. 1921 do 1929 oktobra 3. kak král SHS i od 3. oktobra 1929. kak I. král Jugoslavije. Vmro 9. sept. 1934 v Marseillu.

Jelena, žena bivšega srbskoga poslanika na Dunaju Gjeorgje Simiča.

Arsen, rojen 4. aprila 1859 v Temešvári, poročen z Auroro, knézinjov Demidovov di. S. Donato, razporočena 1896, vmrla 1905. Sin: princ Pavel rojen 15. aprila 1893 v Petrogradi.

ŠIFTAR LUDVIK

TVORNICA PERILA

MURSKA SOBOTA

Brzjaví : „PERILO ŠIFTAR“ — Telefon številka 43.

Predgovor.

Lübléni evangeličanski verebratje! Gda naš kalendari devetnástikrát pústímo na njegovo pôt, té predvsém pozdrávlamo vás, katerim je vu pretečeni létaj naš evangeličanski kalendari veren pôtni pajdáš-, dostakrát pomôč bio vu tom, naj pri vas môči evangelioma májo valánost. Vu tom nôvom leti rávnotak, kak vu prîšestnosti tüdí dosta blagoslova bode ponüdjávoao onim, kateri ga notrivzemejo vu svojo hižo.

Naš kalendari vu svoji lêpi pripovêstaj, žítka kêpaj, veršusaj našega církevnoga žítka fontošnéše zgodbe, naše církvi zgodovíno, naše vere vítêzov blagoslovljeni žítek, vidme evangelioma dáva i s svojimi glásmi vse proteštante vküperprikapčüje enzdrúgim. Zevsém šče vçiti, evangeliomski karakter osnávlati i razveseljávanje vedrnoga žítka prínesti.

Našoj evangeličanskoj církvi edna velka môč je pošteni, čistí, zidajôçi evangeličanski štamp. Ete štamp krepiti trbê, naj potom té krepí vsáko naše dobro dugovánje. Záto naj nebode nikomi vseedno tó, ka kakši kalendari má, nego naj vsáki evangeličanec pomága ete evangeličanski kalendari razširjávatí med poznánci svojimi.

Gledêč na težke pênezne razmere je cêna našega bogatoga zdrçetka i z vnôgimi kêpami ilustríranoga kalendarija samo 8 dinárov.

Primte tak zdâ tüdí z lübéznostjov, z prijaznívnostjov naš kalendari; naj nájde notriidênje vu kêm več evangeličanski hiž i naj spunjávle svojo blagoslovljeno slúžbo vu srdci, vu familiji i vu církvi!

Murska Sobota, 1939. oktobra meseca.

Reditelstvo :

Flisár Jánoš

Hári Lipót

Darvaš Aladár

Od regulov vrêmena.

Regule telko valájo,
Kelko blôdni na njé dájo.
Çi nede tak, te de ovak,
Çi de ovak, te neo etak.

Bôg te glêda doli z nébe,
Ka on šcê; dene pred tébe.
Ravnanje on vu rôki má,
Ka smo vrêdni, tisto nam dá.

Çlovek nemre prebroditi,
Çile njegve vôzbroditi . . .
Neprevídjene so poti,
Po šteroj on vodí lüdi.

Delo, skrbnost, prevídenje
Ino çedno prerazmênje

Naj bô naše nakanênje,
Nê pa pred njega idênje.

Na brezpametno činênje,
Što zná na kakše znamênje?
Na blodnikov šatruvanje
I norčekov modruvanje:

Nika več nê trbê dati,
Têmbole çedno delati;
Vu Bôgi se prav vüpati,
Z šoršom vrêlo bojüvatí.

Nigdár nê vnemar vcagati,
Nego vsígdár krepko státi
Tak vse mámo obládati
I sebê gor' obdržati.

F.

Január má 31 dní, Sečen

Tjédnični dnévi	Protsštantski	Rim. kat.	Sunca		Mejsca		
			zhod	záhod	zhod	záhod	
1 Pondělek	Nôvo leto	Nôvo leto	 7 48	 4 19	—	—	11 10
2 Tork	Ábel	Jezuša sv. imé	 7 48	 4 19	0 9	11 39	
3 Srěda	Benjamin	Genoveva d.	 7 48	 4 21	1 21	12 5	
4 Četrtek	Leona	Titus pk.	 7 47	 4 22	2 37	12 48	
5 Pétek	Šimon	Telesfor	 7 47	 4 23	3 39	1 27	
6 Sobota	Tri králi	Tri králi	 7 47	 4 24	4 32	2 12	
1. tjeden.	Evang. Luk. 2, 41—52. Epist. Rim. 12, 1—5.						
7 Nedela	Po tri kr. 1	Po tri kr. 1	 7 47	 4 24	5 39	3 2	
8 Pondělek	Sörénj	Sörénj	 7 47	 4 25	6 31	3 56	
9 Tork	Marcel	Julian mantr.	 7 47	 4 27	7 15	4 55	
10 Srěda	Melánia	Vilmoš pk.	 7 46	 4 28	7 54	5 55	
11 Četrtek	Ágota	Higin p. m.	 7 46	 4 30	8 27	6 56	
12 Pétek	Ernö	Ernö ap.	 7 45	 4 30	8 56	7 57	
13 Sobota	Vidor	Veronika	 7 45	 4 32	9 22	8 57	
2. tjeden.	Evang. Ján. 2, 1—11. Epist. Rim. 12, 6—16.						
14 Nedela	Po tri kr. 2.	Po tri kr. 2.	 7 44	 4 33	9 47	9 57	
15 Pondělek	Lóránt	Remete sv. P.	 7 44	 4 35	10 12	10 56	
16 Tork	Gustáv	Marcell p. m.	 7 43	 4 36	10 37	11 57	
17 Srěda	Anton	Anton apát	 7 43	 4 37	11 1	—	
18 Četrtek	Piroška	Piroška d. m.	 7 42	 4 38	11 30	1 4	
19 Pétek	Šára	B. Margit	 7 42	 4 40	12 9	2 00	
20 Sobota	Fáb. i Seb.	Fáb. i Seb.	 7 41	 4 41	12 48	3 2	
3. tjeden.	Evang. Mat. 20, 1—16. Epist. I. Kor. 9, 24—10, 5.						
21 Nedela	Septuages.	Septuages.	 7 41	 4 43	1 36	4 3	
22 Pondělek	Artur	Vince mantr.	 7 39	 4 45	2 30	5 2	
23 Tork	Zelma	P. Raimund	 7 38	 4 46	3 36	5 57	
24 Srěda	Tádé	Timót pk.	 7 36	 4 48	4 48	6 45	
25 Četrtek	Pavla spreobr.	Pavla obrn.	 7 36	 4 49	6 3	7 27	
26 Pétek	Vanda	Polikárp pk.	 7 35	 4 50	7 21	8 5	
27 Sobota	Lothár	Zlátov. sv. Ján.	 7 34	 4 52	8 40	8 39	
4. tjeden.	Evang. Luk. 8, 4—15. Epist. II. Kor. 11, 19—12, 9.						
28 Nedela	Sexages.	Sexages.	 7 33	 4 53	9 55	9 11	
29 Pondělek	Adel	Sal. sv. Ferenc	 7 32	 4 55	1 9	9 43	
30 Tork	Mártonka	Martina d. m.	 7 30	 4 57	—	—	10 16
31 Srěda	Virgilia	Bosko sv. Ján.	 7 29	 4 58	0 21	10 51	

Vrejmena houd pouleg Herschela : 1—8 vihérno, mizli dnévi, močni snežení zameti, močen mraz, 9—17 na vékše vedrno, ali z mrazom, 18—24 n kelko se povékša mraz, 25—31 prijétnejše postáne vrejmen, z ménsim sneženjom.

Prvoga je dén dugi 8 vör 31 minut, do konca mejsca 1 vöro 2 min. prirasté.

Regule vrejmena • Či se na Trikrátlovo strêhe snêg topi, ali v kolo-

Či je sunce na dén Vince,

Pune bodo peovnice;

Z-siljem pun škedjen i párma,

K-Mihály'-vomi dobra brátva

Na Pavlovo vrêmen čisto

Nam kaže obilno leto.

Či pa vetrno i zvirno,

Prinesti má pomor, bojno.

Či bô megla, de nezdravo,

Človeki, stvári škodljivo.

Či de pa snejžen i moker,

Bode krúh vžéli i dober.

K tebi pozdígam Gospodne, dúšo mojo! Bog moj, vu tebi se vípam.
(Žolt. 25, 1—2).

Vi, ki lúbite Gospodna, mête v návisti hüdübo. (Žolt 97, 10).

Ne zamüdi ponoviti naprejplačilo na Düševni List.

JANUÁR

Mejseca premenjávanje :

2-ga ☾ ob 5 vóri 56 min., 9-ga ☽ ob 2 vóri 53 min., 17-ga ☾ ob 7 vóri 21 min., 25-ga ☽ ob 0 vóri 22 min., 31-ga ☾ ob 3 vóri 47 min.

Kmeta ôpravice v januári :

Vu dvorišči : snejg i léd tá čistiti; škéri popravek i rédjenje. — Na njtvaj : gnojá vožnja, skórnatni snejg z svinjámi sklačiti dati, grmovje, trnje trebiti. — V-štali : štale vetriti i tople držati, jaslí, kopanje čiste metí, božnejšo i slabšo krmo polagati. — Kürečnjekov dveri, obloke, mostnice z slámov podmetati. — Pri sádovenom drevji : gosanic gnezd preprávanje, za cepjé vejčic branjé, süho drevje vókopati, za sadjenje cepík jame kopati i za ceplenjé potrejbno kojno se skrbeti. — V-künjskom ogradčeki : prahšiti, gnoj podkápati, topli gréd rédjenje. — V-goricaj : gnojiti, kolje pripravlati, vino pretákati, lagve žveplati, naj nespisnivijo, peovnice tople držati i vótriti.

Február má 29 dní, Süšec

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1	Četrtek	Ignac	Ignac pk. m.		7 29 5 59	1 30	11 28
2	Pétek	Karolin	Svečnica		7 27 5 1	2 35	12 11
3	Sobota	Baláž	Baláž pk. m.		7 26 5 2	2 34	12 59
5. tjeden.		Evang. Luk. 18, 31—43. Epist. I. Kor. 13, 1—13.					
4	Nedela	Quinquag.	Quinquag.		7 24 5 4	4 27	1 52
5	Pondělek	Ágota	Ágota pk. m.		7 24 5 5	5 13	2 47
6	Tork	Fašenek	Fašenek		7 21 5 7	5 54	3 46
7	Srěda	Todor	Pepelnica		7 21 5 9	6 29	4 47
8	Četrtek	Aranka	M. Sv. Jánoš		7 19 5 10	6 58	5 47
9	Pétek	Abigail	Aleks. Ciril		7 18 5 12	7 26	6 47
10	Sobota	Elvira	Skolastika		7 16 5 14	7 42	7 48
6. tjeden.		Evang. Mat. 4, 1—11. Epist. II. Kor. 6, 1—10.					
11	Nedela	Postna 1.	Invocabit		7 15 5 16	8 16	8 47
12	Pondělek	Lidia	7 sv. ust.		7 13 5 17	8 38	9 46
13	Tork	Ella	R. Katalin		7 11 5 19	9 8	0 47
14	Srěda	Bálint	Bálint m.		7 10 5 21	9 36	11 47
15	Četrtek	Faustin	K. Kolos		7 8 5 22	10 7	—
16	Pétek	Juliana	Juliana m.		7 6 5 23	10 43	0 48
17	Sobota	Donát	Donát pk. m.		7 4 5 24	11 26	1 48
7. tjeden		Evang. Mát. 15, 21—28. Epist. I. Thess. 4, 1—7.					
18	Nedela	Postna 2.	Reminisc.		7 3 5 26	12 17	2 47
19	Pondělek	Žuzánna	Konrád		7 1 5 28	1 15	3 41
20	Tork	Álmoš	Aladár pk. m.		6 59 5 30	2 22	4 32
21	Srěda	Eleonora	Eleonóra		6 58 5 31	3 34	5 16
22	Četrtek	Geržon	St. šv. Petra		6 56 5 32	4 51	5 56
23	Pétek	Alfréd	Dam. Peter		6 54 5 33	6 11	6 34
24	Sobota	Prěstop. dén	Prěstop. dén		6 53 5 34	7 29	7 8
8. tjeden.		Evang. Luk. 11, 14—28. Epist. Efez. 5, 1—9.					
25	Nedela	Postna 3.	Oculi		6 51 5 36	8 48	7 41
26	Pondělek	Géza	Géza m.		6 49 5 38	10 4	8 15
27	Tork	Šándor	Kort. sv. Marg.		6 47 5 40	11 18	8 51
28	Srěda	Ákoš	Gábor pass.		6 45 5 41	—	9 28
29	Četrtek	Elemér	Román ap.		6 43 5 43	0 25	10 11

Vrejmena houd pouleg Herschela: Prvi tjeden mrzlo, deždž ali snejg, močno vihérje, 8—16 malo popústi, nagoustci mrzli deždžovje, 17—23 znovič se na mrzlo obrné i do konca mejseca tak ostáne.

Prvoga je dén dugi 9 vör 30 minut, do konca mejseca 1 vöro 30 min. prirasté

Regule voejmena : Či na svečnico (2-ga) sunce sija i lepi topel dën je sühšec, tém mrzlejši de málitráven i vüzem. Na svečnico medved vöpride z-
svoje lüknje (brloge) okouli poglédne, či je lepo vrejmen, nazáj se povrné spät,
či je pa mrzlo vrejmen, vönej ostáne.

Či je na Majkešovo mrzlo (24), te de ešče 40 dni mrzlo. Zátó :

Či nájde léd, spotere ga,

Či nenájde rédo de ga.

Nišče nás sebi ne živé . . . (Riml. 14, 7-9).

Gde je kinč vaš, tam je i srce vaše (Mat. 6, 21).

„Zemelski človek se z malim zadovolí, či nehodí želenji svojmi po voli“

FEBRUÁR

Mejsca premenjávanje :

8-ga ☉ ob 8 vöri 45 min., 16-ga ☽ ob 1vöri 55 min., 23-ga ☿ ob 10
vöri 55 min.

Kmeta ópravice v-februári :

Silje premejšati, semensko zrnje čistiti, ž njiv snega vodo doli püstšati, slabo
sejstvo z žveplenim ammoniakom gnojiti, od srena pozdignjeno sejstvo zvalékati,
trávnike čistiti, vláčiti, — oves, ječmen, graoko, léčo, grajhščič sejati. — *V-štali*:
bougšo krmo polagati, obilno nastilati. — *Sadovenoga drevja* stéblovjé čistiti,
síhe vejke odstrániti, gnojiti. V künjskom ogradčeki : v tople gredé sejati, na
slobodnom grahščič, mrkvečno, petriša, šalátno semen, mak sejati, lík, česnek,
šóško, sprotolejšnji kel saditi.

Márc má 31 dní, Málietráven

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kat.	Sunca		Mejseca	
			zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pětek	Albin	Albin p.		6 39 5 45	1 30	10 57
2 Sobota	Lujza	Lujza		6 41 5 47	2 23	11 49
9. tjeden.	Evang. Ján. 6, 1—15. Epist. Gal. 4, 21—31.					
3 Nedela	Postna 4.	Laetare		6 37 5 48	3 12	12 43
4 Pondělek	Kázmér	Kázmér		6 36 5 49	3 53	1 41
5 Tork	Adorján	Ōžėb		6 34 5 50	4 30	2 39
6 Srėda	Gottlieb	Perpětua		6 32 5 52	5 1	3 40
7 Četrtek	Tomáš	A. sv. Tomáš		6 30 5 54	5 30	4 43
8 Pětek	Zoltan	Pob. Jánoš		6 29 5 55	5 56	5 40
9 Sobota	Franciška	Franciška		6 25 5 57	6 21	6 39
10. tjeden.	Evang. Ján. 8, 46—59. Epist. Žid. 9, 11—15.					
10 Nedela	Postna 5.	Čarna ned.		6 23 5 58	6 47	7 39
11 Pondělek	Aladár	Silárd		6 22 5 59	7 12	8 39
12 Tork	Gregor	I. Gregor p.		6 20 6 1	7 40	9 39
13 Srėda	Kristián	Sabin		6 18 6 2	8 10	10 52
14 Četrtek	Matild	Matild		6 16 6 4	8 41	11 38
15 Pětek	Krištof	Longin		6 14 6 5	9 22	—
16 Sobota	Henriette	Gerėb p.		6 12 6 7	10 19	0 46
11. tjeden.	Evang. Mátė 21, 1—9. Epist. Filip. 2, 5—11.					
17 Nedela	Cvetna n.	Cvetna n.		6 10 6 8	11 2	1 39
18 Pondělek	Šandor	Šandor p.		6 8 6 9	12 2	2 21
19 Tork	Jožef	Jožef		6 6 6 11	1 11	3 7
20 Srėda	Hubert	B. Č. Mor		6 4 6 13	2 22	3 48
21 Četrtek	Benedek	Vel. četrtek		6 3 6 14	3 39	4 26
22 Pětek	Vel. pětek	Vel. pětek		6 0 6 15	4 58	5 1
23 Sobota	Frumenc	Vel. sobota		6 59 6 16	6 12	5 35
12. tjeden.	Evang. Márk 16, 1—8. Epist. I. Kor. 5, 6—8.					
24 Nedela	Vüz. ned.	Vüz. ned.		5 56 6 18	7 40	6 8
25 Pondělek	Vüz. pond.	Vüz. pond.		5 55 6 19	8 53	6 43
26 Tork	Manó	Emánuel		5 53 6 21	10 6	7 21
27 Srėda	Hajnalka	Dam. Jánoš		5 51 6 23	11 3	8 4
28 Četrtek	Gedeon	Kap. Jánoš		5 50 6 24	—	8 50
29 Pětek	Ciril	Augusta		5 46 6 25	8 14	9 42
30 Sobota	Izidor	Kerény m.		5 44 6 26	1 7	10 37
13. tjeden.	Evang. Jánoš 20, 19—31. Epist. I. Jan. 5, 4—10.					
31 Nedela	Po vüz. 1.	Bela ned.		5 43 6 28	1 51	11 34

Vrejmena houd pouleg Herschela: Z hladnimi, vetrovnimi dnévi se začne, po 10 tom ménše sneženje, potom premenjávno vrejmen pride, po 20-tom navėkše vedrno, ali ešče vsigđár mrzlo

Prvoga je dén dŭgi 11 vör 4 min., do konca meseca 1 vöro 39 min. prirastė.

Záčėtek sprotoletjta 20-ga ob 7 vöri 24 min.

Regule vrejmena : Måloga tråvna snejg je škodlivi sejajni. Ešče i te škodi, či ga samo v-žåklj nesėjo prejg po njivaj. Či je måli tråven sũhi, velki pa moker i risålsšček hladen, obilna žetva i bråtvå bode. Kelko meglé bode v etom mejseci, telko plohé pride v-leti; kelko rosé pred vüzmom, telko slåne po vüzmi.

Či je Gregor čistj, vedrni,
Mraz, vöter, snejg de gedrni.

Šåndor, Jözef pa Benedek
Na klin vejsita köpenjek.

Dolidénte låž i gúčte istino. (Efez 4. 25.)

Hüdoga kå trpi što med vami? Naj moli. Dobre voule je što? Naj po-pejva. (Jakab 5, 13.)

Či pa što Dühå Kristušovoga nema; té je nej njegov. (Riml. 8, 9.)

MÁRC

Mejseca premenjåvanje :

1-ga ☾ ob 3 vöri 35 min., 9ga ☽ ob 3 vöri 23 min., 17-ga ☾ ob 4 vöri 25 min., 23-ga ☽ ob 8 vöri 33 min., 30-ga ☾ ob 5 vöri 20 min.

Kmeta õpravice v-mårcljušl :

Orånje, práhšenje, prahe, sejtve, tråvnike vlåčiti i poravnati. — Préznoj máhri dobro dvoritj; vötrenje, kobile püščati, svinjé prouti ognjoperi vcepiti dati. Kokvače nasåjati i obravnåvati. — Cepike saditi, obrezåvati, cepiti, okåpati, pečjé sejati. — Tople gredé odpråvlati, vötrti; gredé réditi; petreželem, mrkvečno, erdéče repe, mejsečne retkvi semen sejati. — Trstje odkriti, rezati, z-koljom obravnati, mlådo trstje saditi, groubati; bejlo vjno obdrügim, erdéče obrvim pretočiti.

April mà 30 dní, Velikitráven

Tjédnični dnévi	Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pondělek	Hugó	Cepl. B. M.		5 40	6 29	2 31	12 38
2 Tork	Áron	P. Franc		5 39	6 31	3 3	1 33
3 Srěda	Kerestěj	Rihárd p.		5 36	6 31	3 33	2 34
4 Četrtek	Izidor	Izidor p.		5 34	6 33	3 59	3 33
5 Pétek	Vince	Fer. sv. Vince		5 32	6 34	4 25	4 32
6 Sobota	Coelestin	Coelestin		5 30	6 36	4 51	5 31
14. tjeden.	Evang. Jánoš 10, 11—16. Epist. I. Pet. 2, 21—25.						
7 Nedela	Po vüz. 2.	Misericord.		5 29	6 38	5 17	6 31
8 Pondělek	Lidia	Déneš p.		5 25	6 39	5 44	7 32
9 Tork	Erhárdt	Konrád		5 24	6 40	6 12	8 33
10 Srěda	Žolt	Sv. Jožef cep.		5 22	6 41	6 45	9 43
11 Četrtek	Leo	I. Leo p.		5 20	6 43	7 23	10 31
12 Pétek	Gjula	Gjula p.		5 19	6 44	7 57	11 26
13 Sobota	Ida	Hermenegild		5 17	6 46	8 57	—
15. tjeden.	Evang. Jánoš 16, 16—23. Epist. I. Pet. 2, 11—20.						
14 Nedela	Po vüz. 3.	Jubilate		5 15	6 47	9 53	0 16
15 Pondělek	Atala	Anastázia		5 13	6 49	10 57	1 8
16 Tork	Lambert	L. B. Jožef		5 12	6 50	12 6	1 44
17 Srěda	Anicét	Anicét		5 10	6 51	1 17	2 22
18 Četrtek	Ilma	Apollonius m.		5 7	6 54	2 31	2 47
19 Pétek	Kočárd	Ema		5 6	6 54	3 48	3 30
20 Sobota	Tivadar	Tivadar		5 4	6 56	5 16	4 3
16. tjeden.	Evang. Jánoš 16, 5—15. Epist. Jak. 1, 16—21.						
21 Nedela	Po vüz. 4.	Cantate		5 2	6 58	6 24	4 36
22 Pondělek	Sotér	Sotér i Kaj.		5 0	6 58	7 34	5 14
23 Tork	Béla	Béla p.		4 58	7 0	8 52	5 53
24 Srěda	Gjüri	Gjüri m.		4 56	7 1	9 58	6 38
25 Četrtek	Márk	Márk ev.		4 54	7 3	10 57	7 29
26 Pétek	Ervin	Kilit i Marc.		4 53	7 4	11 46	8 24
27 Sobota	Aristid	Kan. Peter		4 51	7 5	—	9 23
17. tjeden.	Evang. Jánoš 16, 23—30. Epist. Jak. 1, 22—27.						
28 Nedela	Po vüz. 5.	Rogate		4 50	7 7	0 28	10 23
29 Pondělek	Albertina	Péter m.		4 48	7 9	1 4	11 23
30 Tork	Katalena	S. Katalena		4 46	7 10	1 36	12 24

Vrejmena houd pouleg Herschela : 1—4 vedrno, lejpo vrejmen, 7—18 premenjávno, po 20-tom deždžévno vrejmen, konca mejseca lejpo, toplo vrejmen.

Prvoga je dén dŭgi 12 vör 49 min., do konca mejseca 1 vöro 35 min. prirasté.

Regule vremena : Či je na vüzemsko nedelo deždž, do risál de
Či na Tiborca dén (14) se trávnici ne zelenijo — nemremo rodnoga leta čakati.
Či je té mejsec vlažen — obilno leto de — Či breza obzeleni, nej se trbej bo-
jati mraza. Či se pa Margarejtica pokáže: čí črešnje cvetėjo — cvelo bode i
trstje. — Po Gjürgjavom telkokrát bode slána, kelkokrát je pred preminoučim
Mihaljovom bila. Či v etom mejseci grmi rodno leto včini. Kelko dni pred
Markovom (25) žabe brekajo, telko dni do po njem mučale. Či na Markovo sla-
viček muči — premenjávno vremejn znamenüje; čí pa füčka, vugodno sprotoletje
glási. Či na Gjürgjavo cvetje v obilnosti jeste, de — obilno leto, čí ga je pa
malo — sükešino i drágočo nam znamenüje.

Nenihás düše moje v pékli (Žolt. 16, 10)

Osloubodi me, Gospodne, od hüdoga človeka. (140. Žolt 2.)

Jedini evangeličanski slovenski list je „DÜŠEVNI LIST“. Prihája mejsečno
na 12 stráni. Napreplačilo 20 Din.

ÁPRIL

Mejsca premenjávaje :

7ga ☉ ob 9 vóri 18 min., 15-ga ☽ ob 2 vóri 46 min., 22-ga ☀ ob 5
vóri 37 mn., 29-ga ☾ ob 8 vóri 49 min.

Kmeta öpravice v ápriliši :

Hramouv poprávlanje. Za semen krumpiše i kukorco pripraviti. — Drovno máhro
na pašo pístiti. Na zeléne krme poláganje se premeniti, mláde máhre varvanje
od deždža. Kokvač i piščanec obravnávanje. — Gingavi cepk privežüvanje, oká-
panje, oučenje, obrezávaje, kleštšenje i sadjenje. - Kapüste, karfiol, kalarábi, lük,
čestnek, šaláto, zeller saditi; dinje i ougorke v tople gredé saditi; na slobodnom
grajhšič, špinot, retkvi i šaláto sejati. Trstje saditi, grobati.

Máj má 31 dní, Risálšček

Tjédnični dněvi	Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Srěda	Filip	Filip i Jak.		4 45	7 11	2 13	1 24
2 Četrtek	Krist. vněb.	Krist. vněb.		4 43	7 13	2 29	2 24
3 Pětek	Irma	Sv. † gorn.		4 42	7 15	2 54	3 23
4 Sobota	Florián	Monika		4 40	7 15	3 26	4 23
18. tjeden.	Evang. Ján. 15, 26—16, 4. Epist. 1. Pet. 4, 7—11.						
5 Nedela	Po vüz. 6.	Exaudi		4 39	7 16	3 46	5 23
6 Pondělek	Frida	Jánoš ap.		4 37	7 17	4 15	6 25
7 Tork	Napoleon	B. Gizela		4 36	7 19	4 46	7 25
8 Srěda	Gizela	Mihálj arch.		4 34	7 21	5 22	8 25
9 Četrtek	Gergelj	N. Gergelj		4 33	7 22	6 4	9 22
10 Pětek	Ármin	Antonin		4 30	7 24	6 53	10 15
11 Sobota	Mamertus	H. sv. Ferenc		4 29	7 24	7 49	11 4
19. tjeden.	Evang. Jánoš 14, 23—31. Epist. Ap. dj. 2, 1—13.						
12 Nedela	Risál. ned.	Risál. ned.		4 28	7 25	8 49	11 45
13 Pondělek	Risál. pond.	Risál. pond.		4 26	7 29	9 55	—
14 Tork	Bonifác	Bonifác		4 25	7 29	11 5	0 24
15 Srěda	Žofia	S. sv. Ján. K.		4 24	7 30	12 22	0 50
16 Četrtek	Mozeš	Nep. Jánoš		4 23	7 31	1 30	1 38
17 Pětek	Paškál	Paškál		4 20	7 32	2 45	2 2
18 Sobota	Erik	Venanc		4 19	7 34	4 0	2 33
20. tjeden.	Evang. Jan. 3, 1—15. Epist. Rim. 11, 33—36.						
19 Nedela	Sv. Trojstva	Sv. tr. 1.		4 18	7 34	5 15	2 8
20 Pondělek	Bernát	Bernardin		4 17	7 34	6 29	3 45
21 Tork	Konštantin	Bob. Andráš		4 16	7 36	7 32	4 27
22 Srěda	Julia	Julia m.		4 15	7 38	8 41	5 15
23 Četrtek	Dežő	Tějlovo		4 14	7 39	9 36	6 9
24 Pětek	Ester	Kr. pom.		4 13	7 41	10 22	7 6
25 Sobota	Orbán	VII. Gergelj p.		4 12	7 43	11 2	8 7
21. tjeden.	Evang. Luk. 16, 19—31. Epist. I. Jan. 4, 16—21.						
26 Nedela	Po sv. tr. 1.	Sv. tr. 2.		4 11	7 43	11 36	9 9
27 Pondělek	Běda	Běda		4 11	7 44	—	10 10
28 Tork	Emil	Ágošton p.		4 10	7 45	0 6	11 12
29 Srěda	Maxim	P. Magd.		4 10	7 46	0 32	12 13
30 Četrtek	Nándor	Ar. sv. Janka		4 9	7 47	0 58	13 12
31 Pětek	Petronela	Jězuš. sv. srcě		4 8	7 48	1 23	14 12

Vrejmena houd pouleg Herschela: Z převec deždžěvnimi dněvi se začne, po 14-tom lejšo, toplo, sunčno, med 20 i 20-tom premenjávno vrejmen, ali po 26-tom znova lejšo sunčno vrejmen.

Prvoga je dén dŭgi 14 vŕ 26 min, do konca mejseca 1 vŕo 14 min. prirastě.

Regule vrejmena : Či je na Filipovo hladno i vlažno — srednji pouč čakajmo; či je toplo i čisto, teda obilnejšega. Či je na Križavo čisto vrejmen, je na hasek, či pa deždževno, je na kvár. Risálske nedele deždž je hasnoviti. Na Vrbanovo (25) či je čisto vremen — bode sladko vino, či pa deždževno — de kisilo. Pongrácov deždž je njivam dober, ali goricam škodlivl. Či je Risálsček premoker, Ivanšček de sūhi.

Radūjem se vu govoréči meni: pojdmó vu hišo Gospodnovo. (Žolt. 122, 1.)
Pozábi velka bantiūvanja, ali mála dobročinenja nigdār! (Konfucius.)

Vsa záto, šterakoli ščéte, naj vam včinijo ljudjé, tak i vi činte njim. Ár je eta právda i prorocke. (Mát. 7, 12.)

MÁJUŠ

Mejseca premenjávanje :

7-ga ☾ ob 1 vōri 7 min., 14-ga ☽ ob 9 vōri 51 min., 21-ga ☾ ob 2 vōri 33 min., 29-ga ☾ ob 1 vōri 40 min.

Kmeta ōpravice v-májūši :

Práhšenje, setvéo vláčenje, pšenično sejstvo obžeti; lucerno, detelco kositi; čalamádo, proso, bér sejati. — Na zeléno poláganje paziti trbej, prasce ostaviti. Svinjé obravnavati, naj májo priliko za kališanje i dobijo zadosta zeléne krme i zdravo vodou za pitvino. Žrebeta, teoci se vsáki dén na sprehodjenje gonijo. Loušo máhro vōpodkrmiti. Perotnino čisto držati, máhro z zelenjom krmiti. — Kúnjske ogradčke pleti, okápati, polevati. — V goricaj prázna mesta zasájati, zeléno ceplenjé, šprickanje.

Juni má 30 dni, Ivanšček

Tjednični dnevi	Protestantski	Rim. hat.	Sunca			Mejsca		
			zhod	záhod	zhod	záhod		
1 Sobota	Pamfilius	Pamfil m.		4 8	7 49	1 48	3 12	
22. teden.	Evang. Luk. 14, 16—24. Epist. I. Jan. 3, 13—18.							
2 Nedela	Po sv. tr. 2	Sv. tr. 3		4 7	7 50	2 16	4 13	
3 Pondélek	Klotild	Klotild		4 7	7 51	2 41	5 14	
4 Tork	Kerénj	Kar. Ferenc		4 5	7 52	3 21	6 15	
5 Sréda	Bonifác	Bonifác p. m.		4 5	7 53	4 0	7 24	
6 Četrtek	Norbert	Norbert p.		4 5	7 54	4 46	8 10	
7 Pétek	Róbert	Róbert		4 5	7 54	5 40	9 0	
8 Sobota	Medárd	Medárd p.		4 5	7 54	6 38	9 46	
23. teden.	Evang. Luk. 15, 1—10. Epist. I. Pet. 5, 6—11.							
9 Nedela	Po sv. tr. 3	Sv. tr. 4		4 4	7 55	7 47	10 27	
10 Pondélek	Margit	Margit kr.		4 3	7 56	8 56	11 2	
11 Tork	Barnabaš	Barnabaš ap.		4 3	7 56	10 7	11 34	
12 Sréda	Klaudius	Fak. Jánoš		4 2	7 57	11 19	—	
13 Četrtek	Tóbiáš	Pád. Anton		4 2	7 57	12 32	0 5	
14 Pétek	Vazul	Vel. Vazul		4 2	7 58	1 46	0 34	
15 Sobota	Vid	Jolán		4 2	7 58	2 59	1 9	
24. teden.	Evang. Luk. 6, 36—42. Epist. Rim. 8, 18—23.							
16 Nedela	Po sv. tr. 4	Sv. tr. 5		4 2	7 59	4 11	1 44	
17 Pondélek	Töhötöm	Rainer		4 2	7 59	5 20	2 21	
18 Tork	Arnold	Efrém		4 2	8 00	6 26	3 6	
19 Sréda	Gjártáš	Gjártáš i Prot.		4 2	8 00	7 18	3 55	
20 Četrtek	Rafael	Silvér p.		4 2	8 00	8 14	4 50	
21 Pétek	Alajoš	Gon. Alajoš		4 2	8 00	8 58	5 50	
22 Sobota	Paulina	Ák. Paulin p.		4 3	8 00	9 35	7 13	
25. teden.	Evang. Luk. 5, 1—11. Epist. I. Pet. 3, 8—15.							
23 Nedela	Po sv. tr. 5	Sv. tr. 6.		4 3	8 01	10 4	7 55	
24 Pondélek	Ivan	Jánoš krst. r.		4 3	8 01	10 35	8 58	
25 Tork	Vilmoš	Vilmoš		4 3	8 01	11 1	9 59	
26 Sréda	Jánoš, Pavel	Jánoš, Pav. m.		4 4	8 01	11 26	11 7	
27 Četrtek	Lásló	Lásló kr.		4 4	8 01	11 51	11 59	
28 Pétek	Drž. svétek	Drž. svétek		4 5	8 01	—	12 59	
29 Sobota	Peter i Pavel	Pet. i Pavel		4 5	8 01	0 21	2 1	
26. teden.	Evang. Máté 5, 20—26. Epist. Rim. 6, 3—11.							
30 Nedela	Po sv. tr. 6	Sv. tr. 7		4 6	8 91	0 46	2 59	

Vrejmena houd pouleg Herschela : 1—6 prijetno, topli dnevi, od 7—14 deždžévno, od 15-ga do konca meseca stálno lejpo vremen.

Prvoga je dén dúgi 15 vór 41 min., do konca meseca se 2 min. skrajša.

Leto se začne 21-ga ob 2 vóri 31 min.

Regule vrejmena • Či je na Medárovo čisto, prijétno vrejmen: dobro dzevno. Či kukujca pred Ivanovim kukúče, de fál silje, ali či po Ivanovim záča kukúkati, de drágoča. Či pred Ivanovim dnévom deždži, te de 4 dni deždžilo.

Záto dolidente láž i gučte istino vsákši z-bližnjim svojim, ár smo eden drúgoga kotrige. (Efez. 4, 25.)

Hválo bodem Gospodna, dokeč Bom živo. Žoltáre bom spejvo Bougi mojemi, kak dugo jestem. (Žolt. 146, 2.)

Dnes čí glás njegov čüli bodte, ne obrdite srdcá vaša. (Žid, 2, 7–8.)

JUNI

Mejseca premenjávanje :

6-ga ☾ ob 2 vöri 5 min., 13-ga ☽ ob 2 vöri 59 min., 20-ga ● ob 0 vöri 2 min., 27-ga ☉ ob 7 vöri 13 min.

Kmeta õpravice v-juniuši :

Skegenj, gümno vréd vzéti, mostnic mázanje popraviti. — Kukorco, krumpiše okápati, osipávati. Kositev, krme správlanje. Detelčne grinte preprávlati. Konje z-zelénov krmov krmiti; z dobrov vodov napájati. Cepike čiste držati, cepičnjeke okápati; črešnjove i marul koščice saditi; gosance preprávlati, pouvrsla súkati k-žétvi. Zimski ougurk i lejtešnji retkev semen sejati: Ougorčno i dinj bilja groubanje, razprávlanje. K-trsji kolje vsaditi, vézati, obrdügim kopati i šprickati.

Juli má 31 dní, Jakobešček

Tjédnični dnévi		Protestantski	Rim. kat.	Sunca				Mejseca			
				zhod	zánod	zhod	záhod				
1	Pondêlek	Tibold	Jezuša sv. krv.		4 7 8 0	1 19 4 1					
2	Tork	Ottokár	Srp. B. M.		4 7 8 0	1 55 5 1					
3	Srêda	Kornél	Vseh sv. pap.		4 7 7 59	2 39 5 59					
4	Četrtek	Vori	Ulrik pk.		4 9 7 59	3 30 6 53					
5	Pétek	Ernese	Z. sv. Anton		4 10 7 59	4 28 7 42					
6	Sobota	Ezaiáš	Izaiáš pror.		4 11 7 58	5 33 8 24					
27. tjeden.		Evang. Mark. 8, 1—9. Epist. Rim. 6, 19—23.									
7	Nedela	Po sv. tr. 7	Sv. tr. 8		4 11 7 58	6 43 9 3					
8	Pondêlek	Teréz	Eržebet kr.		4 11 7 58	7 55 9 38					
9	Tork	Lukrecia	Veronika vd.		4 12 7 58	9 9 10 10					
10	Srêda	Amália	Amália		4 13 7 57	10 13 10 42					
11	Četrtek	Lili	I. Pius p. m.		4 13 7 56	11 41 11 13					
12	Pétek	Izabela	Gualbert Ján.		4 15 7 56	12 48 11 45					
13	Sobota	Jenő	Anaklét p. m.		4 16 7 55	12 10 — —					
28. tjeden.		Evang. Mat. 7, 15—23. Epist. Rim. 8, 11—17.									
14	Nedela	Po sv. tr. 8	Sv. tr. 9		4 17 7 54	3 10 0 23					
15	Pondêlek	Henrik	Henrik		4 18 7 53	4 15 1 3					
16	Tork	Valter	Karmel. B. M.		4 18 7 52	5 14 1 49					
17	Srêda	Elek	Elek		4 19 7 51	6 8 2 42					
18	Četrtek	Frigješ	Kamil		4 20 7 51	6 53 3 38					
19	Pétek	Émilia	Paul. sv. Vince		4 20 7 49	7 28 4 40					
20	Sobota	Ilész	Jeromos		4 22 7 49	8 7 5 41					
29. tjeden.		Evang. Luk. 16, 1—9. Epist. I. Kor. 10, 6—13.									
21	Nedela	Po sv. tr. 9	Sv. tr. 10		4 24 7 48	8 38 6 45					
22	Pondêlek	Marija Magd.	Marija Magd.		4 25 7 47	9 4 7 46					
23	Tork	Lenke	Apolin pk. m.		4 26 7 46	9 29 8 47					
24	Srêda	Kristina	B. Kinga		4 27 7 45	9 56 9 47					
25	Četrtek	Jakab	Jakab ap.		4 28 7 44	10 20 10 46					
26	Pétek	Ana	Ana		4 30 7 43	11 48 11 46					
27	Sobota	Olga	Pantaleon m.		4 30 7 41	12 18 12 48					
30. tjeden.		Evang. Luk. 19, 41—48. Epist. I. Kor. 12, 1—11.									
28	Nedela	Po sv. tr. 10	Sv. tr. 11		4 33 7 40	11 53 1 46					
29	Pondêlek	Márta	Márta dev.		4 34 7 40	— — 2 45					
30	Tork	Judit	Judit m.		4 35 7 37	0 30 3 44					
31	Srêda	Oskár	Loy. sv. Ignác		4 36 7 36	1 18 4 40					

Vrejmena houd pouleg Herschela: Na gostci deždževno, potom do 18-ga premenjávno, od 20-ga trpéca vročina z večkrátov plohov, 28—30 obláčno i deždževno vrejmén.

Prvoga je dén dùgi 15 vör 53 min., do konca mejseca se 53 min. skrajša.

Regule vrejmena : Či na Srpno Marjo dežeži, de dugo, 40 dni deždžilo. Či je Margye dën vedrni — dobro, či pa deždževen — škodljivo znamenuje.

Margya se oblákov boji,
Grmlanca, deždž se ji mrzi.

Či je Jakoba nouč (25) vedrna, obilnost de v-ogradčekaj; či je pa deždževna, na kvár de orehom i lešnjekom. — Či mravlé velke mravlinjeke nanosijo: trdo zimo čakajmo. — Jakobeščeka 20-ga je Eliáš, od šteroga pripovedka pravi, ka se je na žerjaví koulaj pelao v-nébo. On rejtkogda zná za svoj dën i či zvej za njega, ka gda spádne, veliko grmlanco, bliskanje, slápow vdérjanje, točo narédi vu srditostí. Sreča, ka malogda zvej za njega. To pravi od njega pripovedka.

Ne bode zaman delo vaše vu Gospodni. (I. Kor. 15, 58.)

Či što nešče delati, naj ni ne jej. (II. Thess. 3, 10.)

Stvárstvo je brez molitvi živetí. (Balzac.)

JULI

Mejseca premenjávanje :

5-ga ☉ ob 12 vóri 28 min., 12-ga ☾ ob 7 vóri 35 min., 19-ga ☽ ob
10 vóri 55 min., 27-ga ☾ ob 12 vóri 29 min.

Kmeta õpravice v juliuši :

Granár, nasipárnice vrédvzétje. — Žétva, práhšenje, hajdino i repno sejati. Konje koupati dati. Prasic púšćanje k-jesenskomí kotênji. — Žívázen po strnišći pásti. Belice za zimo strán devati. — Sád pobérati; črvivi sád polagati; pune vejke podlagati. Vlomlene vejke z-kolomázom omazati. — V-ogradčeki: okápati, pleti, polejvati. Za semen ougorčno bilje vöprebrati. Trsje pleti, čistiti, vrihke vkrá rezati, ob trétjim kopati. Vu velikoj hici lagve šprickati.

Augustuš mà 31 dní, Měšnje

Tjédnični dněvi		Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mějsca	
					zhod	záhod	zhod	záhod
1	Četrtek*	Zv. Peter	Zv. Peter		4 37	7 35	2 12	5 31
2	Pétek	Lehel	Lig. sv. Alfonz		4 38	7 34	3 14	6 17
3	Sobota	Hermína	Števan m.		4 39	7 32	7 32	6 59
31. tjeden.		Evang. Luk. 18, 9—14. Epist. I. Kor. 15, 1—10.						
4	Nedela	Po sv. tr. 11	Sv. tr. 12		4 40	7 30	5 36	7 36
5	Pondělek	Osvald	Havaš B. M.		4 42	7 29	6 51	8 11
6	Tork	Berta	Jezuša preobr.		4 42	7 27	8 6	8 44
7	Srěda	Ibolja	Kajetán		4 45	7 27	9 22	9 17
8	Četrtek	Láslo	Cirjék m.		4 46	7 25	10 37	10 50
9	Pétek	Emöd	Vianney Jánoš		4 47	7 23	11 53	10 25
10	Sobota	Lörinc	Lörinc m.		4 48	7 21	1 11	11 4
32. tjeden.		Evang. Mark. 7, 31—37. Epist. II. Kor. 3, 4—9.						
11	Nedela	Po sv. tr. 12	Sv. tr. 13		4 50	7 20	2 7	11 48
12	Pondělek	Klára	Klára dev.		4 51	7 18	3 9	—
13	Tork	Ipolj	Ipolj i K.		4 52	7 17	4 3	0 38
14	Srěda	Öžéb	Öžéb m.		4 53	7 15	4 50	1 33
15	Četrtek	Marija	Vel. meša		4 55	7 13	5 32	2 31
16	Pétek	Ábrahám	Joakim, Rókuš		4 56	7 11	6 7	3 32
17	Sobota	Anastáz	Jácint		4 58	7 9	6 40	4 33
33. tjeden.		Evang. Luk. 10, 23—37. Epist. Gal. 3, 15—22.						
18	Nedela	Po sv. tr. 13	Sv. tr. 14		4 59	7 7	7 6	5 35
19	Pondělek	Huba	Lajoš pk.		5 1	7 5	7 33	6 35
20	Tork	Števan	Bernát, Števan		5 2	7 4	7 56	7 37
21	Srěda	Šamuel	S. Franciška		5 4	7 3	8 25	8 36
22	Četrtek	Menjhért	Timót m.		5 4	7 1	8 51	9 35
23	Pétek	Farkaš	Beniti s. Fülöp		5 6	6 59	9 20	10 35
24	Sobota	Bertalan	Bertalan ap.		5 7	6 57	9 52	11 34
34. tjeden.		Evang. Luk. 17, 11—19. Epist. Gal. 5, 16—24.						
25	Nedela	Po sv. tr. 14	Sv. tr. 15		5 8	6 55	10 28	12 33
26	Pondělek	Ižó	Zefirin		5 10	6 52	11 10	1 32
27	Tork	Ágbhárd	Kal. sv. Józef		5 12	6 50	11 59	2 27
28	Srěda	Āgošton	Āgošton pk.		5 13	6 49	—	3 18
29	Četrtek	Ernest	Odglav. Ivana		5 14	6 47	0 56	4 6
30	Pétek	Róza	Limai Roza		5 15	6 45	1 59	4 50
31	Sobota	Erika	Rajmund		5 17	6 43	3 10	5 30

Vrejmena houd pouleg Herschela: 1—10 vroče, lejpo vrejmen, 11—17 premenjávno ali navěkše vročina, od 18-ga prijětna topoča, od 25-ga neprijětna vročina, proti konci mějsca méašo slápowje.

Prvoga je dén 14 vör 58 min. dugi, do konca mějsca se 1 vöro 32 min. skrajša.

September má 30 dni, Mihálšček

Tjédnični dnévi	Proteštantski	Rim. kat.	Sunca		Mejseca			
			zhod	záhod	zhod	záhod		
35. tjeden.		Evang. Mat. 6, 24—34. Epist. Gal. 5, 25—6, 10.						
1	Nedela	Po sv. tr. 15	Sv. tr. 16		5 18	6 40	4 24	6 1
2	Pondělek	Rebeka	Števan kr.		5 19	6 40	5 43	6 40
3	Tork	Hilda	Mansvét p.		5 20	6 38	7 11	7 14
4	Srěda	Rozália	Vit. Roza		5 22	6 37	8 22	7 49
5	Četrtek	Viktor	Just. Lovrenc		5 23	6 33	9 35	8 25
6	Pétek	II. Peter kralá roj. dén			5 25	6 31	10 48	9 4
7	Sobota	Regina	Kaš. mantr.		5 25	6 29	11 58	9 48
36. tjeden.		Evang. Luk. 7, 11—17. Epist. Efez. 3. 13—27.						
8	Nedela	Po sv. tr. 16	Sv. tr. 17		5 27	6 27	1 2	10 37
9	Pondělek	Ádam	Kl. sv. Peter		5 29	6 25	1 59	11 29
10	Tork	Erik	Tol. Mikloš		5 30	6 23	2 49	—
11	Srěda	Teodóra	Prot. i Jácint		5 31	6 21	3 31	0 25
12	Četrtek	Guidó	Marijino imé		5 33	6 19	4 9	1 26
13	Pétek	Ludovika	Notburg		5 34	6 17	4 40	2 27
14	Sobota	Serénke	Sv. kr. bl.		5 35	6 15	5 10	3 27
37. tjeden.		Evang. Luk. 14, 1—11. Epist. Efez. 4, 1—6.						
15	Nedela	Po sv. tr. 17	Sv. tr. 18		5 37	6 12	5 32	4 29
16	Pondělek	Edit	Kornél p.		5 39	6 11	5 59	5 29
17	Tork	Ludmila	Sv. Fran. r.		5 40	6 9	6 28	6 28
18	Srěda	Titus	Kup. J. Kánt.		5 41	6 7	6 55	7 27
19	Četrtek	Vilhelmina	Január m.		5 42	6 5	7 22	8 27
20	Pétek	Friderika	Eusták		5 44	6 3	8 4	9 26
21	Sobota	Máté	Máté ap.		5 45	6 1	8 28	10 25
38. tjeden.		Evang. Mat. 22, 1—14. Epist. I. Kor. 1, 4—9.						
22	Nedela	Po sv. tr. 18	Sv. tr. 19		5 46	5 59	9 7	11 21
23	Pondělek	Tekla	Tekla m.		5 47	5 57	9 51	12 17
24	Tork	Gelért	Mar. reš. voz.		5 49	5 55	10 43	1 9
25	Srěda	Kleofáš	Gelért m.		5 50	5 52	11 43	1 58
26	Četrtek	Justina	Cipr. i Just.		5 52	5 50	—	2 42
27	Pétek	Adalbert	Kozma i Dam.		5 52	5 48	0 48	3 22
28	Sobota	Vencel	Vencel kr.		5 54	5 47	1 59	3 59
39. tjeden.		Evang. Mat. 9, 1—8. Epist. Efez. 4, 22—28.						
29	Nedela	Po sv. tr. 19	Sv. tr. 20		5 56	5 45	3 13	4 39
30	Pondělek	Jeromoš	Jeromoš		5 57	5 41	4 30	5 8

Vrejmena houd pouleg Herschela: Prvi dnévi so deždžévni, po 8-om lejpo sunčno, 16—24 preveč premenjávno, 25—30 prijétno, sunčno vrejmen.

Prvoga je dén dúgi 13 vör 25 min., do konca mejseca se 1 vöro 38 min. skrajša.

Začétek jeséni 24-ga ob 0 vöri 46 min.

Oktober má 31 dní, Svestvinšček

Tjédnični dnévi	Protestantski	Rim. kat.		Sunca		Mejseca	
				zhod	záhod	zhod	záhod
1 Tork	Malvin	Remig pk.		5 57	5 40	5 48	5 43
2 Srěda	Petra	Angel. var.		5 59	5 38	7 6	6 19
3 Četrtek	Helga	M. sv. Terezija		6 1	5 36	8 25	6 57
4 Pétek	Ferenc	Ass. Ferenc		6 3	5 34	9 40	7 40
5 Sobota	Aurél	Placid m.		6 4	5 32	10 49	8 28
40. tjeden.	Evang. Mat. 22, 1—14. Epist. Efez. 5, 15—21.						
6 Nedela	Po sv. tr. 20	Sv. tr. 21		6 5	5 30	11 51	9 21
7 Pondělek	Amália	Kr. sv. rož. v.		6 6	5 28	12 45	10 19
8 Tork	Etelka	Vel. gosp.		6 8	5 26	1 30	11 14
9 Srěda	Déneš	Déneš pk. m.		6 10	5 25	2 10	—
10 Četrtek	Gedeon	Borg. Ferenc		6 11	5 23	2 44	0 17
11 Pétek	Brigita	Placidia		6 12	5 21	3 13	1 21
12 Sobota	Mikša	Mikša pk. m.		6 14	5 19	3 40	2 23
41. tjeden.	Evang. Jan. 4, 47—54. Epist. Efez. 6, 10—17.						
13 Nedela	Po sv. tr. 21	Sv. tr. 22		6 5	5 18	4 6	3 22
14 Pondělek	Helén	Kalist p. m.		6 6	5 15	4 33	4 21
15 Tork	Teréz	Teréz		6 8	5 13	4 58	5 22
16 Srěda	Gál	Gál ap.		6 10	5 12	5 24	6 20
17 Četrtek	Hedvig	Al. Margit		6 11	5 10	5 55	7 19
18 Pétek	Lukáč	Lukáč ev.		6 12	5 8	6 28	8 19
19 Sobota	Luciuš	Alk. Peter		6 14	5 7	7 6	9 17
42. tjeden.	Evang. Mat. 18, 23—35. Epist. Fil. 1, 3—11.						
20 Nedela	Po sv. tr. 22	Sv. tr. 23		6 25	5 5	7 48	10 13
21 Pondělek	Oršola	Oršola m.		6 26	5 3	8 38	11 5
22 Tork	Előd	Kordula		6 28	5 0	9 32	11 54
23 Srěda	Gjôngjike	Ignác p.		6 31	4 59	10 24	12 39
24 Četrtek	Šalamon	Rafaél ark.		6 32	4 57	11 41	1 19
25 Pétek	Blanka	Mor pk.		6 33	4 55	—	1 56
26 Sobota	Dömötör	Dömötör m.		6 35	4 54	0 49	2 30
43. tjeden.	Evang. Mat. 22, 15—22. Epist. Fil. 3, 17—21.						
27 Nedela	Po sv. tr. 23	Sv. tr. 24		6 35	4 52	2 3	3 3
28 Pondělek	Simon, Judaš	Simon i Jud.		6 38	4 50	3 19	3 37
29 Tork	Zeno	Nárcis pk.		6 38	4 49	4 36	4 11
30 Srěda	Kološ	R. sv. Alfonz		6 40	4 47	5 56	4 48
31 Četrtek	Spom. ref.	Farkaš pk.		6 41	4 46	7 12	5 29

Vrejmena houd pouleg Herschela: Za edno-dvá preminjavniva dnéva močno razhlajenjë, na goustci mrzlo deždžovje. Mejseca zádnji tjeden prevec premenjaven, vedrni i megleni dnévi.

Prvoga je dén dúgi 13 vör 43 min, do konca mejseca se 1 vöro 38 min, skrajša.

November má 30 dní, Andrejšček

Tjédnični dněvi	Proteštantski	Rim. kat.	Sunca		Mejseca	
			zhod	záhod	zhod	záhod
1 Pětek	Mariana	Všě sv. dén	 6 43	4 45	8 27	6 16
2 Sobota	Ahil	Mrtvecov dén	 6 45	4 42	9 36	6 58
44. tjeden.	Evang. Mat. 9, 18—26. Epist. Kol. 1, 9—14.					
3 Nedela	Po sv. tr. 24	Sv. tr. 25	 6 45	4 40	0 37	8 5
4 Pondělek	Károlj	Bor. sv. Károlj	 6 47	4 40	11 26	9 8
5 Tork	Imre	Imre herceg	 6 48	4 38	12 7	10 9
6 Srěda	Lenárd	Lenárd	 6 50	4 36	12 45	11 11
7 Četrtek	Režő	Engelb. pk.	 6 52	4 35	1 16	—
8 Pětek	Gottfried	Gotfried	 6 58	4 33	1 44	0 14
9 Sobota	Tivadar	Tivadar m.	 6 54	4 32	2 11	1 13
45. tjeden.	Evang. Mat. 24, 15—28. Epist. I. Thess. 4, 13—18.					
10 Nedela	Po sv. tr. 25	Sv. tr. 26	 6 56	4 31	2 37	2 14
11 Pondělek	Márton	Márton pk.	 6 58	4 30	3 2	3 12
12 Tork	Jónáš	Márton p. m.	 7 0	4 29	3 28	4 12
13 Srěda	Sanisló	Kostka Sanisl.	 7 1	4 27	3 55	5 13
14 Četrtek	Klementina	Jozafát m.	 7 2	4 26	4 29	6 11
15 Pětek	Lipót	Vel. Albert	 7 2	4 24	5 0	7 12
16 Sobota	Otmár	Ödön pk.	 7 5	4 23	5 46	8 18
46. tjeden.	Evang. Mat. 25, 31—46. Epist. II. Thess. 1, 3—10.					
17 Nedela	Po sv. tr. 26	Sv. tr. 27	 7 7	4 21	6 34	9 4
18 Pondělek	Ödön	Peter-P. bazil.	 7 8	4 22	7 27	9 53
19 Tork	Erzébet	Erzébet	 7 10	4 21	8 26	10 36
20 Srěda	Jolán	Valoiš Felix	 7 11	4 20	9 30	11 21
21 Četrtek	Olivér	Sv. M. prikáz.	 7 13	4 19	10 37	11 57
22 Pětek	Cecilia	Cecilia m.	 7 14	4 18	11 48	11 31
23 Sobota	Kelemen	Kelemen p. m.	 7 15	4 17	—	1 3
47. tjeden.	Evang. Mat. 24, 37—51. Epist. II. Pet. 3, 3—13.					
24 Nedela	Po sv. tr. 27	Sv. tr. 28	 7 16	4 16	0 57	1 35
25 Pondělek	Katalin	Katalin m.	 7 18	4 15	2 12	2 8
26 Tork	Miloš	Ber. sv. Jánoš	 7 19	4 14	3 28	2 44
27 Srěda	Virgil	M. Marija	 7 20	4 14	4 43	3 18
28 Četrtek	Štefánia	Pignateli	 7 22	4 13	6 0	4 2
29 Pětek	Noé	Saturnin m.	 7 23	4 13	7 11	4 50
30 Sobota	Andráš	Andráš ap.	 7 25	4 12	8 17	5 47

Vrejměna houd pouleg Herschela: 1—7 vedrno, přijětno toplo, 8—14 mrzlo jesensko deždžovje, 15—21 obláčni vihěrní dněvi, tiđi premenjávno, 22—29 přijětní dněvi, po 29-tom mrzlo deždžovje ali snejg i mrzli veter.

Prvoga je dén dugi 10 vōr 2 min., do konca mejseca se 1 vōro 15 min. skrajša.

December má 31 dní, Prosinec

Tjédniční dnévi	Protsštantski	Rim. kat.	Sunca		Mejseca	
			zhod	záhod	zhod	záhod
48. tjeden.	Evang. Mat. 21, 1—9. Epist. Rim. 13, 11—14.					
1 Nedela	A. 1. Drž. sv.	A. 1. Drž. sv.		7 26 4 12	9 14	6 46
2 Pondělek	Aurélia	Bibiana		7 26 4 12	10 1	7 45
3 Tork	Olivia	Xavér Franc		7 28 4 10	10 43	8 55
4 Srěda	Borbála	Borbála		7 29 4 10	11 17	9 59
5 Četrtek	Vilma	Sabas ap.		7 31 4 10	11 46	10 52
6 Pétek	Mikloš	Mikloš pk.		7 32 4 10	12 14	— —
7 Sobota	Ambruš	Ambruš		7 33 4 10	2 40	0 2
49. tjeden.	Evang. Luk. 21, 25—36. Epist. Rim. 15, 4—13.					
8 Nedela	Advent 2.	A. 2. M. pop.		7 34 4 10	1 6	1 2
9 Pondělek	Natália	F. sv. Peter		7 35 4 9	1 31	2 2
10 Tork	Judit	Melkiades p.		7 36 4 9	1 59	3 2
11 Srěda	Árpád	Damáz p. m.		7 37 4 9	2 30	4 1
12 Četrtek	Gabriela	Otilia d.		7 38 4 9	3 4	5 1
13 Pétek	Luca	Luca d.		7 39 4 9	3 42	5 58
14 Sobota	Silárdka	Nikáz pk.		7 40 4 9	4 24	6 56
50. tjeden.	Evang. Mat. 11, 2—10. Epist. I. Kor. 4, 1—5.					
15 Nedela	Advent 3.	Advent 3.		7 41 4 10	5 21	7 49
16 Pondělek	Albina	Etelka		7 42 4 10	6 18	8 37
17 Tork	Lázár	Lázár		7 43 4 11	7 22	9 21
18 Srěda	Augusta	Grácián		7 44 4 11	8 29	10 0
19 Četrtek	Viola	Pelágia		7 44 4 11	9 38	10 36
20 Pétek	Teofil	Timót m.		7 44 4 11	10 48	11 7
21 Sobota	Tamáš	Tamáš ap.		7 45 4 12	11 58	11 38
51. tjeden.	Evang. Jan. 1, 19—28. Epist. Fil. 4, 4—7.					
22 Nedela	Advent 4.	Advent 4.		7 45 4 12	— —	12 9
23 Pondělek	Viktoria	Viktoria		7 46 4 12	1 22	12 43
24 Tork	Ádám i Eva	Ádám i Eva		7 46 4 13	2 26	1 17
25 Srěda	Božič	Božič		7 47 4 13	3 39	1 55
26 Četrtek	Štefan mtr.	Štefan mtr.		7 47 4 14	4 51	2 40
27 Pétek	Jánoš	Jánoš ap.		7 47 4 15	5 57	3 31
28 Sobota	Kamila	Drov. dec. d.		7 48 4 16	6 58	4 28
52. tjeden.	Evang. Luk. 2, 33—40. Epist. Gal. 4, 1—7.					
29 Nedela	Po Božiči	Po Božiči		7 48 4 17	7 52	5 30
30 Pondělek	Zoárd	Dávid		7 48 4 18	8 36	6 35
31 Tork	Silvester	Silvester p.		7 48 4 16	9 14	7 40

Vrejmena houd pouleg Herschela: 1—6 zméren mraz, na goustci sneženo, 7—14 vedrno i mraz, po 15-tom malo přijétnejše, 16—20 sneženo ali deždževno, po 20-tom mraz, 25—30 mraz malo popušti, močno sneženje.

Prvoga je dén dŭgi 8 vŭr 46 min., do 22-ga se 19 min. skrajša, potom do konca mejseca 4 min. prirasté. — Zima se začne 22-ga ob 0 vŭri 55 min.

Zaročne prstane

v raznih fasonah.

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
zlatnin, srebrnin in očal.

Kupujem vsako količino
ZLATA IN SREBRA.

DITTRICH FRANJO

urar, draguljar in optik

M. Sobota Aleksandrova c. 25.

Hahn Pavel

Murska Sobota

Kolodvorska ulica št. 1.

Telefon št. 49.

Veletrgovina

manufakturnega,
pletenega in
krátkega blága.

Prodaja

samo na veliko.

Miro Domajnko

Murska Sobota
Aleksandrova c. 23

PRVO PRERMURSKO POGREBNO PODJETJE

Skladišče pri pokopališču

PRODAJAM :

Sprejem naročila
tudi za
sveže vence !!

Nagrobne vence umetne od	Din	60—
Mrtvaške rakve mehki les od	Din	160—
Mrtvaške rakve trdi les od	Din	750—
Mrtvaške rakve kovinaste od	Din	1250—
Mrtvaški prti (šlari) nav. od	Din	30—
Traki za vence od	Din	20—

IN VSE DRUGE POTREBŠČINE !

Izposojam mrtvaški oder (ravatal) in voz.

Izvršujem : kompletno pogrebe, prevoze in izkope vse po
zmerni ceni.

POPOLNOMA DOMAČE PODJETJE !!!

NJEG. VELIČANSTVO KRAL
PETER II.

Iméndnévi.

- Abel, január 2
 Ábrahám, augusztus 16
 Adalbert, september 27
 Ádám, september 9
 Ádám, Éva, decemb. 24
 Adél, január 29
 Adolár, ápriliš 21
 Adolf, február 12
 Adorján, márc 5
 Ágota, jan. 11, febr. 5
 Ágneš, január 21
 Ágošton, augusztus 28
 Ákoš, február 27
 Aladár, márc 11
 Alajoš, június 21
 Albert, ápriliš 23
 Albin, márc 1
 Alfréd, február 23
 Alice, márc 8
 Álmoš, február 20
 Amália, jul. 10, okt. 7
 Ambruš, ápr. 4, dec. 7
 András, február 4,
 november 30
 Angelika (Angyalka),
 május 31
 Anna, febr. 19, jun. 2,
 július 26
 Antal, jan. 17, jun. 13,
 július 5
 Antónia, június 13
 Antónius, május 10
 Apollónia, január 28
 Aranka, febr. 8, dec. 2
 Aristid, ápriliš 27
 Armin, május 10
 Arnold, június 18
 Aron, ápriliš 2
 Árpád, március 31,
 december 11
 Artur, január 22
 Atanáz, május 2
 Attila, január 7
 Augusta, december 18
 Aurél, október 5
 Aurélia, december 2
 Ável, András, nov. 10
 Baláz, február 3
 Bálint, február 14
 Barnabás, május 18
 Beatrix, július 29
 Beata, január 1
 Béla, ápriliš 23
 Bella, június 2
 Benedek, március 21
 Benjamin, március 31
 Bernát, május 20
 Berta, augusztus 6
 Bertalan, augusztus 24
 Bertold, jul. 27, nov. 17
 Bódog, jan. 14, nov. 20
 Boldizár, január 6
 Bonifác, május 14
 Borbála, december 4
 Bruno, október 6
 Cecilia, november 22
 Círil, július 7
 Ciprián, september 26
 Cyrák, augusztus 8
 Cyril, február 9, március 29
 Damaskus, december 11
 Dániel, július 21
 Dávid, december 29
 Dežó, május 23, dec. 15
 Deneš, október 9
 Domokoš, augusztus 4
 Dorottya, február 6
 Dömötör, október 26
 Eduárd, március 18, május 26, október 14
 Edith, september 16
 Egyed, september 1
 Elek, július 17
 Elemér, február 28
 Eleonóra, február 21
 Ella, febr. 10, márc. 24
 Előd, október 22
 Elvira, február 10
 Elza, december 1
 Emánuel (Manó), március 26
 Emil, május 28
 Emilia, július 19
 Emma, ápriliš 19, november 24
 Engelbert, november 7
 Ernestina, augusztus 29
 Erhardt, ápriliš 9
 Erika, augusztus 31
 Ervin, ápriliš 26
 Ernő, január 12
 Erzébet, november 19
 Ester, május 24
 Etelka, október 8
 Eva, december 24
 Ežaiáš, július 6
 Fábin, január 20
 Farkaš, sept. 1, aug. 23
 Felix, június 9
 Ferdinánd, május 26
 Ferenc, jan. 29, jun. 16,
 október 4 i 10
 Flóra, jun. 19, nov. 23
 Flórián (Floris), május 4
 Franciška (Fáni), márc. 9
 Frida, május 6
 Friderika, september 20
 Frigyeš, július 18
 Filip, máj. 1, 26, aug. 23
 Gábor, március 24
 Gabriella, december 12
 (Gál) Gallus, okt. 16.
 Gáspár, január 6
 Gedeon, március 28,
 október 10

Gellért, september 24
 Genoveva, január 3
 Gergor, márciuš 12,
 november 17 (Čod.)
 Gertrud, márciuš 17
 Géza, február 25
 Gizella, májuš 8
 Gottlieb, márciuš 6
 Gottfried, november 8
 Guidó, september 12
 Gustav, jan. 16, márc. 29
 Gyöngyike, október 23
 Győző, november 3
 Gyüri, ápriliš 24
 Gyula, ápriliš 12

Hajnalka, márciuš 27
 Hedvig, oktober 17
 Helga, oktober 3
 Helén, oktober 14
 Henrik, juliuš 15
 Hermin, ápriliš 13
 Hilda, sept. 3, jun. 17
 Hubert, márciuš 20
 Hugó, ápriliš 1

Ibolya, augustuš 7
 Ida, ápriliš 13
 Ignác, febr. 1, juliuš 31,
 oktober 23
 Ilés, juliuš 20
 Ilma, ápriliš 18
 Ilona, augustuš 18
 Imre, november 5
 Ince, juliuš 28
 Iboly, augustuš 13
 Irén, oktober 20
 Irma, májuš 3
 Iván, juniuš 24
 Izabella, juliuš 12
 Izidor, márciuš 30,
 ápriliš 4
 Izó, augustuš 26

Jakab, máj. 1., jul. 25
 Janka, májuš 24
 Jánoš, november 24,
 december 27

Jenő, juliuš 13
 Jeromos, september 30
 Job, september 27
 Johanna, december 15
 Jolán, november 20
 Jónáš, november 12
 Jonathán, májuš 11
 Józef, február 4, márciuš
 19, aug. 27, sept. 18
 Judit, jul. 30, dec. 10
 Julia, Juliána, febr. 16.,
 májuš 22
 Julián, január 9
 Justin, juniuš 16
 Justína, september 16

Kajetán, ápriliš 22
 Kalist, oktober 14
 Kálmán, oktober 13
 Kamil, Kamilla, dec. 28
 Károlj, jan. 28, nov. 4
 Karolin, február 2
 Katalin, febr. 13, apr. 30,
 november 25

Kázmér, márciuš 4
 Kelemen, november 23
 Kerestélj, ápriliš 3
 Klára, augustuš 12
 Klementína, nov. 14
 Kleofáš, september 25
 Klotild, juniuš 3
 Kočárd, ápriliš 19
 Kolož, oktober 30
 Konrád, február 18
 Konštantin, február 1
 Kornél, juliuš 3
 Kornélia, márciuš 3
 Krištof, márciuš 15
 Kristián, márciuš 13
 Kristína, juliuš 24

Lajoš, aug. 19 i 25
 Lampert, sept. 17
 László, juniuš 27,
 augustuš 8
 Lázár, december 7,
 Laura, juniuš 17

Leander, február 28
 Lehel, augustuš 2
 Leó, ápriliš 11
 Leókádia, december 9
 Leona, Leontine, jan. 4
 Lenárd, november 6
 Lenke, ápriliš 29
 Lidia, ápriliš 8
 Lili, juliuš 11
 Lipot, november 15
 Livia, ápriliš 6
 Lóránt, január 15
 Lothár, január 27
 Lőrinc, augustuš 10
 Luca, dncember 13
 Lujza, márciuš 2
 Lujzi, juniuš 21
 Ludovika, september 3
 Lukáč, oktober 18
 Lukrécia, juliuš 9

Makár, január 2
 Magda, májuš 27
 Magdolna, juliuš 22,
 augustuš 3
 Malvin, oktober 1
 Manó, márciuš 26
 Marcel, janár 9
 Marcion, ápriliš 26
 Margit, juniuš 10,
 juliuš 20
 Mária, aug. 15, sept. 8,
 dec. 8
 Mária-Magdolna, jul. 22
 Marianna, nov. 1
 Marko, ápriliš 25, jun.
 18, oktober 17
 Márta, juliuš 29
 Márton, nov. 10 i 11
 Mártonka, január 30
 Máté, september 21
 Matild, márciuš 14
 Matjáš, február 24
 Medárd, juniuš 8
 Melània, január 10
 Menyhért, aug. 22
 Metod, juliuš 17
 Mihálj, september 29

- Miklós, december 6
 Mikša, október 12
 Miloš, november 26
 Móric, september 22
 Mózeš, májuš 16

 Nándor, májuš 30
 Napoleon, májuš 7
 Nikodém, september 15
 Nóé, november 29
 Norbert, juniuš 6

 Odó, november 18
 Oktáviàn, márciuš 22
 Olga, juliuš 27
 Olivér, november 21
 Olímpia, márciuš 10
 Oršola, október 21
 Oskár, juliuš 31
 Osváld, augustuš 5
 Ottó, márciuš 23
 Ottmár, november 16
 Ottokár, juliuš 2, no-
 vember 4
 Ottilia, december 13

 Ödön, november 16
 Öžeb, augustuš 14

 Pál, január 25, márciuš
 7, juniuš 26, 29 i 30
 Paula, márciuš 22,
 juniuš 3
 Paulina, juniuš 22
 Péter, Pál juniuš 29
 Péter január 31, február
 22, apriliš 29, májuš
 19, augustuš 1, ok-
 tober 19 i dec. 5
 Petra, október 3
 Petronella, májuš 31
 Piroška, január 18,
 november 28
 Pius, máj. 5, jul. 11
 Pongrác, májuš 12

 Rafael, jun. 20, okt. 24
 Ráhel, február 4

 Rajner, juniuš 17
 Rebeka, september 2
 Regina, september 7
 Režó (Rudolf), apriliš 17,
 november 7
 Rihárd, apriliš 3
 Róbert, juniuš 7
 Rókuš, augustus 16
 Róland, májuš 29
 Roman, augustuš 9
 Roza, augustuš 30
 Rozália, september 4

 Šalomon, október 24
 Šamu, augustuš 21
 Šándor, február 26,
 márciuš 18
 Šara, január 19
 Šarolta, májuš 19
 Šebeščen, január 20
 Šimeon, február 18
 Šimon, jan. 5, okt. 28
 Šefánia, november 28
 Štefan, aug. 20, dec. 26
 Sabjana, február 20,
 október 27
 Sanisló, november 13
 Servác, májuš 13
 Severin, január 8
 Severian, február 21
 Sidonia, juniuš 1
 Silárd, apriliš 22
 Silvester, december 31
 Sinér, december 12
 Sylvia, november 26

 Tomáš, márciuš 7,
 december 21 i 29
 Tacián, január 12
 Tádé, január 24
 Terézia, juliuš 8, okto-
 ber 15
 Tekla, september 23
 Teodor, september 11
 Teofil, december 20
 Tibold, juliuš 1
 Timon, apriliš 19

 Tibor, apr. 14, aug. 11
 Titus, jan 4, sept. 18
 Tivadar, apriliš 20, no-
 vember 9
 Tóbiáš, juniuš 13
 Tódor, február 7
 Trikrátli, (Gáspár, Meny-
 hért, Boltizár) jan. 6

 Ubul, májuš 17

 Valér, december 15
 Valéria, apriliš 28
 Valter, juliuš 16
 Vazul, juniuš 14
 Vendel, október 20
 Vencel, september 28
 Veronika, juliuš 9
 Vid, juniuš 15
 Vidor, január 13
 Viktor, september 5
 Viktoria, december 23
 Vilmoš, január 10,
 juniuš 25
 Vilma, december 5
 Vince, apriliš 5,
 juliuš 16
 Viola, december 19
 Virgil, november 17
 Virgilia, január 31
 Vrban, májuš 25
 Vouri, juliuš 4

 Wladimir, juliuš 24

 Xavér, (Ferenc) decem-
 ber 3

 Zakariáš, september 6
 Zita, apriliš 27
 Zoárd, december 30
 Zoltán, juniuš 23
 Žigmond, májuš 2
 Žofia, májuš 15
 Žolt, apriliš 10
 Žuzánna, február 19

Stô lét staroga očo obiskanje, pripovedávanje,
tanáč dávanje na 1940-to leto Evangeličanskoga
kalendarija čitelom :

Poštvani bratje, Strine, Vúne, Sestre !

Pá sem med Váš prišao, kaj Vam glás prinesao :
Rad bi Vam kaj dobra zôči-vôč povedao,
Samo, ka je dnesdén, cêl' svêt, kak predeno
Smečeni, zmreženi : laže, čali vedno.
Bár vsi mir rédijo, dônk'ga nespráviyo,
Témbole se vsi ráj oborožújejo.
Velikášje se za občno vojskújejo,
Véri záto sebè, tê nepotepéjo.
Vsáki je za sébe, svoj národ podpéra,
Z drúg'ga ne gene, cil njegov zavéra . . .
Špánija se po dvê létnom krvnom bitíi
K-konci vözmiríla z-svojimi bratmi túdi,
Austrija se mirno poglíhala z-nemci
I tak trdi grünt si položila z-brátci.

Češko i slovaško, pa rusinsko tüdi
Je vu réd správleno, živéjo vu míri.
Magyárje so tüdi, kak-tak zad'voljeni,
Či tak, ka do njim z-tém gúti zateknjeni?
Eti i tam ešče nezbívanje láda,
Borijo se med seov, kak ta húda brátja,
E'n drúg'ga pregánja, pod járem ga správla,
Či je mogôči, ga silov k-sej' primárja.
Vse tó vidôči Vi, tüdi dobro znáte,
Ka so nê vu rédi človečanstva stáve:
— Ali bratje pústmo politiko grdo,
Tá meštřija je nê naše delo vrlo:
Nihájmo na Bôga, On vse vréd postávi,
Te potreben mir nam i vsém lüdém správi!
— — — Štoj napřê povedao, ka prinesé eto:
Jezerodevétstôštřir'deséto leto?! — —
— Ka nam bô prineslo? — Pred nami je skrito,
Napřê je nê znáno, pa tñd' nê vidno.
Bôgše je pa véndar, či napřê nevêmo,
Ár se bôgšega li tak čakati smêmo.
Či bi napřê znali, te trôšta nê meli,
Šteri nás oživa i vršeni k-deli.
Mrtev bi bio stánek, túžen naš prebitek,
Strahšno nezad'volen, naš zemelski žitek . . .
Či bi napřê vidli to húdo pripetjé
Ino stálno znali, njega k-nam přišestjé:
Túžno bi nam bilô, cêlo leto srdcé,
K-ničemi nê meli radosti i volé.
Ešče i to dobro nam nebi slůžilo
Na vugodno radost ino dobro volo . . .
— Jeli bi kmet sêjao semen v svojo njivo,
Či bi napřê znao, ka nede sád nosilo?
Jeli bi ogradčar zgájao, cepio, drevje?
Vinográda lastnik grôzdnoséče trstje?
Či bi že napřê znao, ka je vse tó zaman?
Nájbôgše je záto, da zná: Bôg Oča sam!
On nájbole znà, štera so potrebná nam,
Ka slůží na dobro, njega stvorjênjam: Nam!
Mi krhkôči lüdje nika nemoremo,
Vu njem se vúpajmo, od njega čakajmo.

Ali ta svoja tū mámo odpraviti,
Za doblene dári, njemi hválo dati.
Kak tō prílična rêč od nigda mao erčé:
„Delo je človeka, blagoslov pa Očé“ !!!
„Dokeč stála bode: nêba ino zemla,
Dên, nôč, ũtra, večer: bô sejâtev, žétva“ !
Národje odido i drŭgi pridejo,
Lŭdjé i vrêmena se premenjávajo.
To hŭdo se z dobrim prot'vilo, borilo,
Gde edno, gde drŭgo, bode obládalo.
Vsa précimba svêta, môdrost velikášov,
Prêdnjost, zmožnost, gizdost, ti plemenitášov,
Kak je tō popisao: Šalamon král, Vladâr,
Vu Predgarov knjigaj, on velki Gospodár:

Vse je:

Vanitátum vanitás,
Beáta simplicitás.

Slovenski:

Ničes ničestnosti i slepost bláznosti.

Etak nasledŭje:

Kralŭvao je dugo v-izraelskoj zemli,
Verostŭvao v-noči, vu velkom mišlênji
Srdčen král Gospodár.

Vse, ka je vözbrodo v-čeres dúgi létŭ,
Skrblivo je spísao na pergament lêpi.
Te veliki predgar.

Vse je ničes, ka na etom svêti vidiš,
Vse, ka k-šenki doblíš, ali si pa kŭpiš,
Je ničes nê vrêdno.

Vsa mantra, správlanje i vsa lêpa vrêdnost,
Je vse, ka doségneš, vse, vse je ničestnost,
Nika je nê vrêdno.

I kakšté se mantráš, ali kakšté skrbíš,
Tak, da na obrázi krven znoj máš, točíš,
Nika ne pomága.

Či máš velki nágib, osnávlanja želnost,
Nestan'ma te žené, goni dela vrêlost,
Ka hasek máš z-toga?

Národje prídejo, oni odídejo,
Bojüvníki preido, — vsi, vsi počivajo,
E'n nazáj nepríde.
Vse, ka živé eti, proti grobi ide, —
Proti grobi ide, li zemla nepreide,
Nikam neodide . . .

Glédajte bár sunce: vu bibora plášči,
V-gojdno ga razpresté vu précimbnom lišči
Kre zhoda na nébi;
I či bár na véčar vu záhodi mrakne,
Naütro pá znôva svekel bežáj začne.
Na zhodi se vidi.

I kak sunce hodi, tam gori na nébi,
Tô činijo zvêzde ino mēsec tüdi,
Tak činí i nèba;
Štera je že tô pôť vnogokrát obhodila,
Od stvorjēnja mao nigdár nē prestôpila,
Hodi jo od nigda.

Ino či je glédaš, kak vodé tečéjo:
Po zmerjenoj pôti tirajo, ženéjo,
Vu môrje bežijo.
I môrje se dônok nigdár nedopuni
I one pá nazáj pridejo k-vretini,
Odkud se začnejo.

I vse toga skrovnost je pred nami skrita,
Jedíno pred Bôgom je samo odkrita,
Zaman jo spoznávaš.
Nezapopádneš jo z-zemelskov pámetjov,
Bár kakšté jo glédaš z-gedrnov vrēlostjov
Z-srdcá rad poslúhšaš.

Ka je bilô: vse je, tak bô i po etom,
I ka jeste: vse je, ka je bilô v-zdávnmem,
Gdetášté boš hodo.
I bár gdetá glédaš z-brodèčov pámetjov,
Tô edno zagvüšno vidiš od vsê krajôv:
Nika je nê nôvo!

I či dónok jeste, kak vnôgi právijo,
Ki tak nalêhci vse, vse tá odprávjio :
„Viš tô je tú nôvo!“
Nê je tak, nê bogme, verte vi tô meni, —
Bilô je, stalô je, že dávno pred nami,
Samo v-drúgo dôbo !

Nega tú spômenka od ti preminôči ;
Rávno tak, kak nega, od ti tú bodôči,
Od njih nemaš nika.
Vse, ka jeste, more ednôk preminôti
Tak, kak vu püstini te slêd, tá minôti
Nenihá spômenka.

Jas, kak predikátor, král Izraela,
Šalamo : po tom iméni vnúk Išaja
Dávidovga roda,
Koga je v-Jeruzálem váraši eti,
Na oché trônuš pomogao Bôg nebeski
Pôleg pokolênja.

Pámeti mo' znánje glásim jas vsákomi,
Ki pod nébov jesto, bivajo na zemli
Ino tú živéjo ;
Vse sem prav pogledno, leto je moj rázum
Brezi počivanja, — či je bár vse zaman,
Dónk je nê poméro.

Pregledávajôči : vsa, štera sem vido,
Bilô ji je vnôgo, ki so nezad'volno
Glédali svêt ete.
Ár, ka se tú vidi človeče razmênje :
Je vse nehasnovitost, dúše mantránje,
Vretina grehôte !

Naša zmênkanja so na gôsti bodôča
I teži nás mantra, njé bremen teškôča
Nad nami bodôča.
Ka je nê ednáko, tô slôko ostáne,
Te nespameten čedno delati nemre :
Z-nami je krhkôča !

Vu rozmênji sem jas : viš, veliki grátao,
Što bi se tak naišao, ki bi me premogao
V-môdrosti, vu znánji ?
V-Jeruzálemi bár kelkošté ji bilô,
Eden je nê za tô mêu pripravno glavô
Vu etom pozvánji !

Se i tá sem hodo po môdrosti potáj,
Napájao, vtihšávaeo, pri znanost vretinaj
Velka gôsta kmica
Mi obsêla srdcé ino dūšo môtnost,
Ár sem se ogvūšao, ka je svêta môdrost
Rêtko gda pravica !

Hôd vrêmena.

Z i m a :

Kakši hôd vrêmena bô v tekáji leta,
Nam pokáže kralüvájôča planeta :
Trda ino krepka de letošnja zima,
Dosta bole, kak je preminôča bila.
Včasi vu začétki, prvle, kak do svétki,
Snêg pokrije zemlô, mraz v-léd stisne vodô.
Tak de stalô vedno, do Majkešovoga,
Dokeč nebode pá k-nam toploga juga.
Náimre ob Trêkráli ino kôl cvečnice
Se leščile bodo snêžne iskrice.
Na cvečnico medved vö ide z-brloge,
Či je lêpo vrêmen, nazáj se v-njô vrné,
Alí či je mrzlo, te ostáne vönê.
Gospôd Sever bode kralüvaeo, fejst füčkao,
Na paláč, kúč, dveraj i oblokaj drnckao.
Na palačaj, kučaj lúknjice ziskávaeo,
Vu šteri bi si rad zimski stánek správlaeo.
Ráj poišče kuče, kak velke palače,
V-sirmaški kučaj hitrê dobi stanjišče.
— Mladézen, športnike tô vrêmen veseli,
Naprê: z-drsálki i z-ší, pa túdi z-sanmi !
Sankajo se vèkši, deca se pa škali.
Starci v-topli hižaj pri pečáj sedijo :
Vrêhov sladko župo vživajo, kadijo.

Srečen je, ki si je k-zimi vsa pripravo,
Štera so potrêbna, — vu vrêmeni spravo,
Naj misli na one, ki so v-potrebôči
Ino zevse môči njim hiti k-pomôči!

Sprotolêtje:

Gospon Jug se z-Sahare k-nam pripelajo,
Obládajo Sevra, v-Siber'jo stirajo,
Njegovo vládanje se je dokončalo,
Jug vladár vzeme prêk držáve králevstvo.
Preci de vse nači, prído topli hípi,
Ni héra, ni glása, ne bode že zimi.
Šándor, Jožef, Benedek na klin vêsi kôpenjek,
Veséla de natúra, stvár, náras, človек!
Bode bár v-aprili vrêmen nevugodno,
Ali v-májuši se poprávi popolno
Drevje, nárasí, do se vse zeleníli,
Spêvajôče ftice, včelé, vršenlli.
Žüževke zunele, deca se zmênjali,
Odrašeni v-poláj záčali delati:
Gjeríno, sprot'lêšnji pôv, v-zemlô správlati,
Da njim i živíni v-zími neo strádati.
Kí zdâ zamüdi ta svoja doprinesti,
Onomi de zimô težko preživeti.
Gjüri na svoj dén že žltno vláť pokáže,
Marko, Filip, sadjenjé odprávrta vse.
Mrzli svétci: Servác, Pongrác i Bonifác,
Brez škode minéjo, odídejo od nás.
Vrban, kí z-vrêhi i goricami ravna,
Da rad žija, ino sladko vince píja:
Vrehé od mraza, toché, obarje, čüva!

Leto:

Z-Ivan Krstitelom se leto nakloni,
Dnévi se vtégnejo dela de povôli;
Polodelec se ga záto ne navoli,
Od gojdne do večara se vu njé vtoni.
Boži blagoslov, trúdiv sád vküper správrta,
Za doblene dári, Bôgi hválo dáva:

Dober pôv darúje nam dobro bodôčnost,
Dúši i têli dá právo zadovolnost.
Od etoga leta se nika nebojte,
Bole se menje, kak pa dosta trôštajte :
Bô povôli deždža, vse de lepô raslo :
Krme, silja, vnogo gjerine kapalo,
Peter, Pavel, dosta kôpi pokázeta,
Ino vnogo krme vu bagle správita,
Tak, da de ešče dosta skrbi trbelo,
Dokeč se vsa ona správijo pod strêho.

Jesèn :

Leta pôv je správleni, kopé zvožene,
Mašini frnijo, tečé mašinanje,
Zrnje se vküp správla, puni do granárje,
Tečé ôtav košnja ino njiv práhšanje.
Kratšiši je vsáki dén, bliža se jesén . . .
— Velka, mála meša je túdi minôla,
Tú je hip sejátvi, potom pride brátva.
Sadú pobéranje, gjerine správlanje,
Sili, tira, kmeta na nji odprávlanje.
Z-têmi je nê ešče konec kmeta deli,
Či je bár napunjen, že vsáki kôt cêli.
Jesénska dela se moro doprinesti,
Do Andrêjovoga vse vu rêd spraviti :
Tak, da pride zima, počivamo v-méri,
Zgovárjavši si vu njé dŭgi večéri.

Zdá pa drági brátci, Bôg ostani z-Vami !
Z-mojimi drágimi prêkmurskimi bratmi.
E'n toga ovoga prav vu srdci mête :
Stári, mládi, prêdnji, zádjni, vsáko dête.
Blagoslovi Vás vse, Bôg Oča nebeski,
Kí ste eti domá, ali pa v-tühíni,
Gde si z-teškim delom krúh svoj vsagdanéšnji
Slúžite, správlate ta potrebna sebi.
Nebojdite robí tühoga národa,
Nego sinôvje čerí svojega roda.
Bôg dáj, gda pá k-leti nazáj esi prídem,
Vas vse zdrave, zadovolne v-žitki náidem !

Bojdite blájženi, mête dosta sreče,
Vsáki z-Vás dinárov edno puno vreče.

Či bár samo po pêtstô dinári banke,
Dónok Vás tó rêši, kâkše mále zanke !

Na pávidênje, k-leti.

Spoštúvanjem : Stô lét star prorok I. r.

Kreditelstva pozdráv na nôvo leto.

V-etom nôvom mládom leti
Z-srdcá pozdrávlamo,
Vse čitatele, naročnike
Naši časopisov.
Vse, ka ščéte i želéte
Vi eto pôť meti :
Vam naj dá Bôg v-obilnosti
V-etom, nôvom leti !

Srečni bojdite pri hižaj,
Pri Vaši famílĵaj,
Ogíble se Vás to húdo,
Růžno i nečisto.
Důševni mir, zadovolnost,
Potrěbno mirovnost,
Vam darúje Bôg nebeski,
V-etom mládom eti !

Zvôna dôma pa na poláj,
Vreháj i trávníkaj,
Dosta silĵa, vĵna, krme,
Za lůdi i stvaré ;
Pěnez pa povôli mēte :
V-bankaj, v-zlátĵi, srebri,
V-etom cēlom nôvom leti
Vam naj nezmenkaj !

Naj láda mir ino zložnost,
Pri vsákoj držĵini ;
Da vu veselĵi živéjo
Lůdĵé v-vsákoj hiži.
Naj bode mir vu orsáĵi,
Národ vu dobrôti,
Lůbte i neprijátele,
Dobro čĵinte žnjĵimi !

Obari Vás Bôg nesreče,
Od vsáke nevôle,
Od pogůbelnosti zrâka
I nature kvâra.
Doktor, patĵka i vrástvo,
Naj počĵiva v-mĵiri,
Srečen je, kí tē nevžĵiva,
Brezi nĵĵi prebĵiva !

Vĵše môči nedelajte,
Da se nevrázĵte,
Trěznost, mertŵčĵlivost vu vsem,
Zdrávĵe si čŵvajte.
Vodô pĵite i nē vĵno,
V-cēlom etom leti ;
Dáj Vam Bôg vse, ka nemate-
V-tom tekôčem leti !

Důševnoga zvelĵčanĵa
Vĵše vseĵa mēte,
Brezi toga ste nĵka nē
Vrědni, tô vsĵi vĵete.
Tak de Vam i v-nébi dobro
Šlo, nē samo eti,
Tam pri Oĵi, vsē nás Bôĵi,
Vu nĵegovom dômi !

Ka Vam tak naj želém ešče ?
Vernost k-svojoj veri ? —
Prijátelstvo ino jákost
V-našem tŵvárištĵi ? —
Tá so pri tebi tak slovin
Vsigdár domá eti,
Dáj Vam Bôg vse, ka želéte-
V-etom nôvom leti !

Falôt.

(Péczely József)

András je že šesti tveden manjárivo zavézani nôg v svojoj máloj kuči. Sedo je, ležo je na svojoj posteli i želno glédo prék máloga okna v zvônejnji svêt, gde je zemla že sláčila svojo zimsko oblêko. Sunce je síjalo i pošílalo svojo toplôto na zemlo, gde se je že genolo živlênje. Samo on je že neskončno dugo manjárivo v svojoj kuči . . .

Ešče v zímí ga je dojšla nesreča. Med kálanjem drv njemi je sekera odskočila z velkoga pena i se njemi zasêkala v dêsno stopalo, pre-rézajôč močne škornje.

Zdravnik njemi je zavézo rano, vendar nema od tistoga časa nej dnéva, nej nôči. Vsigdár njemi tista misel roji po glávi, s koj bodejo oni trije živeli, dokeč nede mogo na nogô stôpiti i pá na delo hoditi. Tô malo, ka si je v leti prišparo, so že v jeséni potrošili. S koj náj živéjo zdaj? Jeli bode trgôvec dávo tak dúgo na porgo? Túdi škornji so ga boleli. Istina, mešter je je tak zakrpo, ka se je mesto velke zarêze komaj poznalo, ali túdi tô ga je péneze koštalo. Če bi bár žena živêla! Rozika je ešče nej zmožna dela, Jani pa ešče v šôlo hodi . . .

Té míslí so njemi rojíle po glávi dén za dnévom — neprestanoma. Samo te se njemi je malo odleglo, gda je prôti večéri čúo, ka v kúnji praščí ogenj i rogáčejo piskri. Rozika kúha! Vendar má oni trgôvec srcé! Má! Vej njemi túdi pošteno popláča za njegovo dobrôto!

Že je okrévo, gda se je ednôk sôsédov Šanji prék dvér ogláso: „Jani je dnes pá nej bio v šôli!“

András se zravná na posteli, se na dečka zglédne i právi: „Ka gučíš?“

Dečko se je trde rêči prestrašo, vendar je dale trdio: „Že dugo ne hodi . . . Jesteta tomi že dvá tedna . . . Tri celô . . .!“

S tem je odbéžo, zálec pústívši v Andrásovom srci. Globoko ga je zbdlo! Janči klantiva! Ogíba se šôle! Tákši falôt je njegov sin? Domá se pa potvárja. Vsakši večér se včí. Ešče pri posvétí nad knjigami sedí. Vgojldno pa sponeré knige, v turbo si je dene, slobôd vzeme . . i vendar šoli niti blúzi nejde! Na čakaj!

Gda Janči prôti večéri na dveri notri stôpi, se zderé na njega: „Se prídi! Glás je trdi bio. Oster, grôbi. Deteti se na šúrko odpréjo oči. Etak, etak čemerno je ešče nej gučo z njim oča.

„Gde si bio cêli dén?“

Janči je nej znao, ka bi odgovoro. V šôli? To je nej mogo praviti. Nej, ár tô ne bi bíla istina. Lagati pa nesmí. Níti je nej probo níkdár. Etak ne ostáne drúgo kak povedati istino... Ali či povê istino?..

Andráša je múčanje deteta ešče bole razdrázilo. Te je pa že tak pokvarjeni? Komaj gléda vô z zemlé, pa je že tak trdoglávén? Prôti se njemi postávla? Njemi — svojimi oči?!

„Gúči“, se je zdrô na njega“, gde se skítaš cêle tédne?“

Janči je zdaj že vido, ka oča vse znájo. Tô se právi, nej vse, nego samo telko, ka v šôlo ne hodi. Tak de vendar mogo povedati istino. Ali nej je meo že časa!

„Falôt“ se zderé na njega oča i

tak ga vdári po obrázi, ka je k stôli spadno . . .

Na velki krič je priběžala s kúnje Rozika.

„Naj ne bijejo Jančija!“ je zakríčala. „Nikaj lagvoga je nej včino. Jaz znam!“

„Ka znáš?“ . . . „Tô, ka je...“ i njéni glás se je zadržno od jôkajnja. „Gospôd vučitel túdi znájo. Dovolili so njemi, náj dokeč Ví ne ozdrávide, Janči novine odáva . . . náj kaj zaslúži . . . Pa prinesé túdi vsakši dén sedem-osem dinárov.

Kak da bi njemi mrzlo vodô vlejái za šinjek! V glávi so njemi donele Rozikine reči: Pêneze slúži . . . na naš strošek . . . na dén sedem do osem dinárov . . . celi den léče z novinami . . . nosi je od hiše do hiše . . . vučitel njemi je dovoló . . . dokeč je on betezen . . . gvúšno ga je túdi pohválo . . . : dober dečko si! . . . pogládo ga je túdi po líci . . . On pa . . . on pa ga je vdaro!

„Janči!“ — njemi je pridrló z globočine dúše.

Ali deteta je več nej bilô v hiši. tam je sedó pred škednjom na peni. Povézno je glavô. Vej je vido i nej čúo nikaj. Obráz njemi je goro, dúša ga je bolêla. Oča ga je vdaro! . . . Zaka? . . . Nej je on dobro šceo! . . . I „falôt“ njemi je pravo! . . . Če ne bi zakrívó pred njim istinê? . . . Ali Rozika je právla, náj samo te . . . Ali kak so zvedli? Od koga? . . .

Edna velka, močna rôka se njemi je spústila na pléča . . . Gori se zglédne . . . Oča je stao pred njim. Trepetajočega glása je pravo: „Zao mi je, ne boj čemerén.“

Janči je včasi velko toplôto začúto v sebi. Vstáne s pena i skúz-nati ôči, smehljôč se právi: „Nej, nej sem čemerén . . .“

Andráš njemi podá dêsno: „Te pa rokô gor!“

I Janči, te máli falôt svojo málo rokô v žúlave roké svojega oče položí i ono rokô, štera ga je vdáрила, k goréčemi líci nesé.

(Z Magvetô-a) Posl.: D.

Elegia k-velkomi štüki.

(Písao : Koa-ko-aš Mo-ár-to-ang. Kitájski pisátelj. Poslov. : Flia-so-ár Jo-á-no-áš.)

Cenjéni vôtli med, vsê púčkš dêdek stári
I žveplene sagé pekla oča právi.
Obrni k-meni — nê lampe — samo vúha,
Da te pozdrávlajo v-pesmi moja vústa.

Ár, kak je znáno, si velki gospôd krôto,
Pred lampe ti státi, je nê delo môdro,
Jas sem li samo eden poeta tákši
Vu kom čestitela náidejo ti velki.

Tvoj zrás je tak fini, fajte tündérove!
Za kákše málajo, li Cherobione :

Tákša je njih forma, kak si tí v-ledevjê,
Dvê kolê na dvê stráni sta perôti dvê.

Glás tvoj je neprecenjeno tak prelêpi!
V-njem se vsáka pesem náidti dá v-popêvki.
Odičeni tvoj glás krôto navdúšáva,
Vôzvêvši one : ké z-pét meče i vmárja.

Ti si na svêti zdâ glávni inštrumentom,
Ti zapovedávaš dnes vsém elementom.
Koga tí brániš, njegova je pravica,
Koga tí osôdiš, toga pa krvica.

Tvôje činênje je argument istine,
Na njé apellálva, vsák sôda iskanje.
V-motivumaj, štere tí prineséš gori
Je te osodjen zad'volen i pokorni (? !)

Gospôd i siromák so pred téov ednáki,
Tebi je podvrženi, kí je tam vsáki.
Prôstoga, prebránoga, vse naglih vmoriš,
Neprebéraš ničesa, gda nad njé strelíš.

I kama ščéš idti obládavno notri :
Močine grádovi, šanci so vsi krhki.
Pred tehom se je nê mogôče tak skriti,
Kak je nê mogôče grúm od sé' pihnoti.

I ka so indašnji proroci predgali,
Ka so vnôgi môdri v-knigaj popisali :
On svetovni jezik, šter'ga vsáki razmi,
Si ga ti velki govornik spoznao z nami.

Inda so v-iméni „šeregôv“ šli v-bojno,
Vse tô si zdaj jedino : ti vzéo vu rôko.
Za patrônuša te má vsáka náció,
Pri vladáraj si pa **ultima ratio**.

Jas sem doprinesao, ka sem te obspêvao,
Nájema neželém, ka sem ti povedao,
Ár z-kém ti plačúješ : meni pač nê trbê,
Pláčaj bole drúgim, meni de tak pravê !

Gyürko švércar i finančna kontrola.

Šálna pripověst. — Notriposlao : Škerlak Aleksander, G. Petrovci.
Prestor : Na bojméckom ?

O S O B E :

Mijaoko, šujster i gazda Financ I., šef

Anka, vertinja Financ II.

Gyürko, švércar

Prvi pokáz :

Mijaoko : (Sedí na svojem šujsterskom stolci i poprávla cipele.)

Anka : (v-málo železno péc kóri i vodô lěva v pisker.) Včera je pá kolárov Gyürko bio pri nás. Tebé je iskao Mijaoko! — Na plěčaj je meo veliki karni (hrbnik), ali ka je v-njem noso, tó nevém.

Mijaoko: Vendar se pá špájsaš, Anka ?

Anka : (Namali se smeje.) Vě te pa vendar nemo za nős vodila, kak ednôk světa. Ka bi se špájsala !

Mijaoko : Že se sômnim, zaká i gda nosi on karnik ?

Anka : (Norčarivša se.) Mogôče, mábiditi síhe podgani, ali pa vráble nosí v-njem !

Mijaoko : Ně, ně . . . da nôro gučiš. On več, kak vráble nosi. Zagvúšno kaj za dim i bago.

Anka : Te pa ka bi tobák meo. Tisti grdi masen tobák bi noso ?

Mijaoko : Ka tí znaš ? Tí nevěš kakšega ? . . . Madžárskoga, Voğrskoga, toga hválijo po cělom světi. Té dá obilno bage za čik ! (Dale dela z-cipeli.)

Anka : (K-pěči ide, kúri i vsebi gučí.) Tákše rečí, štere ví moški máte za svojo bago, me pač ne-

brigajo. (Od pěči k-okni ide, vō na okno glěda i erčé :) Kak se vídi lehka slabo vrěmen bode !

Mijaoko : Da bi bár Gospodin Bôg dao, teda bi jas lahko túdi kaj več dela dôbo. Že tak samo ete dvôje cipele mam poprávlati, (na njě káže) potom pa lěhko v-lisičko lúknjo spát idem. (Z-bole trdím glásom :) Dela več nega! Ali, či zbožno vrěmen príde naprê, te se pri meni žětva začne, lúdję več nedo mogli bôsi hoditi i meni včasí túdi kákši dinárčec spádne.

Anka : (Kak vō na okno glěda, erčé :) Tam ôzdaleč po peškoj pōti vídim, ka nikák eti se prōti nam ide.

Mijaoko : (Glasno.) Bojdi si što šté je, naj ga samo vrág esi nepri-nesé ! (Vzeme pipo i tobák, pa sí nakláda.) Hvála Bôgi ! — Za edno pipo ga ešče mam !

Anka : Tō je pa uprav Gyürko ! — No : „či od vuká gučimo, príde!“ Ouzdaleč sem ga ně mogla spoznati. — Že je pri dveraj . . . Tobák nosi !

Drúgi pokáz :

Gyürko : (Po dveraj ednôk — dvakrát skloncka.)

Mijaoko : Naprê !

Gyürko: Dober dén májster!... Tü privas je malo bôgše, kak tam vônê.

Mijaoko: Tô pa že! — Mrzlo je tam vônê? — No, ka dobroga si pa prinesao Gyürko?

Anka: (Vöide.)

Gyürko: Ka vragá me spítaváte? Vê tak dobro znáte moj gšeft i Vaš hasek!... — Tobák! — Kelko ga bodete meli: 200, ali samo 100 (doli jemlé karni).

Mijaoko: Ja, Gyürko, čeras mi slabo ide. Zdâ ednôk mi samo eden réteš (50 falátov) dáš, — kak se kaže: dnes ešče kaj, kaj — vütro pa nikaj, — nede več ni v pipo i tüdi nê v-žalôdec. — Zdâ de vén-dar kaj falêši?

Gyürko: Vam ga zdâ spoj fal dam, samo za (trí korone) 75 par mi pláčate falat. Ni v-Beogrâdi, ni v-Sarajevi ga nedobíte falê. (Prêk dá réteš (kolobár) tobáka. Vê tô košta (malo si premišláva) 37 i pô dinárov. — Prosim, pláčajte mi ga pa včasi! Nemam časa. Ešče dale morem idti. (Skrblívo opazúje.)

Mijaoko: (Včasi vözeme eden pakli tobáka i v-nádra si ga dene, drúgoga pa skríje v-pod zimski kapút, šteri na obešali visí, išče dináre v-kaputi, v-lačaj žebkaj i povséd, dokeč k-konci komaj náide.

Gyürko: Včeraj sem pri stárom Káčnjeki 100 paklinov nihao, pa mi ga je té vrág stári tüdi nê pláčao, na ütro mi je pravo nazá príditi.

Mijaoko: (V-prigišči pêneze nesé

k-stoli i začne je četeti): 10, 12, 16, 18, 20, tô sta 2 kováča, 21, 22 i pô, 23 . . .

Anka: (Náglo odpré dveri na stéze): Bêžta! Bêžta! Zeléni gospôdje prihájajo.

Gyürko: (V stráhi.) Kama idejo?

Anka: (Kričf) Rávno esi k-nam, do notri šli.

Gyürko: (Záča po hiži se i tá bêžati) Kama naj zdâ bežim? Kak naj vujdem?!

Mijaoko: (Pêneze hitro v-žebko správla erkôči:) Prijátel hitro se v-škrinjo skríj!

Gjürko: (hitro odpré škrinjo i v-njô skoči.)

Mijaoko: (Že na svojem šošter-skom stolci sedí i v-rokaj drží cipelo).

Trêtji pokáz:

I. Financ: (Od zvôna po dveraj kloncka: ednôk, dvakrát, trikrát.)

Mijaoko: Naprê! „Nesreča“. — Grum v-té trešči!

Obá financa: (v-hižo stôpita).

I. Financ, šef: Dober dan stríček! — No kakša „nesreča“ sva midva, zaká naj práviš: „Nesreča“? — Vê sva vendar nê vujšla z-pekla Luciferi?

Mijaoko: Odpüstita mi „gospôda“ nê sam vido skôs dvér i mislo sem, ka je kákša baba prišla k-nam i záto sem vama tak pravo. Ár tak právi-jo, či k-hiži prvič baba príde, ka je tô nesreča.

I. Financ: Zdâ ednôk vam od-püstim, ali drugifart mête stríček jezik med zobámi stišnjenoga!

II. Financ: Toplo sobo imáte mojster!

Mijaoko: (Ne razmi i malo se razburka): Prosim, ka ste pravli, ka jas vrlo sovo mam . . . gde je?

I. Financ: Nê, nê (bole glasno). On je rekao, da imate toplo sobo. A jaz pa míslim, da v-toj vaši topli sobi vam pomali vrôče postáne!

Mijaoko: Gospôda! jas pa míslim, ka se tak hitro ne segrêje — ár je moja stára rávno zdâ zakúrila.

I. Financ: Ja, ja, Májster! Nevaren veter píše ino se nahája vu vaši bližíni.

Mijaoko: (bojêč) Kakši nevaren veter? Od tákšega sem ešče nigdár nika nê čúo (se zderé). — Táksi rêči mi več ne ponávajte! Záto, ár sem tú jas gospodár!

II. Financ: Májster méрни bodite! Vê je nê tak nevarno, zatoga volo se ví nemate tak resno prôti postaviti.

I. Financ: Znáte, ka májster? . . . Toženi ste.

Mijaoko: (Čüdüvajôč) Za volo koj pa moj Bôg? — Mogôče za toga volo, ka so mi včeraj krave z-ojicom vréd vujšle i edna si je rép vlomila?

II. Financ: Toženi ste za volo švércaja tobáka.

I. Financ: No, povêdte lepô po pravici, pa nika húdoga nede . . . Ali je tô istina, da ví kákšo zvêzo máte z-tistim švércarom Gjürkom i z-küpvanjem njegovoga tobáka?

Mijaoko: Oh! písani križ! Tô je pa že preveč (z-obema rokama se prímlé za glavô.) Velika láž, štere je nemogôče prijéti. Naj mi vse miši i küre spogínejø, či sem ga že trí tjedne vído!

II. Financ: Oh, prokletni šujster, gúčati znâ. Kak vam morejo küre spogínoti, da edne nemate. Miši se pa pri vás tak nedržíjo!

I. Financ: (Resno) Šujster mér! Káj pa imáte tukaj notri za šörcom (vô vzeme) odkud pa imáte totoga?

Mijaoko: (napô jočêč) Samo sem toga meo i ešče mi toga ščête vkraj vzéti? Toga sem jas nê od švérca-ra kúpo, nego sem ga dôbo. Tak po pravici vam povém. Prinesao mi ga je te stári Mimašov Števan, ali kak njemi právijo: Pišta, tak te bole znali. Edne stáre sirinske črêvle sem njemi malo vküp potégno i záto mi ga je dao.

II. Financ: (išče, šnofa, slêdi vsepovsédi vu vsákom kôti vu hiži tobák, že je pri škrinji i ščê jo odpréti).

Mijaoko: (se zderé nad njim) Ne odpérajte, či Vas je Bôg dao! Rávnno dnes je moja stára z-piščanci kvoko notri zaprla v-njô i či gori odpréte piščanci do vóleteli i nevola bode!

I. Financ: (glasno) Niháj vrâgi ladó i kvoko s piščanci vréd! Išči bole švércaški tobák, — nê kvoko!

II. Financ (naravnô k-obešali ide. Tú ešče túdi moram poglédati! (vkraj odgrné kapút) — Ahâ, káj pa je tukaj notri v-etom paki? (nesé ga k-stoli) mogôče so kolbâsi notri?

I. Financ: Tí, tí čarna lisica, prokletni šujster. Kaj ste pa Ví, rekli, da nemáte tobáka! Po malí ga za eden vóz náidemo pri Vás.

Mijaoko: (Vu velikom stráhi.) Tô mi je nikák nalékao. Nájhitrej tisti,

ki me je privas tóžo (ešče bole namíli) Bôg moj! Bôg moj! — Zdaj na stáre dní, sem se ešče toga mogao včakati! . . .

II. Financ: (Dene tobák v-vreče, štero je z-sebom prinesao i dene pod sto.)

I. Financ: (Pomali i rázumno govori.) Stári z-pravicov na sveklo, ár de se Vam ovak dúša k-Luciferi trčala!

Mijaoko: Tô je meni tisti nalé-ka, ki me je pri Vás tóžo. Tistoga pa tak poznate, — tomi sem në jas krív.

I. Financ: Tô je né zadosta! — Kak se pišete? (Vzeme z-táške potrebné akte, zvézek, plajbás i. t. v.) Ka je Vaše imé?

Mijaoko: Ka Vas briga? Pri etoj hiži sem jas Gospodár? — Bregar — no, (bole tího) či me že teliko spítáivate.

I. Financ: Ka je pa Vaš priimek?

Mijaoko: (Čemerno) Ka vragá me spítáivate, vê tak samí vídite, ka sem šujster!

I. Financ: Ka je Vaše imé?

Mijaoko: Mihao, ali pa Mijaoko. Tak mi práviyo.

I. Financ: Te pa naj pišem: Bregar Mijaoko?

Mijaoko: Ja . . . gospon.

I. Financ: Kolikšno številko, numero pa imáte?

Mijaoko: Kelša je moja numera? Tô pa nevé. Hišna numera je 13. Tô dobro znam. Ali itak pa nevé, jeli je záto tà hiža tak nesrečna, ka tak nesrečno numero má: 13.

I. Financ: Nê številka! Nego samo lúdjé so nesrečni. — Gda ste rojeni?

Mijaoko: Tô pa stálno pač nevé. Gda sem prvikrát bio na štelingí, te sem bio 21 lét star. Toga se ešče dobro spomínam, ár so nás žúti vôgri cmarili vô z-Kapošvára. I rávno včeraj sem račúno, ka tomi, že tá tečé 43 puni lét.

I. Financ: Po tákšem ste te stári 64 léta i rodíli ste se te 1876-ga leta. (Piše.)

Mijaoko: (Trdno.) Ja! Moja pokojna babica, Bôg njim dúši dobro daj, so mi večkrát pripovedávali, ka sem se rávno na máli fašenek narôdo, ali šteroga leta, tô so mi oni túdi në znali povedati.

II. Financ: (Kí ga cêli čas samo opazúje, právi :) Májster lúden človek ste Ví. Cêli čas samo modrújete. Ali se Ví nebojíte, ka se Vam pleve vu glávi vužgéjo?

Mijaoko: (Čemerno) Što tô právi, ka se meni vu glávi pleve vužgéjo?

I. Financ: (Na njega svečé) Tiho! Teliko si jezika nebrúsíte (vzeme knigo, začne čteti) Po paragrafi 99/3 prôti švércanji i za oškodovánje držávnoga monopola boste obsojeni nájmanj 6 mēsecov vôze i do 3000 din kázni.

Mijaoko: (K-tle se nagnovši) Kak z-vedrine grumska stréla me je dnes nesreča doletéla!

Štrti pokáz:

Anka: (Stôpi v-hižo.)

Mijaoko: (Kričí prôti ženi) Dnes so me naveke zadúšili, — 6 mēsecov mo v-vôzo mogao ídti.

Anka : (Čüdüvajôc) Za té tobàk 6 mēsecov vōze. Kak dugo boš pa te mogao sedeti za tistoga, šteroga tam vōnē māš v-škegnji v-slami skritoga, šteroga pētkrāt telko jeste?!

Financa obà : (Prôti ženi) Gde ? Gde ? V-škegnji, v-slami ?

Anka : Ja . . . ja . . . Kolárov Gyürko ga je tam nihao.

Financa obà : (Prevržeta vse vu hiži, na stôli i vōbežíta.)

I. Financ : (Nazâ kričí.) Ženska hodte z-nama ! Pokážte nama, kje je ?! . . .

Anka : (Za njima vōbeží.)

Mijaoko : Gyürko, skoči vō ! — Naj ešče tebe nezgrábijo !

Gyürko : (Vō skoči z-škrinje i z-svojim tobàkom vréd vōbeží na druge dveri z-hiže — med dverami se sréča z-májstrom i ercé : té tobàk, ka sem ga dnes prinesao, Vam nede trebela pláčati i beží.)

Mijaoko : (Vesélo prôti občinstvi) Zeleniva škürca ga ešče vu slami iščeta — ah — da ga pa tam ne-nàideta. Žena njiva je nabiksala !

Péti pokáz :

Anka : (V-hižo stôpi) Cêlo slamo vu škegnji véndar vse prekopata.

Mijaoko : (Smehč) A da ga pa nenájdeti ! Ešče i toga nebodeta nesla se bom. (Pokážē pod sto, vzeme vreče i vōnesé z tobàkom.)

Anka : V-pěč ž-njim !

Mijaoko : (Pá si eden paklin vzeme žnjega, si nakláda pipo.) Ešče si edno pipo nakladém i sladko skadim.

Anka : (Doj jemlé z-pěči rinke.) Notri žnjim !

Mijaoko : (Gizdávo) Zdâ de pa ešče naša pěč pušila !!

Mijaoko : (nadale) Kama pa zdâ vreče déneva ? Vreče je prážno.

Anka : Jas pa znam kama ; máčko deneva v-njé, máčko, jas jo prinesém.

Mijaoko : Běži ! . . . Li běži friško po njô !

Anka : (vō beží i kričí) Mujc, mujc, mujc . . . miš . . . miš . . . Že sem jo zgrábila (notri stôpi v-hižo i v rôki drží máčko.)

Mijaoko : Zdâ nas pa ešče od máčke správita. Anka běži i prinesi eden cigel. Cigel moreva v-vreče djáti, ár de ovak máčka žnjim plésala.

Anka : (Hitro beží i prinesé cigel.)

Mijaoko : (Máčko v-vreče püsti, zavěže i nazáj pod sto dene.) Nevolna para máčka, zdâ pa ešče tí odídeš z-financi !

Anka : No zdâ se pa skríva, zátu ár de ovak nájna kōza trpěla. Mijaoko pazi se, naj te več nezadrobišajo ! (On vōide.)

Mijaoko : (Proti občinstvi se obrnovši) Sam vrâg je dnes teva zeleniva gospôda poslao k-meni, — zdâ naj 6 mēsecov v-vôzo idem i 3000 din pláčam, — i ešče mi naj máčka odneséta. Či bi njima nebi máčko aldüvao, bi mi tobàk odnesla, zdâ je pa tobàk pěč že dávno skadila ! Nini ! — Akte sta pa lehkar vse tü nihála ! Té aktov pa bogime nedta se bom nesla ! — Tobàk sem že v-pěč poslao, akte naj tüdi idejo za tobàkom ! (vküppobéra akte po

stôli). A, tû je pa té, na tom sem rávno jas spísani. Ejh! Tí boš tûdi za tobákóm šô! (Vse vküp poberé, ka je na stôli zvôn táške i vse v-pěč potisne). Blagosloveno delo! — Zdâ se pa morem friško pobrati, ár de mi ovak dnes rêsan vrôce. (Na dêsne dveri odhája).

Šesti pokáz :

Financa obà : (na lêve dveri hitro notri stôpita).

I. Financ : Té lisíjci šujster i tá vrbova síha šujsterca sta náj dnes nasádila. Cêlo slamo sva vu škegnji prekopala. Ali rávno tak, kak gda sva obslédnjim práporovo semen iskala i nê sva ga naišla . . Tak sva zdaj tûdi nê najšla tobáka. Oh! Gde so pa moje akte (si ségne v-glavô)? V-táški ji nega! Bôg drági! Gde so?

II. Financ : Mogôce, ka je té vdárjeni šujster zakúro!

I. Financ : (k-pěci ide) Jaj — jaj!... Rávno zádjen falájček gorí. — Ali je tobák tû?

II. Financ : Jaj tobáka tûdi več nega v-zaklí. — Zvirína je notri.

I. Financ : (Prestrahšeno) Kakša zvirína? — Živa?

II. Financ : Ja, žíva! Žíva je gospon šef. Da bi samo vreče dôbila nazáj, ka bi nama ga zvirína nê vzéla vkraj!

I. Financ : Püstiva vò tò zviríno!

II. Financ : Kapa či nede štela vòidti?

I. Financ : (ešče bole bojěc) Ali človek dobro mora pripravleni bidti, gda hüdôbo vò pústíva. — Prvle se ešče moreva prekríziti. (Obâ se prekrízita.) Náj samo šteroga se bom nepotégne. — Pomali jopúščaj vò! — Malo počákaj! — — Naj se jas skrím! — Eti v-škrinji bi se človek lahko skrio, ali kapa či kvoka vò skoči? (Skríva se za sto, vu rôki si na obrázi stolec drži.)

II. Financ : (Pomali, skrbno púščava zviríno z-vreča) Zdâ va pa mela priliko viditi, kakšna je húda zvirína pri sveklom dnévi! Moj stári otec so mi večkrát pripovidávali, ka hüdôba vudné nema môči.

I. Financ : (skričí) Ešče sva se máčke zbojala (obâ kumes skočita). Znáš prijatel, ka de nama nájbôgše? Pojdiva lepô domô! Vídim, ka náj več nišče ne poštúje. Vzemeva si vsáki eden-eden štrik, pa se obesva. Náj naj več svêt nigdár nevídi. Grdo sva ošpotaniva! Financa meštríja je bogme odúrna. Tò preživetí je nemogôce! Nama se je bogme zaoblačilo !!

Zagr njalo se hitro doj pústi.

Podpérajte
EVANGELIČANSKI KALENDARI !!

Žéden môder.

(Kitájski román.)

Te pobožen i môder Kon-fu-čé
Je potůvao nigda vu pűščávė ;
Brodivši, kak tŕ k-mŕdromi slĩhši :
Od svėta i od njega velkosti,
Šteri z-čtvėro elementov gjė,
Kakti : zemla, zráka, ognja, vodė.
Ali samo, ka gde je on hodo,
Je žnji bogme samo trŕje bilŕ ;
Voda je samo v-theŕriji bĩla,
V-istini náidti, se je nė vidla,
Te môder je ves cėli dėn žljao,
Svoj žij potihšati, se tak trŕštao ;
„Či bár vodė nė viditi : — jeste,
Stoji z-oxigėn i z-hydrogéne.“
— Na vėčar žėden, obrůdjen prĩde
K-ednomi pálm ložíči, gde náide
Med pálmĩ z-hladne čĩste vretine
So z-vėdri zajĩmale deklĩne.
Mŕder, svėti Kon-fu-čė tam stáne,
Da bi se fėst nápio : — jeli ? — oh nė ?
Pĩta : „Tŕ vretino, kak zovėjo ?“
Deklĩne njemi odgovorĩjo :
Lėpi plaščátĩ ŕči deklĩne
Právijo : „*Razbojnikov vretina*,
Vsák ělovek jo tak zovė od nigda.“
Na tŕ se vkraj obrné Kon-fu-čė,
Ponůdjeno vŕdo tá odvrnė :
„Nė ! morálen mŕž z-tákše vretine,
Ka tak grdo imė má, pio nede.“
Žėden dale ide i drůgi dėn
Do vėčara žėden hodi, dokėč
Drůgoga imėna vretĩn' nenáide.
Tak svėt' i môder je bio Kon-fu-čė.

F. J.

Pri követi.

Prvêšega követa se je krajina že navolila, ár prê samo za sébe gléda, za nás pa nemára. (Nikoga se ne navolijo lüdjé tak hitro, kak követa. Reditel.) Priblížalo se je tak želno vrêmen, híp volítev. Krajína si je zvolila nôvoga követa zebrati, te prvêši se je že tak od pét do gúta obogato. Eto pôt so si zvolili, ka na popa dájo vôtume, ár té med njimi živé i tak nájbole zná i prevídi njé potrebčine. I k-tomi njim nê samo v zemelski potrebčinaj, nego i vu ti düševni tüdi veren pomočnik má bidti. Tô je pa njemi uprav nájležê doprinesti. Z-velkov vúpaznostjov i navdüšenostjov so si popa zébrali za poslanca.

Kak je poslanec vu prvi pôletni počitnicaj domô prišao, si je eden volilec, kmet, nika čednoga zmislo, gori je poiskao poslanca i térjati je zácao ona obečanja, štere je pred volítvami vu prográma govórênji spuniti obečao.

Követ: Bôg dáj prijátel! Sedte si doli i bojdite k-meni z-vúpaznostjov. Ví ste na méne dáli vôtume. Vam mam hváliti moj mandátum, šteri mené omogôči, da dosta dobra lehko včinim etoj krajíni. Vam vse včiniim, samo bojdte k-meni z-vúpaznostjov!

Páver: Lepô ji prosim, záto sem prišao, ár so nam na ednom gjülêš-i obečali, ka . . .

Követ: Nad njega vsečé: Železnico? Oh bode. Tak jo zagvüšno verte, či bi se že po njê vozili.

Páver: Nê, nê gosp. poslanec, nê sem za železnice volô prišao. Razmim jas tô. Dobro známo mí tô, pa se tüdi vúpamo vu njê . . . Istina, ka že skoron desét lét bode, ka jo obêčejo, ali ednôk li bode. Za železnico se mí dosta nebrigamo.

Követ: More bidti za bôranja Móre ste prišli?

Páver: Za toga volo tüdi nê. Petnájset lét nam že obêčejo, ali od toga nas tüdi nebolí gláva. Móra že od začétka svéta mao doli tečé i tô že nišče ne preobrné. Mí smo nê dáli na njí vôtoma ni za železnico, ni za bôranja Móre, ár so tá tak notri vu vsákšem govórênji, tô že vse na pamet známo. Nego záto sem prišao, ár so oni gospon poslanec tákše obečali, štero je zvôn njí ešče ni eden kandidát nê obečao.

Követ: I ka je bilô tisto?

Páver: Jeli pa že nevêjo, lehko so pozábili?

Követ: Oh, jas jáko dobro znam, ali rad bi znao, či ste ví nê pozábili?

Páver: Nê jas! Rávno so nam oni od polodelstva güčali i jas sem tá skričao: „**Bogme, ka se toga dostája, dnesdén narêtci prihája deždž!**“ — I oni so na tô tak pravli: „Ka do na tom, **da ga naj telko bode, kelko ga je potrebno!**“

Követ: Istina, tô sem pravo!

Páver: No i te . . .

Követ: No moj prijátel, tak bode, kak sem obečao. Vse dugo nede,

ka povôli deždža bode . . . Edno, dvê, trí, dobri rêči, nika malo pôti, ništerno písmo . . . Z-ednim vónananim, ka drúga krajína nedobí žnjega, ár sem jas samo našoj krajíni obečao.

Páver: Hvála: Ka nam ide za drúge?

Követ: „Li samo nika malo potrplénja mête . . . I či ga včasi nedê, nespadnite v cáglost . . . Samo

li povête lúdem, ka gvúšno bode . . . ár je obečano . . .“

Páver: Tá idôč: Mí mámo vûpanje . . . (nazâ se obrnovši). Samo naj se nezmêšajo, ka bi ga v-drúgo krajíno poslali!

Páver je zadovolno šô domô, svêto je vervao, da kôvet ednôk, či do trplívo čakali pošle deždž. Kak bi nebi vervali, da je kôvet gori gosvečeni pop! Oh blâjžena slepost! Oh Marko!

F. J.

Fal Bôgec.

(Kitájski románč).

V-Toiping-Vangi gjé edna držéla,
Vu toj jeste en váraš Hieng-Fù.
V-njem je edna pagoda črepnjêna,
V-šteroj stoji en bolvan: Dšin-Han-Búm.
Tá nosijo vrêli marinarje
Na áldov: piščance, prásce, gide,
Mláde kozliče i friške ribe,
Sâd, gôske, rece, mále ágnece,
Šteri mesô potrošijo samí,
Bolvan bôgec z-tej čúden tál dobí.
Z-perotnine dobi gôle škramble,
Z-živine pa četvéri nôg pajžle,
Z-rib samo rép ino plavanice,
Z-sadú koščice ino lûpinje,
Jeli jeste gder več tak tónji Bôg,
Kak je té sirmák bolvan: Dšin - Hân - Búm? F. J.

Podukšaj si življenje! Od toga predmeta je izišia jako zanimiva knigica, štero čtevci dobijo ščista kšenkí, če jo s kártov zaprosijo od pošt. zbirálnoga mesta Ernest Pasternack, Berlin SO., Michaelkirchplatz 13, Abt. III. 37. Na drúgom mesti se od toga lejko obširnejše podučite.

Pošteni tát.

Eden samno žlvóci stavec, kí je malo gučéči človek bio (z-kim bi si zgovárjao, da je sam jedíni bio?) kaj malo je sem i tá hodo i kadio. Rano si je doli légao, kesno je stano. Či je v-noči nê mogao spatí, si je na pipo nâžgao, na hrbti ležéč, je cêle vóro pušo. Očí so se njemi tak privadile kmíci, ka je v-kmíci túdi vido. — Slíhš njemi je tak oster bio, da je vse čúio, ka se vônê godí. — Ednok, kak tak leží, čúje ka se po vilíci konjenik približáva. Pri oblôki stáne, doj z-konja stôpi, za sojô ga privéže, namali k-oblôki lázi, kelnato dlan na glažojno prítisne, tá se stere i na dláni ostáne i on jo lepô namali vó z-obloka nesé i doli dene na zemló. Stavec lí mirovno leží i kadí. Tát gori na oblok plézi i notrí v-hížo stôpi, stavec ga včasi spozna, ka je tó Bandí betyár, ali nê se jé jávo, dale je kadio. Tát je zráven k omári šô i tam je v-

kmíci šlátao, prázne kíšte je vóvláčo i v-njí bajšlao. — Te je pá k-stôli šô, v-toga kíšti je ziskávao, — zdá se te stári zglási:

— Da si velki norc, Bandí moj sin! — Bandí je obtrdjeni stao, ešče se njemi je odúhávaje zastavilo. Ali stavec nadaljáva: Právím, Bandí, ka si velki norc, ka v-kmíci ziskávaš i šlátaš tam, gde jas vudné, pri sunca sveklošči nika nenáidem. Tát ie ešče malo obtrdjeni stao, potom je k-oblôki šútao i vó je odíšao, konja je odvézao, na njega si je seo i od zvóna se odklono: Lehko nôč Oča! — Bôg dáj tebi túdi Bandí sinek! — Malo se je čúio ešče konja hód, sledi je vse obnêmilo. — V-pípi je tobák vó zgoro, stavec se je na drúgi kráj obrno i lí vu svekloj gojdní se je prebúdo. Nê je bio zelen znati, ka se je zgôdilo? Znao je, ka je nê bilô nika za odnesti. Sirmák Bandí, zaman si se trúdio — je v-sebi zmúvo! —

F. J.

Národna popêvka.

Za spêvajóčo mladézen. Vküp spravo Flisár Jánoš.

R'déča rôža lêpi cvêt.

(Piros rózsa szép virág.)

R'déča rôža lêpi cvêt,
Zakâ máš luba posvêt?
Mujvam ino češem se,
Lubi, tebé čakam se.

Z-ténki žágdíil plôt stojí,
Jaj, lúšno stvorjênje tí:
Ni mála, ni velíka,
Rávno se k-meni šíka!

Senja.

Cigan je závca zgrabo i k-notároši ga je odnesao. Notáruš, ki je sprevêden ÷lovek bio, njemi je nê dao nika šenka, nego njemi je pravo:

Znáš, ka cigan? Závca dam spravit i šteromi dé se z náj jakša senja senjala, tistoga do pečenje.

Cigan je nazlúk privolo i závca, šteroga je notároš v-preklati na grablice poveso, ešče tisti večér vkradno i na drúgi dén se vgojčno vçasi k-notároši postavo.

— Prišao sem gospon notároš!

Ka se njim je senjalo gospodne?

— Tak se mi je senjalo cigan, ka je edna dúga lestvica bila gori oprávljna od zémle do nébe i jas sem tam zgora sedo vu angelov šerégi . . .

— Tak je! Istino májo gospon notáruš, vseçè nad njega zaviti cigan. — Jas sem ji túdi vido, kakak visiko so odišli i tak sem mislo, ka več nigdár ne pridejo nazáj doli k-nam, — pa sem závca spekao i pojo.

Národna povêvka.

Ribe po vôdi plavajo,
Pa má že vsáka svoj pár,
Ah, jas pa povêhnjena,
[nevolna stvár,
Bôg vê, gde hodi moj pár?
Juhej, hujaj! Vesélo je naše,
Vesélo je naše srdcé!

Ftice po zráki lêčejo,
Pa má že vsáka svoj pár,
Ah, jas pa povêhnjena,
[nevolna stvár,
Bôg ve, gde hodi moj pár?
Ihej, juhej! Vesélo je naše,
Vesélo je naše srdcé!

Dečki po pláci šéčejo,
Pa má že vsáki svoj pár,
Ah, jas pa povêhnjena,
[nevolna stvár,
Bôg vê, gde hodi moj pár,
Ihaj, juhaj! Vesélo je naše, F. J.
Vesélo je naše srdcé!

Vôre, zláte i srebrne predmete nájbolše kúpíte, ÷e od stáre strokovne firme H. SUTTNER, Ljubljana št. 93: zaprosite ilustrirani katalog, šteri se Vam pošle popunoma brezplačno.

Kí nenáidejo svoji nôg.

Sedem cigánjov leží okôli ognja, plamén visiko plahoče. Cigànji tá razprestřejo nogé, tak da so se edne z-tími drugimi vküp zgrôžale. Vse vkríž, edne prék po ti drugi so ležale: štirinájset kufreni nôg v-ednoj čupori! Lêpo vidénje je bilô. Ali plamén je pomenkávao, na slêdnje je sploy potúno. Po drva bi trbelo idti. Jas bi šô, erčé eden, samo ka nenájdem nôg, tak so se

vküp zgrôžale z-ovimi. — Te drugi túdi tak právi i porédi vsê sedem. — Ni eden je nê znao za svoje. Te stári Vajda, kak vö sprobani vodja, vö plúne z-lamp bago, gori stáne, edno šibo popáadne i fêst na vö vtégnjene nogé vsečé edno dva-krat. Včasí so vsi naišli svoje nogé i gori zoskákali na njé. — **Per-nahájder manjáci ví! Devla vas . . .!**

Trí popêvke.

a)

Kmične nôči temnost pokrij se na zemlô,
Da naj moja žalost več nevidi okô.
Hej, ednôk si mené küšnola na vústaj,
On jedini küš jas prosim od té nazáj.
Nê mené, drugoga si jálno lúbila,
Nemrem pozábiti, ka si me zvodila.

b)

Čarne vlási glavô mi vu krilo nagneš,
Vrêle, britke skuzé mi z-ôči doj zbrišeš,
Tvoji ôči pogléd v-srci nosim vsigdár,
Tvoji lêpi ôči nepozábim nigdár!

c)

Krčmarica rozmaring cvêt, moj golôb,
Stô litrov vina daj esi naednôk,
V-dobroj vôli se do zémle zapojim,
Či od tébe eden vrêli küš dobim!

F. J.

Vážno!

Priglihe, prílični návučni gôvori,
Vküp pobráni po stárom Flisár Jánoši,
Kak se gučijo po prêkmurskom národi,
Pri dáni prílikaj vu vsákom nástaji.
Kak po strnjišči raztorjeno vlatovjé,
Je vküper pobráno občinstvi na včenjé.
Više kak od štiristô komádaj dáni
Vu „Evangelíčanskem Kalendariji“.

Prva čupora.

Dober pop se do smrti včí.
Kesno je stároga psa ples včiti.
Tečas bij železo, dokeč je žerjávo.
Tečas vugibli drêvo, dokeč je mladika.
Ka se je návčo Janči, Jánoši de na teško.
Na konci pôči bič.
Po záhodi hváli sunce.
Vse je dobro, či je konec dober.
Nevtegúj se dale, kak ti prt ségne.
Kak si posteleš, tak boš spao.
Ki kak sêja, tak bode žeo.
Ki drúgomi dobro čini, sebi správla.
Sebé poštúje, ki drúgomi poštenjé dá.
Zbojati se nê trbê, paziti je potrêbno.
Ki pênez nema, naj neide na plac.
Kozá ne bi šla na senje, či jo nebi gnali.
Lastná hvála, húdo sago má.
Nê je tak dúgi dén, ka bi večér nebi prišao.
Sebi je vsáki mili sodec.
Po zrní gráta vršáj.
Po kapli de pun lagev.
Nájbôgši kúhar je glád,
Ki nedela, naj nejê.
Ki rano stáne zláto naide.
Nê je vse zláto, ka se lešči.
Bôgši je zakrpan, kak nikši gvant.
Ki dosta lovi malo zgrábi.
Lôg nešümi sam od sébe.

Ftiča z-pèrja, psa z-kosminja, človeka z-pajdáša
[spoznaš.

Drági kinč je dober glás, dragši, kak nesêri vlás.

Húdi glás perôti má, dober komaj klúka tá.

Hitrê zgrábijo lažca, kak plantavoga psa.

Te se vçi pes plavati, či se njemi vúha zalêvajo.

Zaman se skrije somár za dveri, vúha se njemi
[vô vidijo.

Neskrivaj máčka v žakel, ár škramble vöpokáže.

Günca, či ga bár v-Beč odžnenéjo, li gúnec ostáne.

Tiha voda brêg glôba.

Pomali idi, daleč prideš.

Prázna vlát visiko stoji.

Prázen lagev veliki glás dá.

Neklesti drêva pod šterim počivaš.

Neslekávaj se tečaš doli, dokeč spát neideš.

Med günci si je lahko imé môdroga spraviti.

Komi je obilen čas, lêhko de njemi têsén.

I slêpa kokôš náide zrno.

Spameten se nepotekne dvakrat v-edén kamen.

Spameten se i z-drúgoga kvára vçi.

Spameten i sôseda hižo bráni.

Bôhar je, komi nedohája lasno.

Vsáki zmêči pred svojov hižov.

Ka štoj nosi vu srdci, vidi se njemi vu lici.

Kém ménje što spi, tém duže živé.

Ki dosta župe jê, dugo živé.

Či ogen rad máš, din túdi trpi.

Edna lastvica nevéčini sprotolêtja.

I puna kámra se sprázni po drobiši.

Zakučenec je zakučen, či bi taki na strmci stao.

Lêpo je tam dati, gde nišče neprosi.

Bôgše je dati, kak prositi.

Skláčene pôti za neskláčene nedáj.

Poznanoga prijátela za nepoznanoga nepremêni.

Lêpa rêč i protivnike zmiri.

Več misli i ménje güči.

Dosta guča dosta záji má.

Pijanci i deca istino povêjo vö.

I stené májo vúha.

Dobro držinče vsigdár náide delo.
I vlás má tènjo.
Lehko je oraniti, ali žmetno je zvráčiti.
Po fúnti ide dolí, gori pa po drobtini.
Sam je smétlav, drúge vèja.
Vu drúgom vidi spico, pri sebi pa tramá nê.
Bole je dvakrat pitati, kak ednôk zménkati.
Koga hiža gori, tisti kriči.
Vbôgi je, kak krajnski Očanaš.
Komi je kôdiši pes?
Istine govorênje, je nê človeče zdênje . . . Je
[čiste dúše znamênje.

Mùči jezik, neboli gláva.
Čevketanje dosta plêv má.
Bôgši je eden mir od stô bojn, ali svaj.
V-dúgoj právdi sodec dobi.
Dosta vidi, slihšaj, čúj, malo guči.
Közöški (medsební) konj práhšnatni hrbet má.
Bôgše je malo lasnoga, kak dosta lúdskoga.
Z-žukavcom se prišparajo zláti.
Ki malo nepoštúje, dosta je nê vrêden.
Vônê pompa, domá lumpa.
Vsáki z-sebom nosi sodca.
Vékši je dim, kak pečénja.
Vérta okô podkrmi konja.
Ki v-leti nesprávla, v-zimi stráda.
V-bočkori iskati, i v-čizmaj trošiti, zná poštenjé
[spraviti.

I vu cvetnoj posteli se je bojati trnja.
Po péskom správleno, po péskom vesne.
Nezvánomi gôsti je za dverami mesto.
Nezváni pro'kátor, gôst, nema poštenjá.
Zbit šereg se nepoštúje.
Od gláve vonja (smrdí) riba.
Nê je pišče čednêše od kokvače.
Nemrejo zádnja kôla pred prêdnjemi bidti.
Nájbôgša je ednáka pôt.
I to lahko je žmetno onomi, ki nešče.
Žmáhnêše je, k-šteromi po trúdi prideš.
Bôgši je čaren krüh, kak nikši.

Što pita: Jeli trbê? — Nedá rad.
Dobrotivnost nika nede ménša, či bár na ne-
[zahválnoga spádne.
Dojde se pohištyo, či se k-coj nesprávla.
Jálno správleno nepride na drúgo koleno.
Eden krivi žukavec stô pravični požré.
Nekúpi za rãhãški, štero za groš lahko dobiš.

(Nadaljávanje príide v-príšestnoga leta Kalendariji.)

Kajamàni.

(Kitájski románe)

Pri Jan-če-kijange šürkoj vodi
Na dvê bregê: Tao-Ping váraš stoji
Vküp njidva velki, močen môst zvéze,
Z-ov kraj môsta kre tekôče vodé
En otok z-bambusmi obrašen gyé,
Tam živéjo kajmani v-šeregê,
— V-mráki večér, kak mêsec gor príde,
Ji stô i stô, na vodô vò séde.
Zmênjajo se ino pogrãždžajo,
I z-repami po vòdi čupkajo,
Smejéjo se z-stô zôbi gutovmi,
Tê krasno lêpi, máli strahšnički.
— Vu Tao-Pingi kitájskom váraší,
Se više réda več deklíc rodi,
Od desét jezérk več, kak pojbarov,
Záto te višešnje z-vodé bregôv,
V-mráki večér, kak mêsec gor pride,
Májo šegô v-vodô zlúčati vse.
Gde se ti kajmáni veselijo,
Da več deklin, kak pojbov nemajo,
Ar vu môdro ravnane držéle
Je to prvo réd i rávnotežje. F. J.

MR. BAHOVEC

PLANINKA
ZDRAVILNI
ČAJ

ZIMA...

Nova naráva, odnemoglo je naše telo i teško se brani proti betegam. Zato moremo teli pomagati i pripraviti ga za močno ga i zdravoga. Telo moremo očistiti od preterčenih i škodljivih stvári i njemi doprinesti nove i oživljajoče moči. V te namen se priporoča za **narávno zdravljenje.**

„PLANINKA“ ČAJ

ki je pripravljeni z vékšega iz najbolšega planinskoga zdravilnoga bilja, je toga delovanje priznáno že v znanstvenoj medicini kak hasnovito vrástvo.

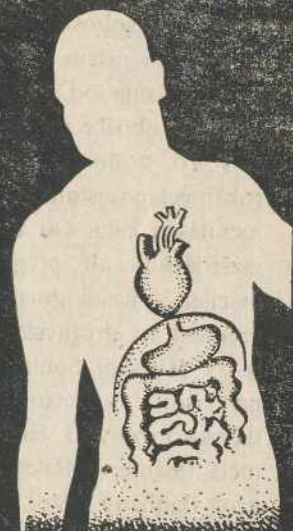
Dugoletno izkústvo nam potrdi, da je „Planinka“ zdravilni čaj preveč dobro potno vrástvo, ár so njegove sestavine vzete iz znanstvene, delno túdi iz potne medicine.

„Planinka“ zdravilni čaj je dober regulátor za čiščenje i obnávlanje. Zavolo toga je zdravljenje od 6 do 12 tjeđnov z „Planinka“ čajom Bahovec zvrúnredno dobro:

- pri slaboj prebávi i zaprtji,
- pri nerednom delúvanji čreva,
- pri napetosti tela i pri odnemoglosti,
- glavoboli, slabosti i žgaravici,
- pri obolenji mokročne kisilíne,
- pri obolenji jeter i hemoroida,
- pri nervoznosti i živčnemo betégi.

„Planinka“ zdravilni čaj pospešuje apetit. Zahtevajte v apotekaj edino „Planinka“ čaj Bahovec, šteri je samo tē právi, če je zapreti i plombirani ino nosi i mé:

Reg. Sp. br. 14.212 od 10. VII. 1934

MR. BAHOVEC APOTEKA
LJUBLJANA

ZDRAVILNI

ČAJ „PLANINKA“

Zgodovina Mursko-soboške evangeličanske gmajne.

Na prostori denéšnje soboške evangeličanske gmajne so v vrémeni pred reformácijov tri katoličanske, v vrémeni reformácije pa tri evangeličanske gmajne stále, kakti: tišinska, soboška i martjanska. Samo eden máli tál indašnje martjanske gmajne slíši dnes k soboškoj evang. gmajni, vékši tál pa k morávskoj i púconskoj gmajni slíši.

Či záto soboške evang. gmajne zgodovino píšem, do vrémena ve-repregánjanja od trej gmajn gučim, kakti od soboške, tišinske i martjanske.

V 16. stotini so vse pravice v rokáj veleposestnikov, grofov i plemenitášov bile. Od tej je závisilo razširjavanje ali pregánjanje reformácije. V našoj gmajni so v onom vrémeni tri grofovске famílije živele: v Murskoj Soboti grof Széchy, na Tišini i v Petánci je gornjelen-davska grofovska famílija Nádasdya mela imánje, v Rakičani se je pa grof Batthány držo. Vse trí famílije so prijátelje reformácije bilí. Od Nádasdy Tamáša, ki je dugo vrémena držáve nádor bio, známo, ka sta on i zósebno njegova pobožna žena Kanižai Oršolya podpérala i razšürjávala našo evangeličansko vero. Dijáke je poslao v Wittemberg, náj se tam vónavčíjo. (Kováts Mártona zahválno pismo z leta 1551). Túdi molítvene knige je razširjávao med verníki. Njegov sin Nádasdy Ferenc je pa na konci 16. stotine s Štajera i Kranjske pregná-

nim evang. dúhovnikom svoj petanski gradíč dao, kama so evang. verníki z Štajera i Kranjske skrívoma v velíki vnožinaj vandrali, náj od svoji dúhovnikov čújejo božo rěč i z njimi svetíjo Gospodnovo svéto večérjo. Eti se je držao túdi ništerne mésece z Grádca zavolo svoje vere pregnáni velíki zvezdoznánek Keppler. Tá hiša, gde so oni mantrnicke evang. vere živeli, ne stoji več, ali ono mesto se ešče dnes „Kaštelj“ zové. — Ka je soboška famílija grof Széchy evangeličanska bila, svedoči med drúgimi túdi tó, ka so v svojem grádi edno molitvárnico meli, gde so svojega rédnoga dúhovnika nastavili za držánje domáče bože slúžbe. Evangeličansko vero rakičanske grofovске držine Batthány káže edno písmo od 10. aug. 1568., v šterom grofojca etak opomina svojega siná Batthány Boldizára: Za božo voló te prosim, drži si ednoga dobroga predgara. Vido boš, ka de Bôg blagoslovo tebé, tvoje vérstvo i tvojo máro.

V šterom leti so vzéli evangeličanci prěk katoličanske cerkvi v Murskoj Soboti, Tišini i Martjanci, ne vémo; samo telko známo, ka je na konci 16. stotine formuló concordiae že túdi soboški dúhovnik podpisao (Szaloszeghi Jánoš) i ka je eden zapisnik sínóde podpisao 1616. Brekóci Ambrósius soboški evang. dúhovnik.

1604. leto je soboškoj gmajni eden žalosten dogodek prineslo. Od

1526. leta so tudi naši kráji pod tórsko oblást prišli, tórski vojáki so pazili na ete kráje. Zdaj so pa pod revolucijov Bocskaija vogrski vojáki na pôti prôti Beči v ednoj nôči na Soboto vdarili, tórške vojáke stírali, mesto pa vúzgali. Vsakša hiša je do tál zgorêla, tudi farof, samo evang. cerkev je ostála, štera je te na mestu denéšnje kath. cerkve stála. Náj tákša nesreča na mesto več ne pride, so stančarje z dovolénjem grofa dokončali, ka svoji hiš ne zazídajo na stárom mestu, nego v denéšnjem grofovskom püngradi. Té je naimre s sténov i pred sténov, gde je zdaj šetalíšče, z globokim járkom bio okôlivzêti, tak ka neprijátelje ne bi mogli zlejka v váraš. Tak so hiše vse do 1780. leta okôli gráda stále, gda je grof kôli gráda park dao napraviti, hiše razrúšo i stančare v denéšnji vilicaj nastano.

1626 je preveč znamenito leto za evangeličance v Prekmurji i tak tudi za soboško evang. gmajno. Letenyei István škof i duhovnik v Čepregi je vizitácijo držo v prekmurškoj šinjoriji v túvarištvu Zvonarič Istvána, duhovnika v Cenki i Terboč Jánoša, šinjora v Gornjoj Lendavi. 1627. jul. 10. so začnoli pri Sv. Gjürgji i jul. 11. so prišli na Tiši-

no, gde je na mestu denéšnje kath. cerkve stála lêpa evang. cerkev. Alodiator Mihály je bio te eti duhovnik, pred njim pa Barnabáš. K tišinskoj fari so slíšile vesnice od Skakovec do Gradišča. Štiri vesnice so pláčale učitelja (Vaneča, Rankovci, Kupšinci i Gederovci), drúge pa duhovnika. S Tišine so vizitátorje jul. 12. v Mursko Soboto prišli ali kak so v onom vrêmeni zvali vés: Muray Szombatt. V zapisniki, šteroga so eti gorivzéli, se zamerka, ka sta eti dvá duhovnika bilá. Eden: Svetič Gergej je dvorni predgar bio pri grofi Szechy Mihályi; njegova létna pláča je bila: 80 rajnški, 10 metrov pšenice, 10 m. žita, 10 m. ovsá, 10 akôvov vína, 2 prásca i drva, kelko potrebúje, štof za gvant, čizme, strošek pri grofovskoj držini, če na večérjo ali obed nemre príti, se njemi pogače i vino vkraj denejo. Drúgi duhovnik je bio Gederóci Jánoš, šteroga pláča so tiste njive bilé, štere zdaj soboški plebánoš má. Interesantno je, ka on od múzge prêk jezera gučí, gde je duhovnik trávník meo. Zdaj je samo imé ostalo Jezer potoki, mesto se ešče vidi ali vodé nega v njem. Veliki trávník je meo farar na Fararovom kôti, gde je 30 vóz sená dôbo. Eto imé

Poštvane čítite! našega kalendarija zôseb opominamo na več kak 50 let poznáne i prilüblene zdravilne proizvode THIERRY-BALZAM i THIERRY-jovo CENTIFOLIJSKO MÁST za rane. Točno poglednite oglás z zákonom zavarvaním znáki v našem kalendariji. Thierry-ovi zdravilni proizvodi (Thierry-Balzam i Centifolijaska mást) se dobivajo tudi v apotekaj, ali pri kúpivanji pazite vsikdár na z zákonom zavarvane znáke i odločno zavrnite brezvredne pretvorbe. Direktne naročbe naslovite vsikdár točno: Ljekarna Angjelu Čuvaru, ADOLF-a pl. THIERRY-a nasljed. PREGRADA br. 61 Savska banovina, Jugoslavija.

káže, ka so v Soboti dugo mogli evang. dühovniki biti, ár so od njih eden cêli ograd imenüvali. Farar náimre samo evang. dühovnik more biti, ár kath. dühovnika ali za plebánoša ali pa za popa zovéjo. Z zapisnika se vídí, ka je soboška gmajna v onom vrémeni ednoga nepoštenoga blagájnika mêla. Gmajna je náimre tožbo dála notri prôti kurátori Moravčak Mihályi, ki je gmajnske gorice v Sebeborci ôdao sebi za 22 rajnški i od tistoga dnéva mao je on núcao eto gmajnsko imánje. Vizitátorje so odlôčili, ka nazáj more dati gorice gmajni. Trí vesnice: Korongh, Buzinc i Lukašoc so vučíteli dále silje, drúge pa dühovniki. Vučítelov je več bilô, ár zapisnik vöповê, ka vsakše dête vsakšomi vučíteli 32 denára more pláčati. Ne vé se, jeli je te Sobota vékša bila, ali so pa deca bole redovno hodila v šôlo, ár je, kak stári lüdjé právjio, pred stô leti pá samo eden vučítel bio v Soboti.

S Sobote so vizitátorje jul. 13. v Martjance prišli. Dühovnik je eti Domján Mihály bio. Martjanska fara je dosta vesnic mêla, esí je slíšo ešče Strukóc tüdi, vesníce denéšnje püçonske gmajne, ešče celô Mačkôvci. Zvün tej ešče Noršinc, Nemšoc, Mladetinc i Moravci. Pred vizitátore so eti edno znamenito tožbo prinesli: Törki so pét vesnic porúšili: Hegonc, Tešanoc, Križonc, Obrancakoc i Bükovnico. Ali vsê stančarov so zátô nej bujli i tej so sledi na nôvo zazidali svoje híše,

ali nej na onom mesti, gde so prvle stále. Od tej so zdaj pá térali cerkveno dáčo. Ali nej so ščeli pláčati. Oni pét vesnic nega več, so pravli tej lüdjé, tak smo nej dužni pláčati. Ali na etakšo modrijo so vizitátorje nej poslúhšali. Martjanska gmajna je bogáta bila, mêla je na pôsodo dáne pêneze 228 rajnški. Zvün toga je dühovnik Domján Mihály ob prilíki vizitácie na gmajno njao svoje gorice na miháloškom brêgi. Noršinc i Nemšoc so vučíteli dále silje, drúge vesnice pa dühovniki.

Ete zapisnik vizitácie od 1627. leta, šteri se ešče dnes v knižnici šopronskoga liceuma nájde, svedoči, ka so na prostori denéšnje soboške fare bodoče evang. gmajne lepô cvele, v imánji i dühovnom žítki bogáte gmajne bilé.

Ali na žalost mir je nej dugo trpo.

1643. leta je veliki vdárec prišo na našo gmajno. Vrêle evang. grofovske držine sin, Nádasdy Ferenc je zatájó vero svoji očákov i prejk je stôpo na katholičansko vero. Tak právjio, ka je tô Duellan priora delo bilô i grof je na dén Katalíne v Csepregi rêsan prék stopo. Kak preveliko radost je spravó s tem katholičanskoj cerkvi, káže tó, ka je njej nej zadosta bilô, ka je grof Nádasdy ednôk prék stôpo; Na koledne svêtke istoga leta, ga je vesprémski škof v Sárvári med svêtešnjov božov slúžbev ešče ednôk povrno. Ali škoda njim je bilô tak

preveč se radivati. Nej je, kak so oni pravli, spoznanje istine vodilo Nádašdya v katholičansko cerkev, nego ljubézen do pēnezov, štera je začétek vse hūdobje. Že 4. febr. 1644 se je oženo z Eszterházy Juliov, štero bogáto grofojco je samo tak mogo dobiti, če je prvle prék stōpo na kath. vero. Nádasdy je prék stōpo zatájo vero svoji očákov, pregánjao svoje prvejše verebrate, vzeo njim je túdi njilh najdragši kinč — cerkev. Ali boža kaštiga je nej zaostánola, v krvnika rokō je spadno, odsekali so njemi glávo.

Gda je odvzeo Nádašdy od evangeličancov tišinsko, soboško i martjansko cerkev zagvūšno ne vemo. Ali okōli 1660 se je moglo to pripetiti. 1700. leta je samo edna evang. cērkev bila v Prekmurji, pri Sv. Benediki. Ali 1732. leta se že túdi tá cērkev med zgūblenimi opomené. Zdaj so nam vse vzéli. V Šurd i Nemeščo, več dnévov hōda so mogli vandrati oni, kí so evang. cērkev iskali.

Gda so nam že vzéli cērkeve, so evang. verníke na rázločne načine prisiljávali, náj zatajijo svojo vero. V Soboti je varaška oblást vōpovedala, ka se eti evangeličanec nesmi držati. Što je eti šče ostanóti, je prisiljeni bio prékstōpiti na kath. vero, drūgi so se pa ráj odselili. Na vesnicaj, zōsebno na bregáj, so trdi goricanci zvēsti ostanoli svojoj veri, ali v Soboti je nej ostao niti eden evangeličanec. Po dúgom vrēmēni, 1840. leta, gda je po cēlom svēti sloboščine veter zapihao, so pá dopūstili evangeličáncom se v Soboti nastaniti. Prvi je bio nikši Horváth, potom je prišao Berke Józef fiškális i drūgi.

V vesnicaj okōli Sobote ešče preostanjeni evang. stančarje so se po verskoj sloboščini, vōdánj 1781. leta, pridružili k pūconskoj fari, štera je včasi po vōdánji sloboščine v žítek stōpila. I k etoj fari so slíšile vse do 1890. Evangeličanci oni vesníc, štere pri Mōri ležijo, so preveč daleč bilí od pūconske cerkve

Či ščéte dobro blágo

i po solidnoj ceni kúpiti
specerijo, si poglednite
novo trgovino na
LENDAVSKOJ CESTI 37.

(prvle Hirschl), gde te točno vōobslūženi i gde
je túdi vsigdár na zálogi ribja mela, klejno vápno,
rafija, modra galica itd. itd. itd.

BERDEN KÁROL, M. Sobota.

Se priporoča cenjenim odjemálcom

i šôle. Deca so nej mogla rédno hoditi v šólo, vnôgi so v kath. šole hodili, vnôgi pa nikam nej. Pa tídi dühovniki ete velike gmajne so nej mogli preskrbeti svoje vernike. Záto so tej dokončali, ka se vkrajodtrg-nejo i ménše gmajne stvôrijo, gde do bole preskrbleni z düševnov hranov.

1892. leta je tišinski kath. šinor Dr. Ivanoci v ednom kath. listi pi-sao, ka za 30 let preprávi z mur-ske krajíne evangeličansko kügo. V tom se je lejko vüpao, ár so zavolo prevelike oddaljenosti od cêrkev i šôle najšli se med evangeličanci tákši, kí so svojo vôro zatájili. Hvá-la Bôgi, dr. Ivanocija prorokúvanje se je nej spunilo, ár čisti evange-liom nemre nigdár vesnoti. I zdaj nej samo na etom, nego tídi že na drúgom brêgi Móre živéjo vrêli evangeličanci i vse bole i bole rasté njih šereg, tak ka se je v Apači že edna missionska gmajna mogla grüntati.

V začétki osemdeseti lét, gda so se evangeličanci v Soboti vse bole povnozávali, so večkrát gúčali naši verníki, ka bi eti edno gmajno mogli grüntati. Velka sreča je bila za bodóčnost soboške gmajne, ka je eden vrêli evangeličanec prišao esi za glavára — Csorna Jenó. Nje-govo delo je biló, ka so naši ver-níki 27. mája 1886. ob prvím prišli v Soboti vküper na cerkevno sprá-višče pod predsedníštvom Cipoth Rezsó püconskoga dühovnika i Ber-ke Mihály inšpektora. Püconska gmaj-na se je nej protivila, náj se zaed-nók filija grünta v Soboti, k šteroj

bi se pridružili evang. verníki ves-nic: Murska Sobota, Nemšavci, Mar-tjanci, Noršinci, Mlajtinci, Černelavci, Veščica, Kupšinci, Borejci, Vančaves, Rankovci, Krajna, Gederovci, Sodi-šinci, Murski Petrovci, Petanci, Ti-šina, Tropovci, Gradišče, Murski Črnci, Barkovci, Krog, Rakičan, Bel-tinci. Trbelo bi si cêrkev ali moli-tvárnico i farov spraviti i kaplána pözvati, šteri bi pod voditelstvom püconskoga farara oprávlao eti dü-ševno pastérstvo. Verníki eti vesnic bi dáčo i nadale pláčali v Püconce, dokeč se ne bi spoj odlóčili i svojo soboško matergmajno stvôrili. Ali pred navdüšeni začétek so nečákane žmetnóče prišle. Váraš je bár na severnom kráji šetališča kšenki po-núdo funduš za cêrkev i farov ali grof Szapárija držina je prôti stá-nola i tak je nikaj nej biló s toga. Potom so verníki na več mestaj ščeli kúpiti funduš, ali v slédnjom hípi, pri podpisüvanji, je odávec vsig-dár nazáj vzeo svojo ponúdbu. Tri leta so tak skrivne roké nej omo-góčile spuniti vróčo želó verníkov. Te je eden veren evangeličanec, Köhler Jánoš krémár küpo za sébe od Tower Jánoša, kí je pa né dávno küpo od Nemeth Józefa, oni funduš, na šterom zdaj stojí cêrkev. Gda je že ete, na nájlepšom mesti váraša ležéči funduš na svoje imé dao spí-sati, te je vküp dao zezvati gmajnsko správišče i na znánje je dao verníkom, ka je oni funduš gotov po lastivnoj cêni gmajni prepüstiti. Gmajna je ponúdbu z velikov ra-

dostjöv i zahválnostjov vzéla. Meli so zdaj funduš na najlepšem kráji váraša. Včasí so skončali, ka na zád-njem táli funduša stojéčo gümno prezídajo za molitvárnico i pozovéjo kaplána.

5. okt. 1890. je bio pozváni za kaplána Balogh Ištván z Alsó-Büka, na tréjo adventsko nedelo onoga leta je pa nôva molitvárnica bila posvečena po Kund Šámuel šinjori.

Verníki i drúgi gmajn kotrige so se bár z lépimi dári paščili nôvoj gmajni na pomôč, dônok so velíki dug mogli na sébe vzéti, ár je nôva hiša 12.000 rajnški koštala, molitvárnica, zvon i orgole so pa túdi preci stroškov prinesle. Ali verníki so na vsáki áldov gotovi bili v lúbézni do svoje cerkve, tak ka so 7. febr. 1892. skončali, ka kúpíjo sôsédno Spitzerovo hišo z fundušom vréd za 4.500 rajnški i tam edno evang. gmajnsko šôlo zídajo i potom kántorvučítela pozovéjo. Na etom istom správišči je Balogh Ištván kaplán naznánje dao verni-

kom, ka zapústi soboško gmajno, ár so ga v Porrogh-Szentmihályi za farara odébraii. Gmajna je z globokov žalostjöv vzéla slobôd od svojega prvoga kaplána i na njegovo mesto je Kovátš Ištvána, v Lébenji rojenoga číkvánskoga kaplána pozvála 10. márc. 1892., ki je slúžbo 18. márc. že túdi prevzéo. Šôla je v septembri 1892. gotova bila, Márton Lásló s Kószega je pozváni za vučítela i začnôlo se je včenjé v evang. šôli.

Bár je ešče velíki dúg težío pléča gmajne, dônok je začnôla spunjávanje svoj svéti cil — pobéranje na cerkevni fond.

1. maja 1893. leta je mrô Berke Józef fiškáliš, indašnji inšpektor püçonske fare, ki je v pobožnosti vsígdár z dobrov példov slúžo našim gmajnarom, vsakšo nedelo je prišo s pesmenimi knjigami pod pazdhov v molitvárnico. Lépi zítek, mirovnost i lúbézen do cerkve je kralúvala te v našoj gmajni. Molitvárnica je vsígdár puna bila, v

Vremen je najbolša skúšnja! Vnoge novosti, štere se na náglí pokážejo i znáne postánejo po vnojí reklámaj, hitro prejdejo pá, ár praktičné hibe májo i ne zdržíjo, ka so obečale. — Ali ka je za-istíno dobro i vredno, ka zadovoli postávlene zahteve, to preživé vnoga desétletja i vse bole prilúbлено postáne. To strogo skúšnja časa je zdržalo znamenito domáče vrástvo THIERRY-BALZAM. Račún prijátelov Thierry-Balzama rasté od leta do leta i nájdemo poznáne glaže Thierry-Balzama z zákonom zavarvaním znákom „zelena opatica“ v vsej držélaý svetá. — Povsédik má Thierry-Balzam prednje mesto v hišnoj apoteki, ár v vnojí prilíkaý ponúja vredno i zaneslivo pomoč. Pri bolečinaj želôdca i žmetne prebáve bláží Thierry-ov Balzam bolečine, rédi apetít i pomága prebávo, pri kašlanjí pa pomága číšćenje. Rávno tak dragoceno je to prilúbлено zdravílo za mazanje zvlúna, ár bláží bolečine. Túdi v popolnoma zastareli slučájaj je delovánje Thierry-Balzama odlično. Vsíkdár bi ga trbelo meti v hiši, níkdár se ne pokvari, či bole stárlí je, bolší je. Na sto jezerke zahvál dokážejo dobro delovánje Thierry-Balzama, ka pa vsi hválíjo, to more túdi Vám pomagati. 1 škatula z 6 gláží košta s pakívanjom i poštnínov 60 dinárov. Naročíte isto zráven od: Ljekarna Angjelu Cvaru, Adólf-a pl. Thierry-a nasl. Pregrada br. 61. Savska banovina, Jugoslávija.

gmajnsko šôlo je pa 140 dece hodilo, tak ka smo zavolo málôga prestôra, vsej, ki so se zglasili, ránc nej mogli notri vzéti.

2. jul. 1895. je mrô Berke Mihály, prvi inšpektor gmajne i naš odličén blagájnik. Na njegovo mesto je gmajna za inšpektora Csorna Jenô glavára, za blagajnika pa Vratarič Ivána s Černelavec odébrala.

1900 je za našo gmajno leto radosti bilô. Spunila se jé dávna želja naši verníkov : soboška gmajna je matergmajna grátala, nej je bíla več filia, hči puconske fare. Zvün toga je 18. mája gorípoisko našo mládo gmajno Gyurátz Ferenc. Tô je eden nepozablívi dogodek bio za nás. Ne spomínajo se naši verníki ešče dnes samo njegove predge v molitvárnici, nej si je samo s svojov prijaznívostjov pridôbo lúbézen vsej gmajnarov, nego zôsebno se ga záto spomínajo ešče dnesdén vsi, ár se je na njegov tanáč osnôvilo žensko društvo naše gmajne, štero je že teliko sküz posúšilo i teliko siromákov podpéralo s svojim blagoslovenim delom.

1902. je mrô gmajne prvi vučitel Márton László i gmajne kurátor i dobročinitel Köhler János. Za vučitela je Kronpaszky Ede bio odebráni, ali on je po ednom leti odíšao. Te je prišo 1. nov. 1903. Ruzsa Ferenc. Za nôvoga kurátora je pa Kühár Ferenc, temnice páznik, bio odebráni.

Kak vsakši začétek tak so túdi prva léta naše gmajne dosta težkôč

prinesla s sehom. 23.000 korôn dugá je težilo pléča mláde gmajne, dônok je že 1892. dokončano, ka se začne pobirati fond za zídanie cerkve. Šuma je od leta do leta rásla i s tem túdi vüpanje v srcáj naši verníkov, šteri vrôča žela je bíla, náj bi se soboška gmajna od nedele do nedele v ednoj lêpoj cêrkvi sréčala z vsamogôcim Bôgom i s svojim Zveličitelom. 1892. je cerkevni fond 2521 korôn znášao, 1893: 4043, 1894: 4822, 1895: 6135, 1896: 8027, 1897: 8819, 1898: 10.103, 1899: 10.912, 1900: 11.862, 1901: 12.992, 1902: 14.673, 1903: 17.961, 1904: 21.716, 1905: 25.730, 1906: 27.678, 1907: 32.660, 1908: 36.617 korun.

Že 5. febr. 1905. držáno správišče je predsedníštvi gmajne zavüpanje dalô, naj pripraví vse potrebno k zídání cerkve. Na g. Baltik Frigyeš püšpeka tanáč smo pözvali z Budapešta Gerey Jenô inženêra. Pogledno je naš funduš i tak je míslo, ka cêrkev samo na srédi funduša nájde pripravno mesto. Ár je pa vučitelovo stanovánje i árendáška hiša stála tam, je oni tanáč dao, naj se ete kak túdi na desnom kráji funduša stojéci nisiki i nezdravi farov porúšijo i na mesto tej se náj na lèvom i dêsnom kráji funduša edna-edna nadstropna hiša zazída, na srédo pa cêrkev. Ete plán g. Gereya se je vsakšemi povido, samo edna žmêca je bila — pênezi.

Ali naši verníki so tak navdúšeni bili za té plán i tak so želeli na

'božo díko edno lépo církev povzdignoti, ka je správišče prineslo túdi nájvékše áldove. Ápr. 1907. je stári farov porúšeni i na njega mesto se je začnola zidati denéšnja lépa

dec. se je pa túdi dúhovnik mogao že preseliti v zgorášnje stanovánje. V aprili prišestnoga leta se je že začnolo delo na lěvom kráji funduša: porúšila se je árendáška hiša i vu-

Soboška evang. církev.

hiša. Kak pridne včele so prihájali naši verniki pomágat; 1. okt. 1907. se je spôdnji tál hiše že vômogao dati za trgovino Nemeč Jánoši. 15.

čitelsko stanovánje i začnolo se zídanie nôve hiše. Tô delo je že žmetnej šlo, ár je 1908. leta tak velka sůša bila, ka so se vsi štirje

študenti našega funduša vöposušili. Eden čas je özdaleč trbelo nositi vodö k zidanjí. Na právom kráji stojéča hiša je 12.000 korön kostala, na lëvom pa 24.000. Gda je eta drüga hiša tüdi gotova bila i trgovina vödána Jónáš Jánoši, te je gmajna nikaj pënez nej mëla več. Na stroške cerkev zidanja je 65.000 korön bilö računano, ali samo na zidársko delo. Vsevküper bi 100.000 korön kostala.

Dönok smo brezi vsakšega filëra začnoli tö delo, kak je naš dühovnik pravo 13. mája 1909. gda je grüntni kamen položen: „V našem deli neobtrüdjëni začnemo dnes svojo najväkšo düžnost, zidanje cërkvë. Vüpamo se pred vsëm v onom dobrom Bögí, ki je nás, svojo slabo deco, dotegamao tak lepö podpërao. Vüpamo se v lübézni naši vernikov do njih cërkvë i v njih krepkoj veri, štero so pri zidanjí do etec posvedočili s tem, ka so se kak pridne mravle vrteli na cerkevnom dvöri podërajöc stáre, zidajöc nôve zidíne — z velikov radostjöv se znojëji na diko Gospodna. Vüpamo se v lübézni naši bratov, ka nás z dobre völe podpërajo, naše svëto delo v svoji molitvaj pred Bogã nesëjo i radüjjejo se, ëe z Božov pomočjöv krëpimo vero, pobogsávamo národ, razšürjavamo Bože králestvo že eti na zemli“. V prvi steber na vzhodnoj stráni smo zazidali eden od vernikov podpisani dokument, „Muraszombat és vidéke“ imenüvanoga lista dvë numeri i edno na 10 ko-

ron vöpostávleno knížico Muraszombati Takarékpénztára, z onov pripombov, ka se eta šuma samo za stö lét — 13. mája 2009. leta moregorivzëti v banki. Pri položítvu grüntnoga kamna so nazöchi bilí vsi evang. dühovniki Prekmurja.

Zidanje cërkvë je pridno šlo naprej ali zmës so nečákani žalostni dogodki zmötüli radost vernikov. 2. ang. 1909. je mrö nágle smrti zvésti šafar gmajne, starejši Vratarič Iván s Černelavec. 22. nov. pa rano preminjeni inšpektor naše gmajne Dr. Vratarič Iván soboški fiškáliš. V etom vrëmeni, gda je najväc dela bilö, je več mësecov trpëčo žmetnobolézen spadno dühovnik Kováts Ištván, tak ka je gmajna kaplána zväla — Heiner Gézo.

Za nôvoga inšpektora je Junkunc Šándor živinozdravnik bi odebráni, za blagájnika pa Šiftár Lajoš mlinar.

21. ápr. 1910. sta prišla s Šopróna našiva dvá zvoná, šteriva smo 1. mája dáli prëk v svëtešnjoj božoj slüžbi njih svëtomí zrendelüvanji. Zdaj so že trijé zvonövi zväli vernike k božoj slüžbi i se jökali za odhájanimi verniki. Srëdnji zvon je naše žensko drüštvo darüvalo, kak tüdi naše 8730 korön vrédne orgole.

Naslëdnje je prišo žmetno čakani dén, gda se je zidanje cërkvë dokončalo i je cerkev 18. sept. 1910. po Gyurátz Ferenc püšpeki na nezgovorno radost vernikov posvečena bila.

1. okt. je gotovo bilö prezidanje naše molitvárnice v šölo z dvema

sobama i 14. sept. je gmajna odébrala drúgoga vučitelja Tomka Gizelo vučitelico s Kùpšinec.

Čegli so se naši verníki pred nikšim áldovom nej prestrašili, dônok je po dokončanju cerkve 63.000 koron dugá ostalo. Ali eto veliko bremen smo z božov pomočjôv dojpláčali.

* * *

Zgodovina naše gmajne posvedóči, ka je dober Bôg z nami, nás nigdár ne ostávi, náj samo mí ostánemo zvêsti k njemi, náj samo nás ne odlóči nikša môč, nikša oblást.

Božo lúbézen do nás svedóči túdi veliki šereg naši dobročinitelov. Do

tegamao je med njimi najvékši Kùhár Ferenc, ki je s svojov túvárišicov Kolossa Jutkov svojo hišo i funduš na našo gmajno njao. V etoj hiši je naš Dijaški Dom, šteri je tak vnôgim dijákom olejkôto včenjé na gímnáziji. Naš velikí dobročinitel je 19. nov. 1921. spuno svoj zemelski tekáj. Náj bode njegov spômenek blagoslovljeni.

Našo evang. gmajno pa náj i nadedale podpéra v spunjávanji njéni zvišeni cílov vsega blagoslova Bôg.

KOVÁTS ŠTEFAN
evang. dúhovnik.

Jaj, kak bi rad podkováne čizme meo.

(Nôta: *Be szeretnék rámás csizmát viselni.*)

Jaj, kak bi rad podkováne čizme meo,
 Či bi kováč lepô podkovati šteo :
 [: Kôvi kováč, ihaja! Ka máram!
 Dvajsti ráhnški (dinár) neo drági.
 Zapijéva je vu Čáčinovičovej čárdábi! :]

Hej, rad bi lêpo devojko obímao,
 Vernoga srdcá deklino si ziskao :
 [: Hodi luba, ihaja!
 Daj meni tvoje srdcé,
 Dobiš moje, dobiš moje vu mémbo, v-membo za n'é! :]

Odkod rastoče iskanje? Jeste eden proizvod, šteri od svojega postanka pred več kak pol stotinov ponovno i vse bole osvája simpatijo rázličnoga občinstva. Odaja toga proizvoda stálno rasté. — Té nenavádni pojáv je posledica popolnosti toga proizvoda. V istini vsi tisti, ki so trpeli na *fríški* ali *zastareli*, kak túdi že na *gnojivi ranaj i mozolaj* rázločni vrst i so pri tom núcali Thierry-ovo CENTIFOLIJSKO MAST, se túdi nadale držijo toga resan prvorazrédnoga vrástva, s šterim doségnejo bláženje bolečin i čiščenje ran, ár je Thierry-ova Centifolijska mást po vsoj prilíki eden od najboiši proizvodov té vrste na celom sveti. — Več od toga v oglási našega kalendaríja. Naročíte isto zráven od: Ljekarne „Angjelu Čuvaru“ ADOLF-a pl. THIERRY-a nasíj. PREGRADA br. 61. Savska banovina, Jugoslávija. — 2 lončícá s pakivanjom i poštninov 28 dinárov, 4 lončiči 48 dinárov.

Kriv molčánja.

(Max Wedemayer)

Trgôvec Andráš je čuo sôdbo, štera ga je zadenola v srcé: na temnico so obsôdili ednoga, ki je nikaj hûdoga nej včino, šteroga krivda je rávno v tom bila, ka je nej včino nikaj. Môž je molčao, je nej spregôvoro, četúdi bi z ednov rečjôv lehko zabráno razbojništvo.

Gda so obsôdbo razglásili, je Andráš povéznjene glàve i stfsnjeni vúst stao med poslúšalci. Gda se je začúla žmetna rêč „kriv je“, se je zadeto i vendar čúдно razbreménjeni strсно, kak da sôdba ne bi za onoga tûhenca valála, nego za njega, toga spoštúvanoga stároga trgôvca, šteroga poštenost se telkokrát postávla za példo mladini.

V zádjni letaj je malo čúden pôsto te stári trgôvec Andráš, se gučí po váraši. Ali pa je nej kaj čúdnoga, čé nikák dén za dnévom beží na sodišče i poslúša razpráve, kak da bi od tej zavísilo njegovo blájzenstvo?

Dnes se pá more nad njim čúduvati njegova stára vertinja. Ka njemi túdi príde na misel, tak brez pozdráva iti mímo njé, kak da je niti ne bi bilô na světi?

Ja, ka príde stáromi Andráši v pamet, trdi kôlen se spotikati v svojo sobo i za seбом zaklúčiti dveri? Ka njemi je, ka s kíšte svoje písalne míze vzeme fotografíjo i te s slikov v rôki negenjeno sedí več vôr, kak da bi se spozábo s tekája vremena?!

Slika v njegovoj rôki káže deklino, štere vôski nôs i visike obrvi nezmotlívno prispodobnost kážejo s stárim Andrášom. Lúdję so vsikdár hválili prispodobnost med njim i njegovov hčerjov Mártov, njegovim edínim detetom, štera njemi je kak

drága zapúščina ostála za rano zgúblenov ženôv. Nej je bilô vernejšega prijátelstva med ocom i hčerjôv i očinska lûbézen je nikdár nej bila bole pobita kak te, gda je Márta, dvajsetlétna cvetéča deklina, z níkšim tûhim človekom odišla v svet.

Andráš ešče zdaj čúti po ostroj bolečini ono velko prážnočo, štera ga je té prevzela. Tak je stao na světi, kak stéblo, šteromi se odžaga korenjé i koróna. Nikaj njemi je nej ostalo, samo trúдно čakanje, náj njemi vgásne túdi slédnji plamen žítka.

Prebolo je svojo velko žalost! Žítek je dale teko, tópo i dúgočasno.

Živlénje, boléče i mantrajôče živlénje, je te prišlo pá v híšo, gda se je Márta nazáj povrnôla. Nazáj je prišla. Ali samo iskajôče očinske očí so mogle v njej ono spoznati, štera je nígda v obilnosti svoje mladosti zapústíla roditelsko híšo. Potrta je bila. Prišla je domô z edínim želénjem, náj bi lehko v sobi svoji deklinski lét mrla.

I stári Andráš jo je nazáj vzeo. Nej jo je stiro s svojega praga. On, te spoštúvani i nígdár ogrizávani, je mírno prenášo radovednost i ogrizávanje svetá. Kak zdreveneli je bio njegov obráz, kda je po vullicaj stápo. Očinska dúžnost njemi je več bila, kak sramota iména.

V onom časi se je v njegovom žítki vresníčo Jezušov kríž. Návčo se je, z močí molítve prenášati bremena. Čé njemi je žmetna dvorba betežnice dopústíla ešče níšterne minute, je sedo na hčérinoj posteli i čteo sv. písmo. Ali reči svétoga písmá je nej zgovárjo na glás. Za sébe je čteo, kak da bi isko potrdilo, ka Bôg šcé žmeten šorš ti svoji.

Z Mártovej je nika nej gučo, niti reči več od ti najbole potrebni. Nej jo je spítavo, ka je preživela vônej v světi. Nej jo je trôšto z očinskov dobrôtov. Nikaj njej je nej ovado od one môči, štero njemi je vera darüvala. Tihi je bio. I eto molčanje je kak slédnja neznozna senca ležala nad tóv mérajôčov.

Odprla je vüsta, náj bi se njemi spovédala. On je pa nêmo odklonil z rokôv. Gučale so njene oči, žarêče v trplênji dúšne věsti. On pa je zapústo sobo. Tak je Márta v svojem smrtnom boji nikoga nej mêla, ki bi njej smileno odvzeo bremen zablôde.

Žitek jo je zapúščo. I tihoča molčanja se je nej prelomila vse do njene smrti. Tô je bila stâroga Andrašâ sôdba nad spâdnjenov hčérjôv.

Samo dúgo potom, kak jo je sprevodo k grobi, je začno z vsakšim stopajom, z šterim je bliže prišo vekivečnosti, glédati z visíne vekivečnosti vse tó strašno, ka je preživio. I z edne vse vékše znotrêšnje nemirovnosti se je kak blísk zbúdílo v njem nôvo spoznanje: ka je pôleg vsega spunjavanja svoje očinske dúžnosti zamúdo na svojoj hčéri edno višišo dúžnost i je s tem nikaj velkoga zakrívno. Bráno se je etoga spoznanja! Jeli je nej več včino, kak bi jezero starišov včínilo na njegovom mestí? Jeli se je nej skrbó za spâdnjeno, kak da se nikaj ne bi zgôdílo? Jeli je nej zamolčao vse ono trdo i ostro, ka bi lehkó pravo svojoj hčéri?

Žmetno se je odehno v svojoj moki. To je bíla ja rávno njegova krívda, ka je nej gučo, ka je molčao. Nikše smileno pitanje je nej zapústilo njegovi vüsti! Za sêbe si je pridržo trôšt Gospodna, šteroga je tak obilno sprêjo! „Hodte k meni vsi, ki se trúдите i ste oklajeni“,

zaka je nej glâso etoga trôšta svojoj mérajôčovj hčéri?! Pôleg vse svoje pobožnosti je med one slíšo, šterim Jezuš právi: „Što je brezi grêha med vami, té naj lüci prvi kamen!“ On je lüčo te kamen, kamen svojega molčanja! I dobro je zadeno! Dén-za dnêvom je molo: „Odpústi nam dugé naše, kak mi odpúščamo dužnikom našim!“ — i sam je vendar nej odpústo!

Od tistoga časa je pôsto tak čúden človek, ki svoje dnêve tá živé, iskajôč sôdbe. Malo sam svoj gospôd je bio, nad šterim se váraš smejé, ár je stálen poslušálec sodníjski razpráv; eden od oni, od šteri nišê ne vé, kak njemi gorí srê!

Dnes je čúo tó sôdbo: kriv molčanja. Človeča vüsta so povedala, ka je on že dávno znao. Pôleg vse potrosti njemi je tó vendar v zadoščênje.

I zdaj nêmo leží v njegovoj rôki slika. Mílo jo prosi: „odpústi!“ i čú i molčanje nêmoga obráza, kak je sam molčao. Čaka na odgovor. Ali hčí nêma ostâne.

Od etoga strašnoga molčanja se zgúblenoga čúti. Sklúči se i sí svojo sêro glâvo med roké dne. Jôče se. Skuzé, prek teliki lét zadržáne, sílijo z njegovi oči i vse razčístijo: trdost srca, krívdo molčanja, moko samotožbe.

Te se nikaj nepopislívoga zgodí z njim: čúti, ka je več nej sam v sobi. Nikši zvršeni glâs prihája nad njega: „Odpúščeni so ti tvoji grêhi!“ Glâs v njega síli, prepóji ga i čúje ga praviti: „Hodte k meni vsi, kí se trúдите i ste oklajeni i jaz vam počínek dam!“

Od edne velke dobrôte se čúti okôli vzétoga, štera z velkov močjôv prevzeme njegovo dúšo. I te se zravna... (Kirche und Volk 1939. 3.),

Poslov. D.

Od šatruivanja, bajaranja návad, vrážke.

Šatringa, šatruivanje, čalérstvo, comperníja, z-očárjenje, bajaranje, zvořčenje, vu dnévov šatruivanje, od stvári vkanjanje, nesrečni dnévov, račúnov držanje, decé obránje, prôti tej čúdmno vráčenje i sam Gospodin Bôg zná kákša kríva mišlénja, so od indašnji, blódni poganski národov gori ostánjene blóдне návade, vu šteri so nezevčeni, vu dúhovnoj sleposti živóči národje vervali ino se od níj bojali. Vu vezdášnjem zevčenom vrěmeni že malokaj štoj dá na njé. Li samo teliko, ka je vu spómenki držíjo i čúdíjejo se nad očákov blódnostjov, kí so šatruivanje za srečno ali nesrečno vervali i mislili. Tá slépa vera i kríva návada dnesdén že níkšega poména nema.

Jas, kí eti v kalendariji gori naménim prinesti, dolí spísati i vópokázati očákov eto slabost, vu šteroj so se oni zgàjali, nemam cíla z-tém vezdášnje pokolénje môtiti, tém ménje znôva v návado prinesti, ár se tak nebi dalô oslepiti. Vezdášnje pokolénje je že dosta naprê vu rázumi i zevčenosti, kak pa, ka bi se

té gnús njega poprijao. Dnesdén ze ešče níšterne vu spómenki bodóče šatringe so samo li teliko, ka od níj špotárno, šálno gucíjo, sprevédno je naprê nosijo, ali níšče ne verje vu níj i nika nedá na njé.

Tak blúzi pred desetimi létmi me je eden gimnázijski krájski profesor oproso naj njemi nakeliko je mogóče vkúp spíšem od překmurski stancarov: „Vrázk“, šatring. Mogóče je šteo previditi nakeliko so njegovi domorodci, gde uprav tá blódnost vu velikoj meri láda, od nás bole zaostánjeni. (Jas sem ga nê pítao zakaj volo tó potrebúje.) — Vu tom sem gvúšen, ka je billanc na naše dobro kázao.

Blúzi dvê stô komádov sem njemi mogóči bio vkúp spísati. Vu šteri naši lídi jáko máli procent verje i níti minusa nedá na njé. — Te vkúp spísane „vrážke“, šatringe v našem Evang. kalendariji po več lét tekáji v ménši obrokaj notri pokázemo. Vu 1940 toga leta kalendariji eto pôt 40 komádov, nasledúvajóče objávimo:

a) na gvúšne dní:

Na nôvo leto se od dimnikára (rôraša) senjati, je nesreča.

Či ženska príde nájprve k hízi nesrečo prinesé.

Na Vince dén (jan. 23.) či sunce síja, bode dosta vína, silja i dobra brátva.

Či na Pavlov dén čísto vrěmen jeste, de obilno leto.

Či se vrábel v kapelci ali na cesti skóple, dosta vína bode.

Či se na Trikrálovo z-stréhe snég topí, ali v kolotečnici voda tečé, rodno leto bode; či de pa veterno, zvirno vrěmen: prinesé pomor, bojno; či de pa megleno, de nezdravo škodlívno; či de pa té dén sněžen i moker, v-želí bode krúh i dober.

Na svéti post so meli šegô stári lüdje pod sto prinesiti plůžno železo, črtalo, edno veliko tikev, štero tam ostáne pod stolom do tré králov dnéva. V-tom vrěmeni so pod stolom nê pometali. Na trêkrálovo vgojndno rano pri posvétu so poglednoli, ka se náide pod železom? Či je kákšega silja zrno náideno, v onom leti dosta tákšega silja bode, či tikveno semen ali grajly, té pôv de obilen. Na trikrálov dén so pá vó od stola odnesli tá djáne stvarí.

Uprav na svéti post z nôvim bêlim stolnjekom so meli návado sto pokriti, pri štiraj kükláj ga z cvekmi goriprebili i do trikrálov so ga nê vzéli doli. Tô je pa kázalo ôsvetnost svétkov, šteri se na trikrálovo dokončajo, teda je prt doli vzéti i sto z návadnim stolnjekom pokriti.

Či na cvečnico sunce sija (febr. 2.) i lêpi, topel dén je, teda za njim mrzli dnévi prídejo.

Na cvečnico medved vópríde z brloga, či je lêpo vrěmen, nazáj se vrné v-njó spát, či je pa mrzlo, vônê ostáne.

Kê toplêši je sůhšec (február) tēm mrzlêši bode máli tráven (márciuš) i vüzem.

Či Majkeš náide léd, ga spotere, či ga pa ne náide, ga rédo bode.

Máloga trávná snêg škódi sêjanji ešče i te, či ga v-žákli neséjo prék po njivi.

Či je máli tráven sůhi, velki tráven pa moker i hladen : obilna žétva i brátva bode. Kelko meglé bode v-tom mēseci, telko plohé príde v leti ; kelko rosé pred vüzmom, telko sláne po vüzmi.

Što lêpi ščé bidti, máloga trávná snêg more vküp pomesti, na pēči ali v-pēči ga posůhšiti žnjim se spúdrati, popeliti, te de lêpi. (Tô so deklin dostája.)

Či je Gergor (Gergorov dén) čistí : vedrni de mraz, veter snêg pa gedrni.

Šándor, Jožef, Bedenek, na klin vēsita kōpenje. V žákli prineséta toplōčo.

Či na štiridesét mantrníkuv veter píše, de 40 dní píhao.

Či je na vüzemsko nedelo deždž : do risál vsáko nedelo bode deždž i premenjávno vrěmen.

Či se na Tiborca dén (april 14.) trávniki zeleníjo, ne čakajmo dobroga leta.

Či je april vlažen, obilno leto de : či breza obzelení, se nê trbê mraza bojati. Či se margētica pokáže, či črešnje cvetéjo, cvelo bode i trstje.

Po Gjürgjavom telkokrát bode slána, kelkokrát je preminōče leto pred Mihalovom bíla.

Či v-aprili grmí, rodno leto bode.

Kelkokrát pred Markovom (april 25.) žabe brekečejo, telkokrát bodo po njem múčale. (Telko dní.)

Či na Markovo slavíček mučí, premenjávno vrěmen znamenúje, či pa řtůčka : vugodno, prijétno sprotolétje glási.

Či Gjūri (24. april) vlāt pokáže, silje de se prav osnāvvalo.

Či na Gjūrgjavo povôli cvētja jeste, de obilno leto ; či ga je pa malo : sūkešino i drágočo znamenūje.

Na Gjūrgjavo štal dveri z ščipkom májo šegô prevlěčti, naj comprnice nemrejo notri i neobškōdījo mārhi. V-híz ôkna kroplive zděvajo naj se hūdi. dūhōvje spožgējo, či notri namēnijo idti. Na Gjūrgjavo trbē „baka“ pečti, da sreča bō pri hiži.

Či je Vrbanov dēn (máj 25.) lēpi, de sladko vīno.

Či na Medārda dēn (jun. 8.) deždž ide, teda de 40 dní deždževno i vsāki dēn de menje grozdja i vīna.

Vidova megla (jun. 15.) Petrov deždž (jun. 29.) pojē krūh.

Vida trga žiti korenjē.

Či pred Ivanovim (jun. 24.) kukujca kukūče de fal silje, či pa po Ivanovom, de drágoča.

Či de na srpno Marjo (jul. 2.) deždž šō, de 40 dní šō, či de pa vedrni dēn, de dobro leto. „Marja se oblākov boji, Grumlanca, deždž se ji mrzi.

Či je Jakoba nōč (jul. 25.) vedrna : obilnost de vu vrtaj, či je pa deževna : črvīvi do orēhi i lešnjeki. Jakob blagoslāvla v kopāj silje.

Či v-juliji mravlē velke mravlinjeke rēdijo : trda zīma bode.

Či Eliáš zvē za svoj dēn (jul. 20.) velko zrāka zburkanje, grmlanco, blískanje, vihēr, slāpe, točō narēdi. Sreča, ka rētko gda znā za njega. Od toga dnēva so se stāri slovenje vsigdār bojali.

Či je na Lovrencovo (aug. 10.) lēpo vrēmen, dobro vīno, lēpa jesēn bode. Lovrenc se vu vodō pošči i potom de se hladno kōpati.

Kakše vrēmen de na Bertalaņovo (aug. 24.) tākše bode cēlo jesēn.

(Nadaljāvanje prīde v-prīšestnoga leta kalendariji.)

F. J.

Rak v stārih dobrih časaj, tak se posveča tūdi dnesdēn domāčoj hišnoj zabāvi vsikdār vėkša pozornost. Veliki i mālī, stāri i mlādī, neščejo vėc samo poslūšati, nego vsakši želej tūdi sodelivati pri igranji, ār naj si bo to že pri kakšoj koli prireditvi, to je hišnoj zabāvi, ali izleti — ne je mogoče biti brez lastnoga sodelūvanja pri igranji. Pri tom pa vsakši občūdūje i povišāva tiste lūdi, ki znājo igrati na kakšikoli goslaj. Tūdi Vi se lejko navčite igrati na vsakše gosli brez učitelja, če se obrnete na svetovnoznāno fabriko glasbenih instrumetov MEINEL & HEROLD, ki dāva svojim strankam brezplāčen, tūdi deci, razumlivi pouk v igranji. Pri tom pa morete meti, se razmi, dobre gosli s čistim i punim zvokom. Tākše pa dobite zaistino po fāl ceni v fabriki glasbenih instrumentov Meinel & Herold, jugoslovanska odāvna centrāla Maribor št. 242, ār je tā pošila narāvnost iz fabričnoga skladišča. Zahtevajte ešče dnes brezplāčen, lepo ilustrirani cenik!

Poglavárov pripovêdke.

Bonaparte Napoleon, francuški casar, se je šegô meo v-skrovnoj oblêki v-tabori med vojniki pošátavati. Tákšega hípa se je nê samo ednôk v-guč vzéo z-ednim i drúgim svojim vojákom, štero zgovárjanje njemi je pri ravnanji vladárstva dostakrát na hasek slúžilo.

Ešče i toga nájpozadnjéšega bobnjaroša je nê samo ednôk spítavao, kak si premišláva od njegove politike i tákšega hípa je priliko meo čúti ostro kritiko od podložancov štímanja.

— Dobro je, dobro: Bogme je casara pozvánje nê lahko, — je na tó šegô meo praviti.

Ali ednôk se je uprav na právoga namero. Eden stári gránátoš njemi je na spítavanje popolno odgôvoro, erkôči:

— Bogme je pripraven človek potrêben na tó visiko čést, i zadosta okla more meti vu glávi; či ga pa nema, je nê tá valón!

— Ka pa ví míslite prijátel od našega casara, jelí je tá valón na tó mesto?

— Tó rávno nemre praviti, ka bí nê tá valón bio, samo ka je jáko náturen i silen, či bí več dao na ti staréši tanáč i z-vékšim pre-razmênjem spunjávaó svoje posle, bí ešče kaj bilô žnjega.

— Jelí pa casar tó zná, ka ga vojniki za náturnoga i presilnoga držíjo.

— Tó neverjem, ka bí znaó, ár njemi oni glaváčke, kí okôli njega

samríjo, tó nevúpajo vu očí povedati.

— Kapa prijátel, či bí ví tak nevedôč vkúp prišli z-casarom, jelí bí njemi vúpali tó vu očí povedati?

— Hm! — zmúvi gránátuš vu sebi — Bogme bí njemi vúpao! Vê bí mi lahko sin bio, kakda bí tak nê lêhko gori vzéo od méne dober tanáč?

Na drúgi dén je velka vizita, (pregléd) bíla. Casar je na prijétnom, sveklo čarnom jahanci k-gránátuši prigezdo, pred njim stanovši, ga oberčé:

— No starko, — ka sí míslite od méne?

Stári voják se malo zadrezno, ár je spoznao, z-kém je včeránji dén gúčao:

— Vrág me v-àngeli, — velí vu sebi: — Veličanstvo! vê tak znájo, ka sem njim včeraj zadosta sveklo povedo! . . .

Ferenc Józef, austrie casar, vogrski král je vsáko leto kamčibár ednôk v-Tirolí velko lovíno dao držati. Tákšega hípa je cêla krajína zvônredno žíva bíla. — Eden siromaški oček, kí je dosta čúo od casara milostivnoga srdcá gúčati, gori ponúcaví vugodno priliko, se je pridružo z-veličanskim gospôdom (tak nevedôč) sréčati. Rávno tamtá je namalj prilazo, gde je Ferenc Józef na čati stao; dolí vzévši z-gláve krščák, se ponízno poklono

Casar ga zaglednovši, ga je oberkalo: „Ka ste tak túžnoga obráza stavec? — Kama idete? — Milostiven gospôd casar, velka nesreča me je doségnola, jedína krava mi je ov dén prejšla, štera me je z-četvérov drôvnov decôv hránila. — Mismo sem si, ka bi od njihovoga dobrog srдца nika malo álmoštva proso. Veličanski Gospôd ga je pomilúvao, pítavši ga: „Za keliko bi si mogôči bilí nazâ kúpiti prispodobno kravo?

— Tô rávno nevúpam milostivnomi Veličanstvi povedati.

Casar vò vzeme z-žebke bankaš, dvê lépivi bankí po stô ráňški vò preberé i tá je ponúdi siromáki, erkôči njemi naj si drúgo kravo kúpi.

Páver je z-velkov zahválnostjov odhájao, casar je pa vu srdci radost čúto, ka je siromáka v-nevôli zmogao!

Na prišestno zimô je pá velka gyaja držána. Naš sirmák se je pá z-prispodobnov prošnjov pokúzo k-casari, kak v-prvéšem leti. Casar ga je včasi spoznao, ka je tô lajnški klient, pá njemi je darúvao dvê, po stô ráňški bankí miloščine, ali z-ednim njemi je naznано, ka več tú nebode dao lovine držati, ár te vás vsigdár nesreča dojde, vsigdár vam krava, ali pa kaj drúgo preide, štero kaštigo pa on nemre na svoje srdcé vzéti i prenositi.

* * *

Kàrolj Eugén Wúrtembergsko-ga hercega so za jáko nesmilénoga i zvišenoga človeka držali. Ednôk

je prék po Napold varašeki potúvao i vu tam bodôčoj oštariji je zapovedao sebi i sprévodi obed. Komaj, kak si je k-stoli seo, so múhé obsele sto, na štero se herceg nateliko razburkao, ka i je eden vinski glaž popadno i v tla vdaro. Krčmarica je v-kúnji obed pripravlala i kak je začúla glaža črepnjéo rogát, je v hižo hitila, toga zrok ziskávati.

Herceg se je čemerno na njô zdrô, govoreči:

— Zakâ je nê prestrla múham túdi zôseb eden sto?

Na tô je zdâ krčmarica hitro eden drúgi sto prestrla i kak je gotova bila, je pred hercega stôpila, ponízivša se, právi:

— Veličanstvo! Múham je sto prestréti, naj njim zapovêjo doli si sposêsti! . . .

* * *

Rusoski càr, Aleksander, gda so ga po svetovnoj bojni bolševiki detronizêrali, vkraj njemi vzéli casarstvo i z-dvornikmi vréd ga daleč v-Sibérijo odegnali i tam do sôda v-robstvo vrgli; kak so se med se-bom eden tomi ovomi tóžili, stárali se: na koj smo prišli! Z-visike pozíci nisiko spadnoli, je njé bátrivívi pravo: — Nika se nemate starati, nad nami se je osojenost spunila. Ka te naj jas povém? Z-vás je nieden nê z-tak visike stube spadno doli, kak jas! — Zdâ smo vsi v-ednoj vrsti! Takši je človeka šorš!

Za ništerno vôro njim je na znánje dáni smrti sôd, šteromi so vsi brez rázločka na porob vrženi . . .

Vesničkoga demagôga rigmoši:

Višji urádnik v-občini na viziti

Pita: „Kak vam káj tū pri vás delo stoji?“

— Naprê stôpi modriák, etak govori:

„Notáruš vu krčmi cêli dén pijači,

Tájnik se v-pisárni z-lüdmí krêga kriči,

Odborniki klumajo: vse je vu rédi,

Pop po nedelaj mešúje, blagoslov deli,

Drúge dni liki tórk v-hiži puši, kadí,

Ķaplan se okôli žénsk obráča, vrtí,

Školnik te hírešen Oštjepika Juri

Na njivi kukorco okápa, gráh sadi,

Precektor v-beréki ribe, rake loví,

Deco v-šôli šiba i deraš pázi, včí:

Vse tak pôleg réda ide, ali pa spí!

Či pa tak, ka nejde — teda v méri stoji,

Vse je v-rédi, nikomi nika nefalí!

NOVO VRÁSTVO PROTI REUMATIZMI.

Skoz tri leta sem trpo od reumatičnoga betega, štere so se mi stálno vrácale v sklepi v zvézi z občútkom od reumatičnih betegov v desnoj rami i zgoranjem táli rouke.

Bolenje je zavolo toga tak močno napredúvalo, ár sem včasi od začétka razvijanja nej obrno nikakšo pažnjo. Bolenje v začétki je trpelo samo pár dni, nato je prestanolo, tak da sam mislo, da je vsakša nevarnost minoula. Ali tou je bilo samo preváranost. Bolenje se je po dukšem časi povrnolo i natou se je kdakoli pojavílo i trpelo dukši čas, dokeč je nej postanolo stálno i se je razšírilo na vse dele tejlá.

Dugo sem spítávo od toga betegá, probao vsa mogouča vrástva, a bilo je vse brezí uspeha, dokeč sem nej zvedo za nouvo vrástvo pod iménom „**NIBOL**“-tablete, štere proizvája apoteka Mr. Bahovec v Ljubljani, štéri zavolo svojih drúgih proizvodov vžíva nájbougši glás tū i v inozemstvi.

Küpo sam v apoteki máli glaž z 20 „Nibol“-tabl. za Din 20.— i jemao notri 3-krát dnévno po 2 „**NIBOL**“-tableti, pa je bolenje včasi prestanolo. Z maseranjom z „**NIBOL**“ mastjouv i zavežúvanjom bolečih kolen je po 6 dnévnem negüvanji vejnola otekline. Dnes se občútim popunoma zdrav, ali če občútim kakši prehlád ali trganje, ka lahko dobi človek na sprotoletje ali v jesén, taki vzemem 2 „Nibol“-tableti, da tak proutistánem ponovnomi betégi. Zdaj mam „Nibol“-tablete vsigdár doma i to velki glaž z 40 tabletami za Din 34.— Z uspehom je nücam tüdi za gripo, glavobol i zobobol. Zavolo njihovoga dobroga delúvanja je vákomi nájtoplej priporočam.

FRANC KRALJ.

Mantrnice evangelioma.*

Edna stára, z vrěmena reformácie shájajôča pesem dčiči močno vero dvej žensk, šterivi ste batrivno svedočile od Kristuša. I na konci one pesmi nepoznáni pesnik právi: „Tak právjio, ka so ženske spoj slabe natúre. Ali glédajte, kršćanje, kak zná Bôg pokrěpiti slabe s svojov rečjôv i svojim dúhom! V istini i v veri Bôg nikoga ne ostávi“.

Náj se vnôgokrát tůdi po pravici gučiči od žensk, kak od toga slaboga spôla, ali ka se vere i vernosti do svojega vadlůvájňa tiche, so se ženske vsikdár kak batrivne i močne kršćenice skázale. I zagvůšno je nej samo od prílike, ka je rávno v žitki Kristušove cerkve verska môč ženske edna síla, štera je bár bole skríta, kak ona moškoga, ali je záto nikak nej menše vrědnosti. Ár je náš Zveličitel bio rávno tisti, ki je ženski tak odlično mesto dao v svojoj cerkvi. Jezuš je žensko náimre dvakrát odkúpo! Odkúpo jo je od grěha i smrti, kak moškoga, i odkúpo jo je z one nisike stáve, v šteroj je ženska v drůgi veraj živěla.

V stárom grško-rimskom poganstvi je ženska nej samo po držávni zákonaj bíla moškomi zapostávlena, nego celô v verskom žitki, gde so jo med nezrěle račúnali. Celô v Mohamedovoj veri nesmijo ženske tak kak moški moliti Allaha. I po

* Predávájňa, držána na postni zadvečarkaj soboškoga ženskoga drůšiva po: D.

včenje budizma, edne nájbole razširjeni ver svetá, ženska nemre notri iti v Nirváno — v neběsa, nego nájveč, ka lahko dosěgne, je tô, ka se njej nej trbej pá za žensko roditi, gda se njěna dűša na zemlo povrně, náj v kakšem drůgom člověki ešče ednôk prevandra prôti popolnosti pelajôčo pôt zemelskoga žitka.

Če etak samo malo poglédnemo stávo ženske v nekršćanski veraj, že vídimo, ka má ženska Jezuši se zahváliti. I stem, ka je Jezuš žensko odkúpo tůdi z njěne nisike stáve v světi, je oživo v njej one močiči, štere so v kršćanskoj cerkvi ženski od prvoga začětká do deněšnjega dněva tak odlično mesto zasigurale.

I.

Že nôvi zákon nam káže vnôgo lěpi, plemeniti ženski postáv. V zgodovini Jezuša ne slíšimo niti od edne ženske, štera bi se puna odůrjavájňa i mržnje prôti Njemi obrnôla. Celô jeruzálemske hčěre se jôčejo, gda vídijo Gospôda svoj križ nesti. Ženske stojijo pod njegovim križom do slědnjoga i ženske prve slobodno pozdrávijo toga z mrtvi stanjenoga. V hiši edne ženske, Márkove materé Marije, so se shájali prvi kršćanje v Jeruzálemi. Edna ženska, purpur odávájôča Lidija je bíla prvi sád Pavlovoga misijonskoga dela v Europi. I ženske so se že v žitki prve cerkve v slůžbo gmajne postavile kak dijakonise.

Tak so tudi v kesnejši vrémenaj krvávi pregánjaj krščanske cerkve ženske, kak mantrnice evangélioma, tího šle svojo pôť trplénja i smrti i svojemi Zveličiteli skazúvale naj-vékšo i slédnjo slúžbo vernosti.

Če záto podati ščémo krátki pregléd mantrnic evangélioma, te prehodíti moremo žmetno pôť krščanske cerkve od časov prvoga pregánjanja do najnovéjši vrémenov i na etoj pôti mo se srčéali z vnôgimi ženskami, štere so svetle zvézde na kmičnom nébi pregánjanoga krščanstva i glásne svedokinje môči Kristušove vere, štere je nikdár nikša síla nej mogla stréti.

II.

Prva krščanska ženska, od štere mantrništva mámo zapísano svedôstvo, je robinja **Blandina**. 117. leta so se pod Markom Avrelijem v rázložni krajínaj velke rimske držáve začnola krváva pregánjanja krščanov. Rázložni vdárce, kúge i slabe letine so razdrážile pogansko prebivalstvo, štero je krščane krivílo za vse té nesreče. Praznoverni poganje so náimre krščane za comprnjáke držáli, šteri rázložne nevole i kaštige znájo prinesti na svoje protivníke. Tak je v céloj rimskoj držávi zagoro plamen mrznje i krvávoga pregánjanja. Te nači plemeniti i môder casar pa je nikaj nej včino, náj bi oni plamen slépe mrznje vgasno.

Zôsebno žmetno je mogla trpeti gmajna v Lyoni, v júnjnoj Franciji. Njénoga 90 létnoga púšpeka so

pomali na smrt zmantrali. Z njim je ves cvét gmajne preprávljeni bio. Med vnôgimi lyonskimi mantrniki je nájsvetléjša podoba mláde robinje Blandine. Z najrazložnejšimi i najgroznejšimi mantrami so ščeli z njé dobíti vadlúvânje, ka se pri krščanski boži slúžbaj kmična dela comprnije vršíjo. Ona pa je med vsémi velikimi mokami vsikdár samo tô edno ponávlala: „Krščénica sem i pri nás se nikaj húdoga ne dogája.“ Od njéne smrti právi písmo gmajne: „Ona se je kak plemenita mati, štera ob prvim bátrivi svojo deco, te pa sama prestáne vse borbe decé, paščila kak obládnica k Kristuši — puna radosti, kak da bi na gostúvanje bila pozvána, nej pa ljúčena pred divje zveríne. Gda je prestála vdárce bíča, bésnost dívji živáli i moke razbeljenoga žezeza, so jó v mrežo zamotali i pred razdráženoga biká lúčili. Stvár jo je vnôgokrát vrgla v višino, ali ona je zavolo močnoga vúpanja blájženstva i zavolo svoje vere v Kristuša že brez občútenj bila za vse, ka se je z njôv dogájalo.“

Ništerna deséttlétja sledi, v začétki 3. stotine, se je začnolo za gmajno v Kartági v severnoj Afríki, vrémen strahôt. I pá se nájdete dvé ženski, šterivi z junáškov batrivnostjov posvedočíte svojo vernost k Kristuši — **Perpetua i Felicitas**.

Perpetua, mláda ženska plemenitoga pokolénja, žena pogana, štera je s svojov máterjov i svojima sestrama prestôpila k krščanstvi, je

eden tál svoje mantrniške pôti sama opisala. Gda so jo zgrabili, je 22 lét bila stara, mládo omôžena i v prvi dnévaj materinstva. Ali čújmo njéno lastno pripovedávanje : „Zaprlí so nás v temnico i prestrašila sem se, ár sem nikdár nej vídla ešče tákše kmice. Z váraša je prišo moj oča, spoj pobiti od žalosti. Prišo je k meni, da bi me omájo v mojoj veri. Pravo mi je : „Hči, smilúj se moji sêri lásí ! Smilúj se svojega očé, če me ešče spoj vrêdnoga držíš, ka bi se tvoj oča zvaó. Ne dopústi, ka bi mené, kí sem te odgájo, zasmehávalo cêlo lústvo. Zgledni se na svoje brate, svojo mater, svojega možà i svoje dête, štero po tvojoj smrti nede moglo živo ostáti. Spámeti se, ne prepravi vsej nás ! Tô je pravo v svojoj očinskoj lúbézni, polúbo mi je roké, pred nogé mi je spadno. I bolo me je pogléd na očó, kí se je nê znao radúvati mojega trplénja. I začala sem ga trôštáti i sem njemi právla : Gda mo pred sodcom stála, oča, te se zgodí, ka Bôg ščé. I on je žalosten odíšo. Na drúgí dén so nás pelali pred sodíšče. Vsi drúgi so svedočili od Kristuša. Te je na mené prišo réd. I pá se se je pokázo oča z mojim detetom i mi je pravo : Prosi za milost ! Sodnik je pravo : Milúj sêre lasi svojega očé, misli na svoje gingavo

détece ! Darúj casari ! Odgovoríla sem : Tô ne včnim ! Nato sodnik : „Si krščenica ?“ Odgovoríla sem : „Krščenica sem“. Natô je nad nami vsémi razgláso sôdbo, ka mo se pred divje zveríne lúčili. I vesélo smo se povrnili v temnico“. — Tak se je Perpetua po Jézušovi rečáj ravnala : Što očó ali mater bole lúbi kak mené, je mené nej vrêden — i je odlôčno šla dale po pôti trplénja. Pred slêdnjov potjôv je sebé i drúge pokrepíla a Gospodnovov svétov večérjov. „Dén smrti“, pripovedáva stári opis, „je dén obládanja bio. Obsojeni so tak stáпали v cirkus, kak da bi v nebésa šli. I če so trepetali, te nej od stráha, nego od radosti.“ Prvle kak je Perpetua od krvníka zadobíla smrtni súnek, se je zglédnola na svoje brate i je opomínala : „Močno stojte, vero zdržte, lúbtte se med seboim i ne spáchte se nad našim trplénjem.“ Z njôv je mrla túdi zvésta robinja Felicitas, túdi mláda žena v srečnom zákoni, štera je rávno v časi mantrništva nosila pod srcem dête.

Blandina, Perpetua i Felicitas so seveda nej edíne mantrnice z vrêmena stárokřčanskoga pregánjanja, od šteri kaj známo. Znamenito je túdi mantrništvo robinje **Potamienne**, štera je približno v istom vrêmeni kak Perpetua i Felicitas šla

Več hasni dobro hišno vrástvo, nego jezero prijátelskih tanáčov!

V vsakši dom prináša čúdodelni hišni fluid BILJNA ROSA radost i slúži zdrávju. Izkústva **100-letne** APOTEKE v BAČI bodo hasnili túdi Vam.

vküper s svojov máterjov v smrt za svojo vero. Znamenito je pa njéno mantrništvo nej telko zavolo nečloveške divjosti, s šterov so tüdi tam ravnali s krščeniki — njo so po počasnom mantranji pomali spúščali v vrêlo smolô — nego v prvom rédi záto, ka je oni voják, šteri jo je mantró, naskori sam krščenik pôsto i je za Kristuša obglávljeni bio. Tô je edno krepko svedôstvo za istino oni rêči, ka je „krv mantrníkov semen cerkve.“

III.

Preskočmo zdaj dügi 1200 lét, ona leta, gda je s posejánoga semená za Kristuša prelejáne krví zrásla cerkev vžívala mír dügi stotin i sáma zavládala Európi.

Pregánjanja so se te začnola znôva, gda so reformátorje začnoli odkopávati evangéliom, šteroga so zasüli i zakrili blôdni návuki v míri živôčega krščanstva.

Pá so vnôgokrát ženske bilé tiste, štere so prvle najšle pôt k návuki reformácie, štere so nêtile ískro navdúšenjá za čísti evangéliom v srcáj svoji možôv, bratov i sinôv. V vnôgi králevski i vladárski hížaj so se ženske pred svojimi tüváriši povrnôle k evangéliomi i so batrivno zagovárjale svojo vero i jo tüdi zdržale próti rázložnim pregánjanjem.

Tak je **Elizabeta Danska**, žena brandenburškoga vojvode, zapústila svojo domovino i povrgla svojo držino zavolo evangélioma. Margareta Navarska, sestra francoskoga

kralá Franca I. se je zavzêla za svoje evang. verebrate i je pri tom mogla sáma vnôga prenášati i pre-trepeti.

Ali s svojim delom i trplénjem so nej samo visiko stojêče ženske zravnávale pôt evangélioma, nego tüdi vnôge drúge so se skázale kak batrivne svedokinje i mantrnice evangélioma. Samo ka so se nam iména teh redkejše obarvala.

Tak se je **Katarina Zell**, žena ednoga farara v Strassburgi, z rêč-jôv i z djánji zavzêla za svoje pregánjene verebrate, Sáma píše v ednom písmi : „Gda so drúge ženske na gostúvanje, veselice i plése hodile, sem šla v híše bogátcov i siromákov, z lúbéznostjov sem zná-šala küge i mrtve, obiskávajoča trpêče i mérájôče. Hvála Bôgi, sem se tüdi vnôgo navčila i sem s svojim têlom i svojimi vústami več slúžila Bôgi, kak vnôgi dühovnik cerkve. Nôč i dén sem létala i vnôgokrát sem dvá, trí dní nej jela i spála. Záto me je zvao moj po-božni môž za svojega pomočníka, tüdi če sem nej stála na predganci, štere sem za svojo slúžbo niti nej potrebüvala.

Ešče edne ženske se moremo spomenôti, štera je v borbi za evangéliom bár nej zgübíla žítka, štera pa je svojo cêlo življenjsko srečo batrivno áldüvala za svojo vero. Tô je **Argula Stauf**, štera je kak dvorna dáma, sledí pa kak žena ednoga plemenitáša na dvôri v Müncheni živêla. Že rano je spoz-

nala, ka je včenjé witterberskoga baráta te čísti návuk svétoga písma, štero je ona prídno zbrodjávala. Tá ženska je s právov evangeličanskov gvüšnostjov právla ednók: „Tüdi če bi do toga prišlo, ka Luther nazáj vzeme svoje včenjé, meni de tó vseedno. Jaz ne zídám na njegovo pamet, nego na edíno právi fundament, na Kristuša sámoga.“ Gda so níkšega mládoga evangeličanca z grožnjami prisílili, ka je zatájó svojo vero, je ona v večí tiskani razprávaj odkrito vadlúvala svojo evang. vero. I gda je dr. Eck, Lutherov velki protivník, njénoga vladára naheco prôti njej i je ona pri svojem móži nej najšla obrambe, je gotova bíla za evangéliom tüdi trpeti. Njé kak ženske so bár nej obsôdili, ali njéni móž je zgúbo slúžbo. Ka je zdaj tá prvejša dvorna dáma v žmetni razmeraj mogla živeti, jo je nej zdržávalo od toga, ka bi se tüdi nadale v slúžbo evangélioma postávlala.

Vse té ženske, če so glih vnôgo prenesle i pretrpele za evangeliom, so vendar nej práve mantrnice. Tó pa záto, ár je borba prôti evangéliomi v Nemčiji nej zavzela tákše forme, kak v drúgi držávaj Európe.

IV.

Dosta bole nesmilena kak v Nemčiji je bila borba prôti evangéliomi v Španiji, Franciji, Holandiji i Angliji.

Če začnemo z Anglijov, se sréčamo s sorodnicov králevske híše **Johannov Grey**. Žalosten je bio šorš ete ženske, lejko bi pravli etoga deteta. Ár je komaj 17 lét bíla stara, gda so jo obglávlili. Henrik VIII., šteri je angleško cérkev razlôčo od Rima, ár ga je pápa nej šceo od njegove žené lóčiti i šteri je ednáko nesmileno postôpo s katolíčanci i evangeličanci, je zrendelúvo, ka bi njegova pápinska hči Marija postála kralica, če bi njegov naslédník Eduard brez odvétka mrô. Protestantiski Eduard pa, naj rêši prestol one fanatične katolíčanke, je

Či ščéte meti dobro i po fál cení **OBLEKO**, ne kúpíte prvle, dokeč ne poglédnete veliko zálogo gotovih moških i dečinskih oblek, zimskih i letnih kaputov, houb iz caiga ali iz štofa pri **MÁJERI**. Tüdi sprejmejo se obleke po želenji na mero. Prídite i se osvedočíte!!!.

MAJER ŠTEFAN

krojač i trgovec z gotovimi oblekami za moške

V MURSKI SOBOTI

Radgonska cesta št. 2.

Istotam

AUTOTAKSA

Vozi vsakši čas i v vsakšo smer

Zaprti auto! Solidne cene!

Johanno Grey, tó zvésto svedokinjo evang. vere dolôčo za svojo naslednico. Tã ponízna i tãha Johanna je samo na vnôga prigovárjanja sprejela králevsko korôno. I že devét dní sledi je s smrtjôv mogla plãčati svoj stopãj, s šterim je samo svojoj veri ščela slúžiti. Več písem, štere je Johanna Grey s temnice písala, je obarvani do deněšnjega dněva. Nikšemi visikomi gospôdi, šteri je s strãha pred katoličanskov kralicov zatãjo svojo vero, batrívno píše: „Drãgi brat si mi bio; zdaj si mi pa tũhénec. Nej si več batriven vojãk Kristuša, nego strahopeten hũdobnjãk.“ Prelěpo je njěno písmo, s šterim slobôd vzeme od svoje sestré i s šterim vrěd ji je poslãla svoj nôvi zákon: „Pošilam ti, drãga sestra, knĩgo, štera je bãr nazvũna nej pozlačena, znôtraj je pa več vrědna kak drãgo kaměnje... Věila dete, kak trbej živet i mrěti. Bojdi močna v svojoj veri i s Pavel apoštolom si želi pri Kristuši biti, kí tũdi v smrti žitek stvãrja... Ka se pa moje smrti tĩče, radũj se z menom, dobra sestra. År gvũšna sem, ka ete preminôči žitek za nesmrtnoga zaměnjam. V božem iměni te opominam, nikdãr ne zatãji svoje vere, niti z lũbězni dô žitka, niti s strãha pred smrtjôv.“ — Tõ je písala v noči pred svojov smrtjôv. Gda je po tom dúgo molila i mĩrno prespãla nôč, je vgojдно brez strãha i radosna šla v smrt. I gda je klečěč zmolila 51. žoltãr, je mĩrno položila svojo glãvo pod sekĩro.

„Gospodne, v tvoje roké porãčam svojo dũšo“, so bile njěne slědnje reči.

V.

Dosta več kak v Angliji, so mogli evangeličanci trpeti v Franciji. Zgodovina evang. cerkve v Franciji je zgodovina dvěsto pětdeset létneho trplěnja. Pregãnjanje hugenotov — kak so francoske evangeličance zvali — je svoj víšek dosěglo v strahôtaj bartolomejske noči z 23. na 24. augusta 1572. leta. Trí dní je trpelo morjěnje evangeličancov v Parízi, nãj se te z istov nesmilnostjov razšĩri na celo Francijo. Kelko lĩdĩ je postalo v tisti dněvaj áldov smrti, tõ nišče ne vė. Vendar se pa račũna na okôji 20.000 smrtni áldovov evangélioma. S pregãnjanja nasledũvajôčega vrěmena poznamo imě i zgodovino dvej batrivni francoski žensk, šterivi sta s smrtjôv zapečatile svoje svedôstvo evangélioma. Tõ sta sestri **Radegond i Claude Foucault**, šterivi sta 1588. leta bile zežgãnivi v Parízi. Te pokvarjeni krãl Henrik III. je obema ženskama šterivi ste trpele v temnici, ponũdo po cěni njĩh poštenjã sloboščino. Odgovorile sta krãli, ka sta gotove mantrnici postati rávno tak za svoje poštenjě, kak za svojo vero. Gda je eden francoski diplomãt zvedo za smrt tej dvej žensk, je pravo mlãdomi, ešče evangeličansko čitěćemi prestolonasledniki, Henriki Navarskomi: „Batrivnost, Gospôd, gda jestejo med nami celô deklina, štere májo môč trpeti za evangéliom!“

Gda se je kákši stô let sledi začnola drúga žalostna polovica zgodovine evang. cêrke v Franciji, te se je samo prav skázalo, kelko tákši deklin i žensk jeste, štere so mele batrivnost i môč za evangéliom trpeti. Na královo zapôved so v evang. vesnice vojáke poslali, šteri so zapôved dôbili, malo lúdi zgrabiti, vnôge pa vmoriti i pri tom ženske nej bole milúvati, kak moške. Tem vojákom je vsakše nasilje dopúščno bilô, náj samo preprávjio evangeličance. Što je pa nazáj stôpo v kath. cerkev i se je odpovego toga, ka bi „bôgšo vero šceo meti, kak sam Njegovo Veličanstvo, francoski král“, se je včasi rêšo vsega trplénja. I vendar so vnôgi rájši povrgli vse svoje imánje i zapústili svojo domovino, kak bi pa zatájili svojo vero. Na pô mitijôna se cení račún hugenotov, kí so te zapústili Francijo i se naselili po Nemčiji, Angliji, Holandiji. Kí so pa domá ostali i so verní bilí svojoj veri, so strašno mogli trpeti od oni vojákov, šteri dúžnost je bila njih mantránje. V prvom rédi so pá ženske trpele.

VI.

V zgodovini evangeličanskoga mantrništva kmíčno mesto zavzeme

túdi Špánija. Že stôletja pred reformácijov je cerkev eti s krvávov sílov zatirávala rázločna krivoverstva. V 16. stotini se je inkvizícija — kak so se tà sodišča za zatíravanje krivoverstva zvala — na nôvi žítek zbúдила i je prepráвила vse evang. živlénje, štero se je túdi eti pokázalo. Pod vladárstvom kmíchnoga i nasilnoga kralá Filipa II., možá že prvle oménjene angl. kralice Marije, so zagorele grmáde po rázločni várošaj Špánije.

24. sept. 1599. leta je med 22 kotrigami evang. gmajne v Seville vmorjena bila túdi edna ženska zôsebe verske batrivnosti: **Marija de Bochorques**. Túdi če so vsi njéni tûváriši močni ôstali i so nej zatájili svoje vere, vendar je tá ženska bila nájmočnejša med njimi. Že v temnici je odlôčno zavrnoła vse baráte, šteri so se trúдили, povrnôti jo v kath. vero. Gda so jo pred smrtjôv cšče ednôk pôzvali, náj zatají svojo vero, te je onoga govornika ednoga bláznoga zvala i je právla: „Zdaj je nej čas vnôgoga gúčanja, nego v svojem srci náj vsakši míslí na svojega Zveličítela!“ I urádni zapísnik od njéne smrti právi: „Barátom, šteri so jo spre-

Zasleplenost i istina!

Gda edna dobra stvár v najširši slojaj národa vse do najvišiji krogaj pride do odobravanja, že se nájdejo lúdjé, šteri z podobnov stvárjov probajo srečo. Tak se proba sreča pri povsem prilúblenom, iz zdravilnoga alpskoga bilja sestávení „Planinka čaj“, ali vsi tisti, šteri so se osvedočili od zvnérédnoga dobrega delovánja „Planinka-čaja“ pri vseh motnjaj prebáve i pri vnogo številni betegaj, šteri nastánejo zavolo nepravilnoga pretákanja krvi, kak i zavolo nerédnoga delovánja žalodca, čreva, jeter, ledvic i bubrega, ne dájo se zapelati, nego kúpíjejo v apotekaj samo právi „Planinka-čaj-Bahovec“ v zaprejtí plombirani paketaj z jasnim i vidljivim imenom „Bahovec“ iz apoteke Mr. L. Bahovec v Ljubljani!

vájali, je samo telko právla, ka je dobra krščenica i se vüpa v Bôgi i močno verje, ka de odküplena. I tak se je vidlo, ka je preveč zadovolna. Poznalo se ji je, ka vu sreci ránč tó čütti, ka je povedala.“

Istočasno je pri pregánjanji v Balladolidi evang. čütéči Herrezuela zôsebno batrivno šô v smrt. Njegva vdovica **Leonore de Cisnere**, je pa slaba bila i se je rêsila smrti s tem, ka je zatajila evangéliom. Ali nej je najšla míra. Dúgo se je bojüvala s svojov düšnov vestjôv. Nazádnje je, osem lét po môžovoj smrti, skončala, ka se za svojo prvejšo slabost spokorí s tem, ka očivesno vadlúje svojo evang. vero. Gda je tó včinila, so jo v temnico vrgli i jo pred sodišče postavili. Svojim sodníkom je odkrito vadlúvala, ka nešče svoje düše skvariti, nego ščé za Kristuša mréti. Gda je nej ščela pá zatajiti svoje vere, so jo na smrt obsôdili i je, kak njéni môž zdaj tüdi ona verna ostála vse do grozne smrti med plameni grmáde.

VII.

Prve mantrnice reformácie je dála Holandija. I. julija 1523. leta sta bilá v Brüseli dvá mládiva baráta zežgána zavolo svoje evang. vere. Naskori njidva je nasledüvala velka vnožina drúgi mantrníkov, med njimi tüdi vnôgo žensk.

Edna tej batrivni svedokinj evangélioma je bila vdovica **Wendelmoet**. V njénom kráji se je náglo širila evang. vera, tak ka so se ob-

lästi prisiljene čütile z ednov smrtnov obsôdov v stráh vzéti vse drúge. Tak so vdovico Wendelmoet edno-tího, pobožno evangeličanko zgrabili i jo pred sôd postavili. Pri Pri vsej zaslišávanjaj, s šterimi so jo mantrali v njenom pôlétnom zápori i pri vsem trüdi dühovnikov, ka bi jo do toga pripravili, naj bi zatajila svojo evang. vero, je tà preprôsta ženska vendar močna ostála i vsikdár batrivno svedočila od evang. istine.

„Neznosno smrt ti pripravljajo,“ so jo ščeli strášiti. — „Če vam je tákša oblást od Bogá dána, sem pripravljena trpeti,“ se je gláso njéni odgovor. „Jeli se ne bojíš smrti, štere si ešče nej koštala?“ „Nikdár ne bom koštala smrti, ár Kristuš právi: što moje rečí zdrzáva, ne bode košto smrti na veke!“

I gda jo je v temnici obiskala edna ženska i njej prigovárjala: „Drága sestra, jeli vam je nej slobodno mísliti, ka ščéte — i tíhí bití, te vam ne bi trbelo mreti!“ — njej je odgovorila: „Če me včasi vütro zežgéjo, pri Gospodni ščem ostáti!“ I stáro naznanilo od njéne smrti právi: Povéznola je očí i je zaprla, kak da bi zaspála.

Ka je v Holandiji naslédnje vendar obládo evangéliom, k tomí je vnôgo pripomoglo tího méranje tákši mantrnic evangélioma.

VIII.

Mantrnic evangélioma se ne spominamo záto, naj bi zbüdili versko nestrpnost, nego samo záto, naj ví-

«limo môč, štero Bôg v vsej vrêmenaj dá onim, kí verni ostânejo njejovoj rêči.

Dobro pa znâmo vsi, ka je dnes najvêkši protivnik evangelioma brezbožnost. Ka je mogla krščanska cërkev trpeti od komunistov v Špânji, od toga so nam žalostna poročila prinâšali časopisi. Ka so pa mogli verni svedoki Kristuša — možjê i ženske vsej verevadlûvânj — pretrpeti v komunističnoj Rusiji, od toga nemamo točni podâtkov. Samo številke so nam po priliki znâne, grozno velke številke Kristušovi mantrnikov. Šorše poedinî mantrnikov pa ešče kmica zakrîva.

Točne i obšîrne podâtko pa mâmo od pregânjânja i trplênja, štera je cerkev v baltskî držâvaj mogla pretrpeti, gda je po svetovnoj bojni zasêdla tiste krajine bolševiška vojska i je je ništerne mèsece držâla pod svojov strahovládov.

Rusi so najbole besneli proti evang. cërkvi, âr je tâ pod nemškîm voditelstvom stâla. Samo v ednom várošî, v Rîgi, je v krâtkom vrêmeni štiri i pô mèsecev 3654 evangeličancov mrlô mantrniške smrti za svojo vero.

Z velke vnožîne tej mantrnikov najnovejšega časa si samo edno ščêmo predôčiti: sestro **Marijo Schlieps**, štera je 18. III. 1919. leta pretrpêla mantrniško smrt — prva v oblêki evang. diakonis.

Marija Schlieps se je za školnikojco včila. Najprvle je gojitelica bila, te je postâla voditelica edne

mâle šôle. Pôleg toga je kak pomočnica pri mladinski boži slûžbaj verna delavka bila tûdi v Gospodnovi gorîcaj. Včenjê verênâvuka njej je priliko dalô, globše se zanîmati za verska pîtanja. Leta 1912 je v rêd diakonis stôpila. Že po trej letaj je voditelica svojega diakoniškoga dôma postâla. Gda je nemška vojska zavzêla Mitau, so se diakonise posvetile oskrbovânji oranjeni vojakov. Gda je pa Mitau v ruske rokê spadno, je njêni diakoniški dom včasi pod bolševiško nadzorstvo prišo. Gda je v diakoniškom špitâlî mrô eden komunistični komisâr, so sestro Marijo kak voditelico bolnice zatôžili, ka je rdêčega komisâra zagiftati dâla. Včasi so jo zaprli. Eden mèsece je bila v temnici. V tom časi je s svojov globokov pobožnostjov práva mati bila vsêm onim, kí so z njôv vrêd bili zaprêti. Glâs bližajôče se nemške rešilne vojske je prišo tûdi do robov. Tak radostno so se že pripravlali na osloboditev, ka je sestra Marija že poiskala pesmi za zahvâlno božo slûžbo. Ali nači se je zgôdilo!

Gda so rdêci pred bližajôčov se nemškov vojskov zbêžali, so svoje robe v ednom mrazi do 10 stopinj s sehom gnali.

Naznanilo od etoga smrtnoga pohôda prâvi: „Rânč se je prikâzao med oblâki mèsece i je posvêto žalostno sliko: 135 žensk, nepopolno oblečene, v tenkoj obûtelî, kak so je rdêci ponoči s postel stiralî. Njim na strâni je korâkalo 50 težko obo-

roženi komunistov, kričoč i preklinjajoč, strelajoč i z biči pokajoč. Bežoč so šli dale. Vdarci bičov so leteli na pléča oni, štere so prisiljene bile na eto žalostno pôt. Što je omágo, što je nej mogo dale, je dôbo vdarec ali súnek z bajonetom i je mrtev obležo kráj cesté. 135 žensk je bilô v rokáj zbesneli lúdi. I od tej so samo 83 prišle na cíl i samo ništerne se povrnole sledi domô. V slédnji redáj je stápala sestra Marija. Spunjávala je svojo slédnjjo sestriško slúžbo: podpérala je edno stáro, slabo žensko (bile so med njimi túdi starice 75 lét). Náj sestra Marija nikak ne bi mogla biti oslobodjena, je srédi one grozne potí zakričo eden od komunistični voditelov ime sestre Marije. „Eti sem“, je právla prijaznoga glása. I pôčili so stréli i šest krúgel jo je zadenolo, edna ránč v srcé“.

* * *

Na konci smo! Velka je vnožina oni veremočni žensk, štere so mantrniške smrti mrlé za svojega Odkúpitela. Z ete velke vnožine poznáni i nepoznáni mantrnic evangelioma, smo samo ništerna iména vzéli vò, iména oni, štere so zôsebno batrívno trpele, ali oni, štere so zôsebno težko trpele, ali pa oni, šteri iména nam je zgodovina rávno obarvala.

One so mrtve, one so za vnôge

nepoznáne, za drúge pa pozáblene. Živé pa ešče tista môč, štera je vse mantrnike i mantrnice evangélioma zmožne včínila, ráj mréti za Kristuša, kak ga pa zatájiti.

Ženske, štere smo s svojega zgodovinskoga pogléda spoznali, so znale, ka so za drágo cêno odkúplene i ka so več nej sáme svoje, nego Kristušove.

I če so vnôgokrát vzéle túdi ženske eto môč vere, te se je v njih žítki odíčeno posvedočilo, ka „Njegova môč v tí slabi obiljáva“.

Josip Močnik

kamnoseški mojster

Murska Sobota

Lastni interes vsakšega betežnika, šteri želej, da ozdrávi od astme i plúčni betegov, zahteva, da si naročí popolnoma kšénki i franko poučno knígo s slikami i da ponúca ponúdbu od poznáne firme Puhlmann & Co, Berlin 406., Müggelstrasse 25-25a, štera obstojí že duga leta. Pazite na oglás v našem kalendariji.

Njihveličanstva žáb kralá, koráta senja.

(Fabula)

Žáb král, korát veličanstvo
Je nad vojskov vizito meo ;
Vitézje so vsi vu glédi
Na brêgi stáli vu rédi.

Vu velke mlake orsági
So se nábrali v-šerégi ;
Trombötali, bobnjarili
Ino komando dávali.

Na kralá šegavi pléčaj
Je plahotao plášč sem i tá ;
Na šinjeki golêr zláti,
Našit z-zelénmi žamati

Kalpag na glávi, z-stráni meč
je meo i črêvle na nogáj ;
Tak so ga vrédi sprevájali,
Po močvari, blati, slugi.

Vse se je povídlo králi,
Lêpa je bila vizita ;
Porédi je pohválo vse —
Tak prôste, kak te prednjêše.

Potom se dao odpelati
Med rekítje, vrbja k-gyôški ;
Gde je po dobrom goščênji,
Zadrêmao, na smúdja vrêki.

V-sne so ga ránč velikáši
Sprevájali gor' k-trônuši,
Gda ga je Njiveličanstvo ;
En štrk popadno parôvno.

Nikaj ga je nô preštimaó,
Nego brez milošče téčno
I med veseljem : „žaps“- hitro
Potrošo k-obedi žmahno.

F. J.

Vsáki, ki núca pohištvo ali pri zidanji hramôv tišlarsko delo, kak túdi vsa drúga v tô srtoko spádajoča dela naj se obrné k

Jarnevič Peter

tišlari in drakšlari v Murski Soboti na Lendavski cesti,
ki vse strokovno i po najnižšoj cejni naprávi i gde te túdi zadovolni.

Vsàkovrsten lês zdrakšlà po niski cejni.

Na zálogi má vsefélê drakšlarsko i tišlarsko delo, kakti :
stojala za korine, omàre, postele, škrinje itd

Dr. R. V. Pearson

ZDRÁVJE

s pomočjov zdravilnih svojstev bilja

„HERSAN ČAJA“

mešavine posebnih zdravilnih biljk po predpisi R. V. Pearsona, šefa zdravnika v Bengáliji (Angleška Indija). V dugoletnoj praksi meo je Dr. Pearson priliko, da potrdi prednost

„HERSAN ČAJA“

i to z uspešnim delovánjom pri obolenji : zesükanji arterije, bolečinaj krvotoka, ženski betegaj, bolečinaj pri menstruaciji (menjavi mesečne periode), migreni, reumatizmi, bubrežni bolečinaj, bolečinaj na jetraj, zmešnjávi v žalodci, zagiftanja, zaprtosti, gihta, črevnih obolenj, hemoroida (šütljavosti), splošnoga i prenágloga debelenja, kak proti slabosti (žgaravice).

„Hersan čaj“ dobi se v vsakoj apoteki. — Brezpláčni vzorec pošle na zahtevo

„RADIOSAN“

ZAGREB, Dukljaninova ul. št. 1.

Reg. S. br. 14001/1934.

V ednoj oštariji ji je več sedelo, ki so si zgučávali od različni vráčov. Med njimi je bio tüdi eden naš doktor, šteri erće :

— Od mené pa zaistino nišče nika lagvoga nemre povedati !

— Istino máte g. doktor — erće edna ženska — od Vás betežniki nemrejo božnoga povedati — ár vsákoga na druži svét pošlete.

Nôta: Devét je vdárila vöra.

(Kilencet ütött az óra).

Devét je vdárila vöra, večér je,	Na brêgi Möre stoji edna krčma,
Domô bi šô, ali velka kmica je:	Moja luba je vu njê čaplarica.
Vužgi luba gori svêčo,	Zláta štüca, pint srebrni,
Pokáži mi pôť orsačko:	Záto hodim kesno k-tebi:
Gdetá je?	Vu noči!

Drága moja, da bi znála, ka jas znam,
Kákše jáko čísto srdcé ti jas mam,
Ne nájde se v meni jálnost,
Nego samo dobra stálnost:
Na veke!

Jaj, da rezen ete jesi.

Jaj, da rezen ete jesi, Po jeziki vrêže precí: Nemam rad nikaj reznoga, Brbotaša nesrámnoga.	Jaj, da je cácvavna páva, Tákši devojk dosta máva, — Nê mi trbê tákše páve, Deklé cifraste, gízdáve.
Jaj, da rezen té ren, p hše, Súče nôs, ka se mi k hše; Ne lúbí mi ren té dôbi, Nesrámni, — dober de psovi.	Žežgála me je kropliva, Kak deklina ta hotliva. Kroplive hüdô dišijo Z tákšov nem' meo pajdašijo.

Rábe voda tečè po mali

(Ràba vize folyik csendesén).

Rábe voda tečé po mali,
Hodi k-meni luba namali.
Nebodem šla, àr mam že jas drúgoga,
Junáka dosta več vrêdnoga.

Nejdi luba na strnjišče

(Ne meny rózsám a tarlóra).

Nejdi luba na strnjišče,
Slaba si tí za srpišče:
Vrezati se znáš na rôki,
Što tí zavéže sirôti!

OH, MATI ČI VU MARBURG PRIDETE . . .

[: Oh, mati či vu Marburg :] pridete,
[: Na kasárne oblok se :] not' zglente:
Vidli te me tam v-oblêki komisnoj,
[: I vlasé doli z-gláve :] obritoj.

Dvě písmi.

(J. Matthias.)

Gospá Emma se je hitro „rěšila“ svoji dvě hčěri, kak so sôsede pripovedávala, četūdi so nikaj nej nesle s seбом, ka so sôsede tūdi dobro znale.

Leto z obema gostūvanjoma je hitro mīnilo. Gospá Ema je že pozábila vse one skrbí i trūde, štere njej je omožítev svoji dvě hčěri napravilo.

Lina, tá prelěpa starejša, štera je svoje mláde dněve za písálnov mízov preživěla, je „dobro partijo“ napravila. O, kak dobro je spadnolo materi, ka je sôsedom lehko pripovedávala od lěpe hiše, drágoga autoa i dobre slūžbe svojega zeta.

Olga, tá skromna mlájša, je zapūstila šolske klopi, náj nadomesti mater štirim sirōticam. Nej, to je gospej Emmi nej bilō po vōli. Hčí se je zdaj mantrala na vési, obrtūdi pod jārnom žmetnoga dela — pa bi lehko tak lěpi, slobodni žítek mēla. I vse tō za deco edne drūge! Tak je premišlávala gospá Emma od svoje drūge hčěre, nezadovolna nad njěnim hištvom. Če so jo lūdję za Olgov spítávali, je nej rada dávala odgovore. „Zdaj ste naednōk štirikrátna babica“. Kelkokrát je mogla čūti té strašne rečí. I tak se njej je vidlo, ka je ete rečí vsigdár eden škodoželni našměšek sprevájo.

Prijázno pozvánje Olge, náj světke pri njej preživě, je krátko zavrnōla. Nej, tō njej ne bi bilō pri-

jětno, ka bi se od tūhínske decě babico dála zvati.

Vnōgo lepše bi bilō, světke pri Lini preživeti. Pri njej, v njěnom přijětnom dōmi se spočinōti ednōk od vsej skrbí edne vdovice! Tam v obilnosli edne bogáte hiše vžívatí lūbézen i dvorbo svoje decě! Gizdávo se je vzravnála, gda si je svojo lěpo Lino predstavlala kak gospodínjo bogáte i odlične hiše. I nedovědno so njěne mísli dosta večkrát zablōdile k bogátoj hiši svoje lěpe Line, kak pa k Olgi, štere žítek je pun trūda i odpovědanja bio.

Světki so se približávali. Olgi je odposlála pak s hasnovitimi dári „za vés“, za Lino pa je pripravila vsefěle lepotičje. Zadovolno si je mislila, ka zdaj ne slíši med tiste, štere se sáme morejo skrbeti za světke, nego se lehko brezskrbno vsěde na vlák i se odpela v přijěten dōm Line.

Tě lěpe mísli njej je zmotilo Linino písmo. Večkrát je přečtěla písmo od začětka do konca, pa vendar je komaj zarazmila njega zdržétek. Hčí i zet sta od prijátelov pozvániva bilá za světke na veselí izlet med planine. Samo v slědnjem hípi so se odlōčili i zdaj prosita mater, náj ne príde k njima na obisk. „Tūdi to je nikaj lěpoga, ednōk tak sploh sáma svetūvatí“ je písala Lina materi. Tō je bio konec v náglici napísanoga písma.

Lehki papér se je kak žmetno bremen vleglo na materino srcé. „Túdi tó je nikaj lêpoga, ednòk sploh sáma svetúvati“. Nikaj preveč bridkoga je občútila v srci. Tak se je začinjo njéni osamleni žítek.

Pòleg etoga bridkoga občútenja je ešče nikaj drúgoga túdi občútila v svojem srci: osramoténje, ka je

Z njéni kmični misli jo je zbú-dilo Olgino expresno písmo : „Ešče nede prekesno. Včasí se vsedi na vlák. Karčí de te s sanmí čakó na postáji.“ Ešče pòtne stroške sta njej poslála.

Včasí se je brez vsakšega premišlávanja odprávila na pòt. Mésece i snég sta se kak za stávo svétla,

Blagoslovitev fundamentnoga kamna selanske cerkve.

Olgino pozvánje tak na krátci zavrnòla. Zdaj so túdi njò s tákšimi krátkimi rečmí odpravili.

Gospá Emma, štera se je že odprávlala na obísk svoje bogáte hčére, veséla ka nede méla za svétke níkše skrbí se je slabe vòle začnola pripravlati na njé. Ali kakši svétki bodo tó? Kak nači si je ona tó vse zamíslila!

gda je gospá Emma na cíl prišla. Kak da bi že vse dugo pripravleno i dogovorjeno bilò : prijázen i veséli pozdráv zeta, saní, skrbno pripravljena topla obléka za pòt.

Saní so se stavile pred málov, prijáznov hišov, štere okna so kak od vesélja sijajòče očí svétile v zimsko nòč. Hčí je radostno béžala pred njò i jo je močno stísnila k

sebi. Nej je bilô časa za zgučávanje, ár so štiri do vŕj spakivane postáve stále pri stĕni i pune pričakovánja glĕdale na babico.

„Ja deca so nej ščela s toga pŕstíti, ka bi te eti vŕnej počákala“, je razlágala Olga. Tího so stáli i gda je gospá Emma prŕti njim šla te je té nájmenši vŕstŕpo z réda, stĕgno prŕti njej svoje rôčice i pravo: „Babica zdigni me!“, I babica ga je vesélo zdignila i si ga pritisnila na srcé.

I kak so jo v hišo pelali i jo kak spoštivanoga i lŕblĕnoga gŕsta na prĕdnje mesto posádili i kak je glĕdala tŕ držino, je začŕtíla môč lŕbézni, štera je v toj preprŕstoj hiši kralŕvala. Njĕna hčí, ponízno oprávlajŕča na sirŕtcaj svojo materinsko dúžnost, se njej je tak močna, lĕpa i zvišena vídla, kak si

je v svojoj materinskoj gŕzdosti samo želeti znála.

Gda so deco spát spravili i so samo trijĕ odrasli bili v sobi, je gospá Emma napelala pogovor na oni dvej písmi, šteri sta njej tisto gojndno telko presenĕčenja prinesli. Olga jo je troštala: „Pŕstí, mama, gda se Lina nasíti z radostmi živlĕnja, túdi ona čísto rédna vertinja postáne“. I bojzŕlivo je nadaljávala: „Jeli je pa nej lĕpo túdi eti pri nás?“

„Ja, Olga, lĕpo, preveč lĕpo je pri vás!“ je právla matí. I njĕne rečí so z globočine srcá prihájale. I puna lŕbézni i zarazmĕnja je glĕdala v radostno žarĕče oči svoje ponízne hčĕre.

I tisti večĕr so njĕne zádne míslí bilĕ: „Blájženi svĕtki bodo tŕ!“

Poslov. D.

ŽELEZNINO

RADIO-APARATE,
ŠIVALNE STROJE,
BICIKLE itd. itd.

dobite najfalejše pri

NEMEC JANEZ, M. SOBOTA

POLEG EVANG. CĚRKVI.

Šlosarski šparhetí iz lastne delavnice.

Postelni vložki, stolci.

VELIKA IZBIRA!

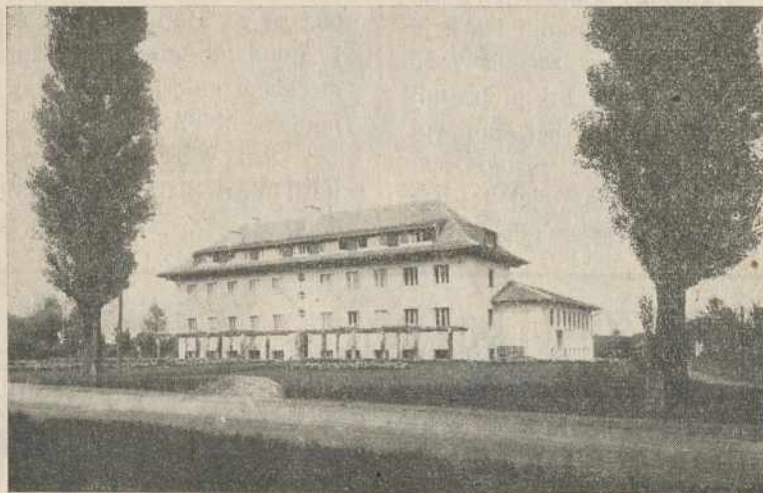
NISIKE CENE!

Kmetijska šola v Rakičanu.

Namen zavoda.

Kmetijska šola v Rakičanu ima v prvi vrsti namen, v enoletnem pouku izobraziti in vzgojiti mladeniče, ki so dovršili ljudsko šolo, v dobre in umne kmetovalce. Izobrazba še vrši iz onih panog kmetijstva, s katerimi se prvenstveno bavijo kmetovalci v okrajih Murska Sobota, Lendava in Ljutomer, ker ustreza učni načrt predvsem potrebam posestnikov iz teh okolišev. Poleg splošnih, utemeljevalnih in pomožnih predmetov se obravnavata kot glavna strokovna predmeta poljedelstvo in živinoreja, sadjarstvo in vinarstvo v takem obsegu, kakor to najbolj ustreza kmetijskim razmeram v Sloveniji. Pouk podaja učencem zaokroženo strokovno znanje v teoriji in praksi in jih obenem usposobi za nadaljno samoizobrazbo iz vseh kmetijskih panog.

Banovinska kmetijska šola v Rakičanu.

Učenci se sprejemajo predvsem iz zgoraj omenjenih krajev, v drugi vrsti šele iz drugih delov Slovenije.

Izven te naloge ima šola še namen, da prideluje na svojem posestvu, kjer naj se poedine gospodarske panoge medsebojno izpolnjujejo, priznana semena žit in drugih poljskih rastlin, sadna drevesca ter podlage in da vzreja dobro plemensko živino. Tako služi zavod z oddajo plemenskega in semenskega materiala tudi splošnemu pospeševanju kmetijstva v Sloveniji.

Na ta način urejeno šolsko gospodarstvo nudi učencem vedno dovolj prilike za praktično udejstvovanje in vežbanje pri vseh delih v poljedelstvu,

živinoreji, mlekarstvu, sadjarstvu, drevesničarstvu itd. in si gojenci ob tej razvrstitvi kmetijskih panog prisvojijo s teoretično naobrazbo tudi praktično znanje v takem obsegu, da ga lahko po dovrstitvi šole s pridom uporabljajo na domačih posestvih.

Po potrebi prireja kmetijska šola tudi strokovne tečaje za praktične kmetovalce v svrhu poučitve gospodarjev o naprednem gospodarstvu in o novih pridobitvah na polju kmetijstva, ki pridejo v poštev za kmetijsko prebivalstvo v slovenskem Pomurju.

Sprejemni pogoji.

Vsako leto se sprejme v zavod 25 do 30 prosilcev. V prvi vrsti se sprejemajo sinovi kmečkih staršev v starosti od 16 do 22 let, za katere se predvideva, da ostanejo po dovršnem šolanju doma na kmetiji. Šolsko leto se prične vsako leto s 1. oktobrom in se konča z 31. avgustom. Oskrbnina znaša 300—Din mesečno. Banska uprava prispeva k tem stroškom $\frac{3}{5}$, $\frac{2}{5}$ pa plačajo gojenci sami, oziroma se krije ta razlika s podporo okrajnih kmetijskih odborov, tako, da odpade mesečne oskrbnine na poedinega učenca le kakih 50—75 Din. To je v resnici malo plačilo, če se upošteva, da imajo učenci na zavodu vso oskrbo (hrano, stanovanje, pranje perila, popraviljanje in šivanje perila itd.

V interesu našega kmetijstva je, da se tukajšnji posestniki odločijo, da pošiljajo svoje sinove v čim večjem številu v ta naš kmetijski zavod, ki ima vse predpogoje, da nudi gojencem temeljito strokovno izobrazbo.

TIVAR OBLEKE

oblečejo celo Vašo družino

OD GLAVE DO PETE!!!

Stalna in velika zaloga vseh vrst letnih in zimskih oblek, spomladanskih in zimskih plaščev za deco in odrasle, za moške in ženske iz **cajgov in štofov**. V veliki izbiri so stalno na zalogi svetovno znani pravi garantirani nepremočljivi „**TIVAR HUBERTUSI**“. — Tam se dobi tudi vse vrste kratko in pleteno blago, kak kape, srajce, nogavice za moške in ženske, fino žensko svileni in pamučno perilo, moški in ženski puloveri (štrikani kaputi), **deke (Koce)**. Ročna dela : zavesa, namizni prti in postelnjaki. — Prepričajte se o solidni postrežbi in nizkih cenah sami z ogledom blaga brezobvezno za nakup,

kajti : **Tvorniško niske cene imajo TIVAR OBLEKE!**

TIVAR OBLEKE

Murska Sobota

Lendavska cesta 2a.

(prek od pošte)

SMEŠNICE.

Ka more znati eden zlatár

— Náthán Dolfi, ki je eden jáko, jáko siromaški židov bio nindri tam zgoraj na goričkom, je svojega siná Šámika ednomi zlatári (vörari) dao za inaša. Gda je že Šamek eden tjedem pri májstri bio, je oča za njim prišao. Pita májstra, kak je zadovolen z-pojbárom? Májster je odgovoro, ka je Šamuka:

Eden odličen dečko.

Oča je jáko veséli bio. Za eden tjedem se pá nazâ povrné i píta májstra:

Kak se njemi vidi dečko?

— Té deček je edna práva radost, nega njemi pára.

Náthán opojeni od radosti ide domô i na trétji tjedem pá nazâ pride k-májstri pítajôči:

— Kak se vam vídi nadale moj Šamuka?

Májster ga je zdâ z-čamurnim obrázom spréjao i z-velkov lármov govori:

— Ete pojbar je eden te najzbožnêši falôt. Pelajte ga od méne, ár je nê vrêden ni ednoga fênika!

Oča se je jáko čüdüvao:

— Nemrem vás prerazmiti. Te prvi tjedem ste pravli, ka je odličen dečko. Te drúgi tjedem, ka je práva radost,

nega njemi pára. Zdâ je pa naednôk nika nê vrêden, kak tô more bidti?

— Poslúhnite me gospon Náthán — odgovori májster.

— Eden dober zlatár trôje féle delo more znati:

— Ob prvim more dobro znati krádnoci, z-toga je odlično djao doli egzájmen.

— Ob drúgim dobro more znati lagati. Vaš sin tak zná lagati, kak kakšté vövučeni lažec, radost ga je poslúhšati.

— Zvön toga eden zlatár more dobro znati i razmiti svojo meštrijo! No, vište, gda je na tô prišao réd, se je vö-pokázalo, ka je vaš sin ni cvajara nê vrêden!

Deca istino gučijo.

Štiri lêta stara mála Mancika prosi tetico náj doli zapré oči erkôča:

— Tetica, napa zaprite doli oči.

Tetica doj zapré oči, spuni deklinici volô.

— Tak ni . . . — erčé zdâ deklinica. — Zdâ že vsi bogati bodemo!

— Kak razmiš tô moja mála? — jo čüdüvajúč píta tetica:

— Papa so pravli včeraj naj samo tetica ednôk doli zapré oči, vsi bogati grátamo.

Vu letašnjoj oštariji.

Gôst razburjeno pita gostilničára:

— Ka je tô, pět dinárov računate edno na méhko skúhano jajce? Tak se vídi, ka pri vás je jajce rêtka hrána?

— Nê jajce, gôst je retki pri nás - odgovori gostilničár.

Pri verenávuki.

Katahêt pita máloga Mórica:

— Povê mi máli Moric, ka se zgodí teda, či z desétere zapôvedi edno prestôpimo?

Moric brezi toga, ka bi si kaj premišlávalo, naednôk odgovori: — Ostáne ešče devêt.

Krize vic.

— Zdâ vas obslêdnjim opomeném gori moj gospon, jeli že ednôk dobim oni dvêjezero dinárov, štere sem vam na krátki čas že pred štirami lèti dao na pôsodo?

— No, hvála Bôgi, ka de že tak ednôk dônok konec tomi vekivečnomi térjanji.

V gimnáziji.

Profesor Král se razčemerí nad razvúzdaním dijákom i čemerno právi: — Tí svinja!

— Diják smehêč nazáj vsečé: — Svinja vdári kralá!

Práva istina.

Velki gospôdov slugi so nájbole gizdávi, žnjimi si je nájtežkê zgúčati

Dvá klantoša pred sodcom

— Gde stanúješ? — píta toga prvoga?

— Nemam stanovánja?

— Ka pa ti? — píta toga drúgoga.

— Jas túdi tam, gde ejni!
— odgovorí te drúgi.

Spoznati trbê prvlè.

— Pajdáš, gda si spoznao i polúbo tí tvojo ženo?

— Hja pajdáš, ob prvím sem jo samo polúbo, spoznao sem jo pa samo sledí. Bôgše pa bi bilô, či bi jo nê polúbo i niti nê spoznao.

Potnik v varaškoj gostilni.

— Kak je viditi vi túdi ménše porcije dávate kak prvle?

— Gospodne, porcie so tak velke, kak so prvle bilé, samo ka smo dvoráno povékšali i záto se porcije primêrno ménše vídijo, — odgovori kelner.

— Tak, té sem pa jas v vašoj povékšanoj dvoráni po jêstvini bole lačen grátao?

Nevaren šoför.

— Prosim te Adolf, toga nôvoga šoföra vò morem lüčiti z-slúžbe. Že više štirikrát se mi je žítek v pogübeli vrtio.

— Ka míliš, moja drága, ne bi ga kamčí bár ešče ednôk djao na probo?

Dvá glúhiva, šteriva se neprerazmita.

Te stári Jánoš i Števan sôseda sta više mere glúhiva bilá. Števan na pléčaj eden vékši hákel nesé, ide proti Jánoši. Sréča se žnjim, šteri prijaznivo kriči na njega: kama ideš sôsed? Lehko ribe lovit? — Nê odgovori Števan, ribe idem lovit. Na šterro je Jánoš muvéč odgôvoro: Hja! Misló sem si, ka ribe ideš lovit! . . .

Ponovni izpit z-hištôrije:

Profesor: Povê mi moj sin, kakši národ je živo vu stárom vrêmeni vu Europi?

— Normanje, panonje, dáni i. t. v.

— I zdâ kákši živéjo?

— Športmanje, panamištje, bolševišťje, zapelávci, milionerje, proletárje, brezposelnishtje, kapitalishtje i kôdišje.

Teško pitanje.

Pri ednom stoli se aristokrátje razveseljávajo. Pitanja dávajo gori eden tomi ovomi pa vgonitke, či de jeznao razlôčiti.

— Povê meni, kelko je dvakratdvê? — píta Aristid šegavo Ubola, tak se devajôči, ka je nika téškoga dao gori.

— Štiri, — ogovori Ubul.

— Tí tóvaj! — ga eden od nazôči bodôči obercé, tí si tó že zagvúšno nindri čúo!

Što friško zamêri.

Ednôk je Blic pravo Zrim: „Ti norc“. Tô je Zrim jáko zamero i vtožbo je dao Blica. Birôv je Blica osôdo na pênež plačilo za špot. Blic je zdaj pred birôva stano i pítao ga je:

— Prosim ji gosp. birôv, ka pa či bi Blic zaistino nôri bio, jeli njemi je te túdi nê slobodno praviti?

— Nê, — odgovori birôv.

— Ka pa, či bi njemi pravo: čeden človek, tó bi slobodno bilô?

— Tó je slobodno, odgovori birôv.

— Pa či je nê čeden?

— Té túdi nê — odgovori birôv.

Zdâ se je Blic naklono:

— Z Bôgom naj ostánejo, čeden birôv, vřim da so oni túdi tak čedni kak Zrim.

Kakša pláča, takše delo...

Gospá: Vište kúharca, z-srdcá bi vam rada dála dobro svedočanstvo, ali da ste nigdár nê skúhali na povêdano vrêmen obeda, za šteroga volo sem od možá dosta pogovárjanja vdáblala.

Kúharca: Milostiva lepô ji prosim, teda mi naj telko spišejó notri v-slúžbene knige: Rávno je tak rédna bíla vu oprávlanji slúžbe, kak rédno je pláčo vdáblala.

Pred sodcom.

Sodec: Zakâ so vás doj zastavili i v rešt prignali?

Toženi: Za konkurencije volo, lepô ji prosim.

Sodec: Tákšega bîna nega, kak naj tô razmim?

Toženi: Znâjo gosp. sodec, rávno sem tákše banke rédo, kakše držáva má.

Tô se že razmi.

— Naj povêjo gosp. Berger jeli je tô istina, ka ji familiya ščé v norišnico poslati, ár so dosta vekslinov podpîsali?

— O rávno nê! — Za toga volo me ščéjo v špitao poslati, ár one vekslina vò ščém rêšiti.

Ideálišno hištvo.

Dvá varaškiva prijátela se náideta:

— Hvála Bôgi nemam se zroka tóžiti. Jas i žena sva vu vsem edniva.

— Mi smo več — právi te ov. Midva sva desét.

— Kakda?

— Žena je eden, jas pa nula pri njê.

Vu oštariji.

— Gospôd, vu etoj župi nega kûreče drobovine.

— Moj gospôd, vi ste samo pô porcije župe zapovedali, mogôče je drobovina vu ovoj polojni ostála!

V šôli.

Máli Janček domô pride z šôle. Oča ga pita: No kak se ti vidi nôvi školnik?

Janček: Tak da bi malo v pámeti zblodjeni bio.

Včera je pravo, ka je tri pa šest devét, dnes pa ka je štiri pa pêt devét.

Kríza.

Ka vse interesátnoga nepride naprê vu vezdášnjem vrêmeni. Vu novinaj sem čteo, ka stáre lûdi Šteinnach i Woronoff pomladiti znáta i túdi tá meštija njima ide slabo, malo prakse máta.

— Tô se zná! . . . Što bišč eo vu vezdášnjem božnom vrêmeni duže živetí, kak njemi je rávno musáj!

Trôštanje.

Ednoga v-pangrôt pridôčega bankára na vilici oberčé njegov prijátel:

— Ka se je zgôdilo z-tebom, ka si tak razburjeni v obrázi?

— Ka je z menom? Cêlo svojo vrêdnost sem zgûbo. Na licitácii so mi ôdali automobil i vse, ka sem meo, k-tomi mi je i žena odskočila.

— No, no, — odgovorí prijátel: Žena ti ešče nazáj zná pridi!

— No, vékše nevôle mi nede trbelo — právi bankir.

Cejla Jugoslávijá zná ka Vi
nevejte, da je

Radenska
SLATINA

z rdéčimi srcàmi na vignetaj

nájmočnejša slatina

po narávni ogljikovi kislini i po koli-
čini ino razlikosti mineralov,

nenadkrilijvna pijača

sáma za sébe, zvünrédi dobra z
vinom mejšana.

Zahtevajte jo tüdi Vi!!!

**KMETJE,
OBRJNIKI,
TRGOVCI
in DELAVCI**

nalágajo svoje peneze samo pri

KMEČKOJ POSOJILNICI

r. z. z. n. z. v MURSKI SOBOTI

Cerkvena cesta št. 5.

V lastnoj hiši prek od birovlje.

Telefon šte. 62. — Ček. račun šte. 15.229.

KMETJE, ta gasa je Vaša, zato se je poslužujte i jo tudi priporočajte drugim. Hranilne vloge sprejema od vsakoga na hranilne knjižice i na tekoči račun ino je obrestuje najboljše. Hranilne vloge znašajo dozda prek **osem milijonov** dinarov. (8,000.000 Din). Za té vloge je dobroga stánja polek lastne hiše do 65,000.000 Din. Letni promet je znašao v preminóčem leti 1938-tom nad Din 20,000.000 ali z rečjov povedano: nad dvajsti milijon dinárov.

NOVE VLOGE SE VSAKI ČAS IZPLÁČAJO.

Posojila dávle na poroke (kezeše), tabulacijo i tudi v tekočem računi. Posojila dávle po niskoj obrestnoj meri. Rentni dávek od intereša z hranilne vloge pláča posojilnica sama iz svojega. Kmetje, obrtniki, delavci i trgovci ne smete se spozábiti z té gase, štera v stiski podpéra naše ljudstvo.

Pridite v svoj dom, gde te posluženi po svojoj voli!

POZOR!

Cenjenomi občinstvi naznanjam, da imam na zalogi veliko izbiro najnovejšega modnega in vsakovrstnega kratkega blaga v moji

manufakturni trgovini

(prej Brata Šiftar in Hahn).

Prepričajte se in oglejte si zalogo, postregel bom vsakogar zadovoljivo!

Tvorniška zaloga perila!

Solidna postrežba!

Nisike cene!

PRIPOROČA SE:

ŠIFTAR KAROL
MURSKA SOBOTA.

KRONIKA EDNOGA LETA

1938. okt. 1. — 1939. sept. 30.

Zemelski žitek je vandranje po velkoj pôti vekivečnosti. Dogodki našega živlénja kážejo, na keliko se dajo poedinci i národi po onoj pôti od Gospodna voditi. Náj bodejo vážnejši dogodki preminjenoga leta, štere eti zamerkamo, mera naše vernosti do Gospodna, kažéči, ka smo doprinesli Bôgi na díko, ka smo zamúdili, ka smo pregrêšili!

Naša šinjorija je svoje rédno létno správišče 8. sept. držála v Morávci. V šinjoriji se je v preminjenom leti narôdilo 287 decé, mrlô je 335 oséb, zdáni je 149 párov, konfirmirani je 367 decé, v našo cérkev je stôpilo 15 oseb, z naše cérkve je stôpilo 11 oséb, reverzáliš je dalô na hasek naše cerkve 10 párov, na kvár pa 4 pári. V naše národne šôle je hodilo 2921 decé, v meščanske šôle 17, v soboško gimnazijo 105, v rakičansko kmetijsko šôlo 2 evang. dijáka.

Prekmursko Gustav Adolfa filijálno društvo je melo dohodkov 14.399·70 din, s toga príde poprék na vsakšo dúšo 68 par. Podpore je dála Apačam 2.000, Lendavi 1.000, Seli 1.000, Dijakoníškomi dômi v Novom Vrbási 100 i Sirotišnici v Novoj Pazovi 100 dinárov. Pok. Bencik Jánoš z Morávec je v svojem teštamáliši dolôčo za naše G. A. društvo 1.000 din.

Naši mrtveci. 14. januára je mrô v 50. leti svojega delavnoga žítka **Vezér Géza**, inšpektor soboške gmajne, vodilni člen vnôgi kulturní i gospodárski organizácij. — Mrlá sta **Banfi Jožef**, moščanski kurátor i **Zorko Štefan**, lemerski presbiter.

Naši nôvi cerkveni voditelje. 9. okt. 1938 je spelani v svojo čést Kùhár Ferenc, nôvi morávski farar. Istotam je odebráni za gláv-noga kurátora Flisár Štefan s Tešánovec. Puconska gmajna si je odébrala za inšpektora Vljaj Štefana, za podinšpektora Titán Jožefa. Soboška gmajna si je odébrala za inšpektora Bác Ludvíka, za podinšpektora Nemeč Janeza, za blagáj-nika Krančič Jánoša, za gláv-noga kurátora Sečko Ivána. V Gor. Petrovci je odebráni za kurátora Smodiš Lajoš, v Nuskovi za podkurátora Rogáč Štefan, v Kuzini za podkurátora Čurman Franc. V Križevci je nôvi gmajnski blagájnik Oček Šándor.

50 letnica. Benkó Józef, sen. inšpektor je 3. julija spuno 50. leto svojega živlénja. Pri toj prilíki so se odličnoga jávnoga delavca i vnôgostránskoga vodílnoga možá našega národa z zahválnostjov spômnilé vse cerkvene, politíčne, gospodarske i kulturne organizacije,

šterim je posvečivo svoje od Bogá doblene odlične sposobnosti.

Benko Józef — 50 létnik.

Nôvo reditelstvo Dúševnoga lista i Kalendarija se je odébralo na šinjôrskom správišči, sestojéče se z Flisár Jánoša, vpok. učitelja, Hári Lipóta, domanjševskoga dúhovnika i Darvaš Aladára ml., soboškoga kaplána.

Nôva cerkev. Evang. verniki Sela, sedeža stáre evang. gmajne reformácijskoga vrémena, so po dúgom pripravlanji skončali si postaviti božo hišo. Njihova velka navdúšenost i áldovnost, dári njihovi slovenski verebratov domá i v Ameriki i razločne podpore so njim omogóčile spunitiev etoga dávnoga želénja. Fundamentni kamen je 20. augusta 1939 bío med velkov ôsvetnostjov blagoslovljeni. Cérkev se letos pod strého správi. Tô bode tá

11. evang. cerkev v Prekmurji, štera glásila bode vsem nevernim i malovernim, ka gorí ešče plamen vere v srcáj denéšnjega človečanstva.

Nôvi zvon so si spravili martjánski verniki, štere blagoslovitev je 2. julija bíla.

Dijaški dôm v Soboti se je za premáloga skázo. Upravitelstvo je záto skončalo ga za dvá vékšiva prostôra i potrebne stranske prostôre povékšati dati. Stroške, okóli 80.000 dinárov, dijaški dôm sam nosi.

Verenávučna kniga je dávna potreba naši šól. Zdaj je ministerstvo že odôbrilo po Darvaš Aladári prestávljene bibl. zgodbe, štere se v jeséni 1939 že natisnejo.

Od naši theológúšov sta dva skončala svoje študije: Lepoša Štefan i Čurman Ludvík. Prví nastôpi svojo vojaško slúžbo, drúgi pa je začasno stôpo v slúžbo dijaškoga dôma. Vrečič Vilmoš ešče 3 semestre má spuniti.

Naši sezonski delavci so túdi letos v velkom račúni zapústili svoje domovino i odišli v Francijo i Nemčijo, naj si v túhini slúžijo krúh. S pomočjôv nemške cerkve i Gustav Adolf drúštva se je túdi letos posrečilo našoj cerkvi, odposlati na dúhovno oskrbovanje naši delavcov v severni krajinaj Nemčije, gde so z najvékšega tála zaposleni, našoga lanskolétnoga izseljeníškoga dúhovníka Lapoša Štefana, kí je po dokončanji svoji študij dvá méseca obiskávo naše delavce i njim držo bože slúžbe. Naši sezonski delavci so povsúd z velkim veseljom pozdravili njega, kí njim je božo rěč v maternom jeziki gláso.

Naše orsačko G. A. društvo je v Buljkesi v Băčki melo svoje letno spravišče i ôsvetnost. Dohodkov je melo 112.000 dinárov, z štere šume se je 67.000 din. raztălalo domăčim gmajnam. S toga so dôbile Lendava 4000, Apače 4000 i Selo 500 dinárov.

Văžnejši svetovni dogodki. Jugoslovanskej vlădi se je posrečilo

Češka pa, štero je Nemčija zasédla, v. okviru nemške države posebni autonomni protektorăt čini. Podkarpatsko Rusijo i vogrskre krajine Slovaške je Vogrska dobila. — Dvoletna bratomorna bojna v Špániji se je dokončala z zmăgov Frankovi nacionalistov. V celoij bojni je spadnolo 1 milijon 200 jezero lđdi. — Kităjsko-Japonska bojna se na-

Naši sezonski delavci v Lanjeni z Landespastorom Petersenom i izsel. dđhovníkom Lepoša Štefanom.

rěšiti pítanje Hrvátov. Nastăvljena je autonomna banovina Hrvăška, sestojěča se v glăvnom z Hrvăške, Slavonije i Dalmăcije. Hrvăška 4 mil. prebivălcov má. Skđpna ostăne samo vojska, finance i zun. politika. Tă autonomija se razširi tđdi na Slovenijo. — Češ-koslovăška država je razpădnola. Slovăška se je lôčila od njě i samostojna država postála.

daljáva. Prišlo je tđdi do spopádov med ruskov i japonskov vojskov. Vendar so se pa Rusi i Japonci poglđhali i Japonska zdaj dale osvăja Kităjsko. — Itălija je zavzela Albánijo. — Nemčija je zavolo nemirov na granici napovedala Poljskoj bojno i jo v pár tédnaj vkúper z Rusijov, s šterov se je pomirila, zasédla. Poljsko sta si obě zavěznici

raztálali. Zavolo nemškoga napáda sta Anglija i Francija pôleg svoje pogodbe s Poljskov napovedale Nemčiji bojno, štero nadaljavate tudi po zavzétji Poljske.

Znamenite oblêtnice v 1940. leti.

14. I. — 50. lêtница smrti **Ge-roka**, znamenitoga ev. predgara.

21. I. — 140 lêtница rojstva **Theodor Filedner-a**, očé ponovlene nâstave evang. diakonis.

29. I. — 80 lêtница smrti velkoga cervk. pesnika E. M. **Arndt-a**.

17. III. — 1740 lêtница smrti rimskoga casara **Mark Aurel-a**, velkoga preganjâca krščanstva.

2. IV. — 30 lêtница smrti **Friederik Bodelschwingh-a**, nâjznamenitejšoga predstavnika znotrêšnje misije, „očé epileptični betežnikov“.

16. IV. — 410 lêtница **Luthero-voga bivanja na grádi Coburg** v çasi orsačkoga gjuhêša v Augsburgi.

17. IV. — 150 lêtница smrti **B. Franklin-a**, izumitelja strelovoda, velkoga amer. državnika i znanstvenika.

9. V. — 180 lêtница smrti grofa **Zinzendorfa**, nastavitela „bratske gmajne“.

26. V. — 240 lêtница njegovoga rojstva.

30. V. — 300 lêtница smrti **Rubens-a**, znamenitoga slikâra, od koga vnôgo znameniti Kristušovi slik mámo.

3. VI. — 25 lêtница zavzétja **Pršemisla**.

10. VI. — 10 lêtница smrti **Harnack-a**, znamenitoga nemškoga theologa.

15. VI. — 420 lêtница toga, ka je **pâpa Luthera prekúno**.

25. VI. — 410 lêtница predâja **augšburškoga verevadlûvánja**.

4. VII. — 310 lêtница prišestjâ **Gustav Adolfa**, švedskoga kralâ, na pomoç nemškim evangeliçancom.

18. VII. — 840 lêtница smrti **G. Bonillonskoga**, „çuvâra Kristušovoga groba“.

28. VII. — 190 lêtница smrti **J. S. Bach-a**, velkoga cervkvenoga komponista

1. VIII. — 50 lêtница **nemškoga kršč. akademskoga društva**.

10. VIII. — 1870 lêtница **razrûšitve Jeruzâlema**, gda je po Jezušovom prorokûvanji rêsan „nej ôsto kamen na kamni“.

15. VIII. — 200 lêtница rojstva **M. Claudius-a**, znamenitoga verskoga pisâtelâ i ednoga z očév verskoga prebûjênja 18. stotine.

28. VIII. — 1510 lêtница smrti **Augustin-a**, nâjvékšega cervk. očé zâhodne cervkve.

20. IX. — 70 lêtница zavzétja Rima, **konca cervk. države** rimskoga pâpe.

22. IX. — 410 lêtница **Apolo-gije** augsburškoga verevadlûvánja.

27. IX. — 400 lêtница odobritve **jezuitskoga rêda**.

11. XI. — 80 lêtница **sirotišnice** v Jeruzâlemi.

15. XI. — 310 lêtница smrti zvêzdoznanca **Kepplera**, ki se je nikaj çasa v petanskem gradiçi zdržavo, pregnâni z Grâca zavolo svoje ev. vere.

10. XII. — 420 lêtница toga, ka je **Luther v ogenj lûço pâpovo bulo** i zapústo pâpínsko cerkev.

*
**

Zemelski vandrar, ki postâneš pred dogodki preminôçega leta i se spomínaš lûdi i dogodkov preminôçi vrêmenov — postavi se v rêd oni, kí so Kristúša nasledûvali na pôti svojega zemelskoga vandanja, znâjôçi, ka si tudi ti pozvâni kak delavec Gospodnovi goric zidati nevidôço, dûhovno zidîno Kristušove cervkve.

NAZNANILO.

Naznánjam cenj. občinstvi, da sem povečao svojo

krojaško delavnico

za žensko i moško konfekcijo. Delavnico sem si preuredo po svojoj mogućnosti, da de odgovárjala në samo modernim izdelkam, nego túdi niskim cénam. — Po svojoj dugolétnoj praksi sem vpelao dobro znáno

damsko konfekcijo.

V zálogi mam veliko izbiro gotovi dámski i deklíški kaputov po nájnověšoj izbéri. Na želo napravim túdi po meri i po izbráni si modelaj.

Cenjenomi občinstvi se priporoča :

KUKEL KAROL krojač

Murska Sobota - Cerkvena ul. 3.
(Nasproti sodišča.)

LEKARNA

Mr. ph. Dr. Julius de Bölcs

MURSKA SOBOTA — ALEKSANDROVA C. 21.

Ustanovljeno l. 1842.

Telefon štev. 42.

EBENŠPANGER ŠALAMON

v M. Soboti

Glavni trg.

Vam nudi res po ceni vsakovrstnega moškega perila, manufakturnega blaga, klobuke, dežnike ter štrikano blago za deco in odrasle. Na zalogi nepremočljivi „Hubertus“ kaputi, ženski kaputi itd. **VELIKA IZBIRA!**

CENE NISIKE!

3 KAPLICE

odznotra ali odzvuňaj:
za vse
i vsákoga
radostni dněvi!

ZAŠČITNI

ZNÁK

Prastára biljna môdrost i snága v vsákoi kaplici!

Vsáki poedini glážek hižnoga fluida

BILJNA ROSA

zdržuje čudočiněčo snága jezero balzamični zdravstveni biljk bližnji i dalěči trávníkov, logôv i bregov. Prastára izkústva rázni národov skúpila je stoletna apotekg v Bač-i, štera čuva drágocejno tájno sestavine delotvorne BILJNE ROSE.

3 KAPLICE

odzvuňa ali odznotraj núcane, otirajo bolečine mantre preminějo i človek se špěra frišek i novi.

OD JEZÉR VÔSPROBANO I NÚCANO!

Pri glávoboli, vmorjenosti, potrelosti se nariba temen i čelo z 3 kaplicami. Pri našeci i zapretosti nosa po edno kaplico v lúknje nosa. Pri zamuklenosti, kašli, kartári se 3 kaplice vlijějo v tanjer vroče vodě i globoko se diše para skoz nosa i lamp. Pri pokvárjenji želodca, bolečine v želodci, riganji, krčaj vzemejo se 3 kaplice na cukri. Pri zobà bolenji trbej bolno mesto dobro namazati. Pri reumi, gihti, smicanji, bolečinaj v križi, trganji udov, dobro mázanje včasi vtiša bolečine. 3 kaplice v kupici vodě dà izvrvstno vodo za izpránje vúst i grla. Originálna (práva) BILJNA ROSA odávle se samo z zákona zaštitni zelěni glážaj za ceno od Din 12— po komádi. Ne dajte, da vam se mesto BILJNE ROSE podmeče nekaj menje vredna patvorina.

SNÁŽNI HIŽNI FLUID

Dobi se v apotekaj, dregerijaj i bougšij trgovinaj, ali! vam se narávno pošlje, či se obrněte z navádnov dopisnicov na adresu:

100 LETNA APOTEKA, BAČ
(DUNAVSKA BANOVINA)

Z poštov pošlemo 4 originalne gláže z poštnim stroškom za Din 52—, a 8 or'gin. glážov za Din 96— franko — franko, to je ka poštně stroške [nosimo sami.

Kak riba rada má vodô.

(Nôta: Ne menyj rózšám a tarlóra. — Nôta: Ég a kunyhó.)

Kak riba rada má vodô,	Luba drága, ka te lúbim,
Tak rad lúbim jas lubo tô,	Tô nezatajim pred drügim,
Veren ostánem vsigdár k-njê,	Ali nikomi nevadi,
Tak, kak je lastna mati nê.	Li tam pred oltárom pravi!

Stári žerjáv.

(Kitajski románc).

Ling Paon je en stár'ga žerjáva meo,
Stári je bio, od očé ga herbao,
I té ga od očé öroküvao:
Tè ftič je že stôtri lêta vživao.
Ling Paon ednôk žerjáva tô pita
Toga glob'ko mučéčega ftička:
„Povê mi, kak si grátao tak stári?
Da i jas znam tô skrovnost nakrátcj,
Tüdi bodem stôtri lêta stári“
Na štero zdâ žerjáv etak právi:
„Stôtri lêta sem jas tak zadôbo,
Nê sem se pri bogátcov stolaj sôdo,
Riž mi je bila vsáki dén hrána,
Čista voda pitvina návadna.
Nê sem za drüge dosta brigao,
Nê se pri knigaj sedéči püklaio;
Nê sem se trô za žênsek lübézni“.
— Na tô Ling Paon žerjávi govori:
„Drági stárko! Či ti je skrovnost tô,
Ráj nebodem živo lét tri i stô;
Naj nepijém vina, ne jém mesá,
Morskoga závca i drüg dobrogá;
Naj pisátelov pisátvi ne čtém,
Od tákši lepše tüdi nepišem,
Ino ženski ôči nepoglédnem,
Vu njé tüdi lúbaven nebodem:
Te bole naj stôtri lét ne živém!“

SENJE (SEJMI).

PREKMURJE.

- Beltinci** (živinsko i kramarsko) 20. január, 24. na prestopno leto pa 25. februára, 25. aprila, 27. junija, 15. julija i 5. novembra.
- Bogojina** (živ. i kram.) 15. februára, 20. márc, 19. mája, 20. julija, 4. septembra i 16. novembra.
- Črensovci** (živ. i kram.) 14. márc, v pondélek po 3. máji, v pondélek po 14. septembri i 20. oktobra.
- Dobrovnik** (samo živinsko) 6. aprila (živ. i kram.) pondélek po Tělovom, 25. julija, 2. oktobra.
- Dolnja Lendava** (konjsko, živ. i kram.) 25. januára, 16. februára, 27. márc, 17. aprila, 16. junija, 28. julija, 28. augusta, 28. septembra, 28. oktobra, 18. decembra, pa vsáki tork svinjsko senje. Če pride na tork velko senje, teda je svinjsko senje na drúgi dén.
- Dokležovje** (konjsko živ. i drovno) 18. junija i 21. augusta.
- Dolenci** (drovno) na Tejlovo i 6. decembra.
- Grad (Gornja Lendava)** 28. márc, 21. junija, 15. augusta, 29. septembra i 30. novembra.
- Križevci** (živ. i kram.) 16. aprila, 4. junija, 27. oktobra, pa vsáko prvo soboto v meseci svinjsko senje. Či spádne na to soboto svétek, je svinjsko senje prvešo soboto.
- Kuzma** (kramarsko) na Križni četrtek.
- Krog** (kram.) 4. mája.
- Martjanci** (živ. i kram.) 23. mája, 6. augusta i 27. oktobra.
- Murska Sobota** prvi pondélek januára živinsko senje, prvi pondélek februára živinsko i kramarsko, prvi pondélek márc živinsko i kramarsko, prvi pondélek aprila živinsko, prvi pondélek mája živinsko i kramarsko, prvi pondélek junija živinsko, prvi pondélek julija živinsko i kramarsko, 24. augusta živinsko i kramarsko, prvi pondélek septembra živinsko, 15. oktobra živinsko i kramarsko, prvi pondélek novembra živinsko, 6. decembra živinsko i kramarsko. Če spádne na prvi pondélek svétek, se vrši senje na drúgi dén.
- Petrovci** (kram.) na sv. Trojstva nedelo, 4. julija, 8. septembra i 28. okt.
- Puževci** (kram.) 12. julija.
- Puconci** (živ. i kram.) 28. mája, 10. julija, 10. sept. i 10. novembra.
- Prosenjakovci** (živ. i kram.) 15. márc, 16. junija, 2. sept. i 28. nov.
- Rakičan** (živ.) 26. márc, v tork pred Risáli, 2. jul., 16. aug. i 8. oktobra.
- Selo** (kram.) prvo nedelo po Srpnoj Mariji i na Miklošovo.
- Sv. Benedek** (kram.) pred Pepelnicev, po postni kvatraj, po Cvetnoj nedeli, po jesenski kvatraj i pred koledi vsigdár v pondelek.
- Sv. Sebeštjan** (kram.) 20. jan., 2 nedela po Vüzmi, 15. jun. i 21. dec.
- Turnišče** (živ. i kram.) v četrtek pred Cvetnov nedelov, drúgi pondelek po Vüzmi, četrtek pred Risáli, 12. junija, četrtek pred Velkov mešov, drúgi dén po máloj meši, 4. oktobra i vsáki četrtek svinjsko senje. Če spádne velko senje na četrtek, te je svinjsko senje eden dén sledi.

Srez LJUTOMER

Ljutomer živinsko senje: 14. jan., 8. apr., 10. jun., 8. jul., 12. augusta, 12. nov.; kramarsko i živinsko senje: 11. febr., 11. mάρca, 13. mája (tūdi konjsko), 16. sept., 17. dec.; samo konjsko i živ. senje 14. okt.

Cven 7. septembra.

Gornja Radgona 3. februára, 25. mája, 10. augusta i 15. novembra.

Sv. Križ pond. po tihoj nedeli, 3. mája, 26. julija, 6. novembra.

Mála Nedelja četrtek pred nedelov Sv. Trojstva, 21. oktobra.

Veržej 6. mája, 29. septembra, 30. novembra.

Sv. Duh 24. augusta, 13. decembra.

Negova 8. septembra.

Sv. Peter 17. januára (29. junija), 30. junija, 21. septembra.

Mesto i srez PTUJ.

Ptuj živinsko senje: za konje i rogáto živino vsáki prvi i tretji tork v mejseci, za druge vsáko srejdo: tržni dén je vsáki péték; letno kramarsko senje se vrši: 23. aprila, 5. augusta, 25. novembra.

Sv. Andraž v Slov. Gor. 13. junija, 30. novembra.

Ptujska Gora 18. mάρca, veliki tork, v soboto pred križ. nedelov ali pa v soboto po Vūzmi, 2. julija, 14. augusta.

Sv. Lovrenc na Dr. polji 12. mάρca, 27. jun., 10. aug. i 29. sept.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. v srejdo pred Vnébohodom, 23. julija i v soboto pred rožnovenskov nedelov.

Sv. Bolfenk 30. junija, 2. septembra.

Sv. Vrban 25. mája, 25. julija.

Breg pri Ptuj drugi pond. v máji, 6. junija, drugi pond. v juliji, 26. augusta, drugi pond. v septembri.

Ormož Cvetni péték, pond. po Jakobovom (25. jul.), na Martinovo (11. nov.), vsáki prvi pond. v mejseci jan., febr., mάρca, mája, junija, jul., sept., okt., dec. Či spádne na ednoga od tej pondelkov svéték, se vrši senje na drugi pondelek. Svinjsko senje vsáki tork v tedni.

Sv. Tomaž 21. jun., 29. aug., 28. okt., 3. decembra.

MEDJIMURJE.

Čakovec Cventni pondelek, 29. jun., 13. aug., 3. okt., 25. nov.

Draškovec sredo po Jürjavom, 7. i 16. aug., 11. nov.

Kotoriba 9. mάρca, 27. junija, 30. septembra i 30. novembra.

Nedeljišče 15. junija i pondelek po augusta nedeli.

Prelog Risálski tork i pondelek po Jakobovom.

Razkriž 19. mája, 24. junija, 10. augusta, sredo po Beloj nedeli.

Mursko Središče 1. mája, 20. aug. i 26. okt.

Štrigova 19. mάρca, 22. julija, 30. sept. i 4. dec.

Sv. Helena pri Čakovci 18. augusta i 22. septembra.

Sv. Rok pri Čakovci na Rokovo i Mihalovo.

Mesto i srez MARIBOR, levi dravski breg

Maribor vsáki drügi i 4 tork v mejseci senje za živino ; či je v tork svétek, se vrši živinsko senje dén prvle. Vsáki péték svinjsko senje ; či je v péték svétek, se vrši svinjsko senje dén prvle. Vsáko sredo i soboto tržni dén.

Sv. Lenart v Slov. goricah 20. jan., ponedlek po beloju nedeli, 19. mája, 24. junija, 2. augusta, 4. oktobra i 6. novembra.

Marija Snežna na Veliki kram. 20. mája, živ. i kram. 6. aug.

Sv. Trojica v Slov. goricah 10. márcá, po Sv. Trojstvu, 28. augusta, ponedlek po trétjoj kvaternoj nedeli.

Srez MARIBOR, desni dravski breg.

Fram 21. julija, 21. septembra.

Poljane pond. po kvat. nedeli v posti, pond. po Cvetnoj nedeli, pond. 13. mája, soboto 22. junija, 10. julija, 29. augusta, 12. okt. i 15. nov.

Slov. Bistrica 24. febr., Veliki péték, 4. mája, 4. junija, 25. julija, 14. septembra, 28. okt. i 21. nov.

Spodnja Poljskava 2. febr., 10. márcá, 30. junija, ponedlek po 3. aug. i 9. septembra.

Studenci pri Poljčanah 25. januára, šrti pond. po Vüzmi i 13. dec.

Prvle kak bi šteli
küpiti manufaktur-
no blágo, si po-
glednite trgovino

WEISS ŽIGE

V MURSKI SOBOTI

Aleksandrova cesta 17. (poleg trg. Bata)

Na zálogi mámo

vse vrste zimske krátke i duge **MOŠKE KAPUTE**
nepremočlive moške, ženske i otroške

„**HUBERTUS**“ **PLAŠČE** i duge **ŽENSKÉ KAPUTE**,
vse vrste moških i otroških **GOTOVIH OBLEK.**

Velika izbira **HOB.**

Velika záloga vse vrste kamgarov, štofov i caigov.

Obleke izdelávamo tüdi po
MERI, TOČNO I SOLIDNO.

Pridite i si vse to
lehko poglédnete,
brez toga, da bi
vás silili za naküp.

H OBČINSKA **R** ANILNICA **M**URSKA SOBOTA

TELEFON ŠT. 34.

ČEK. RAČ. ŠT. 14.891.

EDINI POPILARNO VARNI ZAVOD V PREKMURJI

Za hranilne vloge in sploh za vsa obveznosti Občinske hranilnice jamči velika občina Murska Sobota z vsem svojim premoženjem in z vso svojov davčnov močjov, zato se tudi arvinski penezi in občinske fonde samo tu morejo vložiti. Sprejme vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu, ter jih obrestuje najugodneje. Daje posojila proti vknjižbi in na poroštvo (na grünt i na karto bijanko z kežešami).

DOVOLJUJE VSAKOVRSNE KREDITE

(lombardne, menično-eskompntne, kontokorentne) na primerne garancije. Opravlja tudi vse druge v denarno stroko spadajoče transakcije najkulantneje

Očijela
rublje
šesiri
kravate

Najvékša domáča trgovska hiša v Jugoslaviji
STERMECKI, Celje br. 312.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vnego drúgi predmetov. — Ka ne odgovárja se zameni ali pa se povrnéjo penezi.

Veliko prebéranje!

Zvünródno niske tene!

lipela
čarape
marame
kšobrani

Klepárstvo najfalejše i nájbole trepéče je
BRATA JUG
v Murski Soboti

ALEKSANDROVA CESTA

V NEMEŠOVOJ HIŠI

Zgotávla vsakovrstno gradbeno špenglarsko delo, kak žlibé na hišo, pokrivanje tórme i pokrivanje z palami. Izdeláva strelovode (villámháritó). Poprávla vsakovrstno posódo.

AUTOTAKSA

BRATA JUG

vozi vsak čas i vsako smer.

CENE ZELO NISKE!

V domovini ročni harmonik,

v nemškem Klingentháli, že prek 45 letj stoji velika svetska fabrika mužikálni instrumentov Meinel i Herold, štera má prinas odávno filijálko. Njéne harmonike od navádne i bogše sorte do najbogši zgotovleni kromatični umetniški instrumentov, vživajo prednost po celom svejti i cene so jáko nisike, ár pri njej se kúpi **narvnoč z fabrike** ali fabričnoga skladišča.

Dve velevážnivi novosti v grádbi harmonik. 1. Vse naše harmonike z čeličnimi pérama so opremlene z novimi glási, šteri so **brúšeni po dužini**. (Dozdaj so se brúšili poprek). To je novi z patentom zavarvani način izdelávánja glásov. Tej glási se nemrejo potreti so jáko zvočni i zvúnrédno lehkó odgovárjajo i po strokovnoj obsodbi so tej štirikrát bole zdržlivi od navádni čelični glásov. — Vse naše štiri- i pét- vrste krom. harmonike so opremlene z novov **melodijskov jeklenov klavijaturov** (notrášnjost prijemalke, štera je naš lástni patent). Velka prednost jeklene klavijature obstoji v tom, ka je pritisk tipk v vsej vrstaj **ednáki i zvúnrédno lehek**. Pri drúgi harmonikaj z lesenov klavijaturov je pritisk tipk v prvoj vrsti lehek i v nadalnih vrstaj vsigdár bole žmeten, ka jáko ovira pri igránji. — Velko prebéranje nájdete v velkom ceniki, vu šterom so vsa najinteresantnejša nova dela na poli izdelánja moderni ročni harmonik. Čenik vam brezpláčno pošle firma

MEINEL & HEROLD, skl. tvornice glasbenih instrumentov **Maribor št. 242**

BREZALKOHOLNA RESTAVRACIJA

K

EMÉNY MARKO

**V MURSKI SOBOTI
NA GLÁVNOM TRGI**

se vsákomi priporočá. — Vsáki dén friška topla i mrzla jestvina i brezalkoholna pitvina. V mesnici mam vsáki dén **friško mesô**.

JELI SE PLÜČNI BETEGI DÁJO ZVRÁČITI?

Z tím vážnim pitanjom se brigajo vsi nadušljivosti trpéči jetični, oni, ki trpijo na plüčnom katári, zastaranim kašlom, slinavosti, dugo trpéči hripavosti i gripi i so do zdaj në najšli vrátva. Vsi tákši betežniki dobijo od nás

sploj kšenki knigo z kejpami,

štero je spiso dr. med Guttman z naslovom „Jeli se plüčni betegi dájo zvráčiti!“

Napisati je potrebno samo edno dopisnico, frankirano z Din 2.— i jo poslati na

PUHLMANN & Co, BERLIN 406.
Mügelstrasse 25 - 25-a.

Reg. pod Sp. br. 2416 od 12. XII. 1933.

OGLAŠÜVANJE V KALENDARAJ

ZVRŠAVA NÁJBOUGŠE
STÁRI ŠPECIÁLNI STRUČNI

BLOCKNER-OV

KALENÁRSKI ODDELEK V
KONCERNI

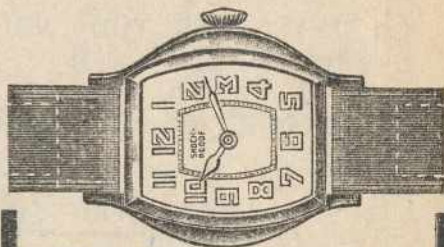
INTERREKLAM D. D. ZAGREB,
Masarykova 28.

TELEFON 23 - 125.

POŠT. PRED. ZAGREB 1/446

PREDLOGI I STROŠKI BREZPLÁČNI

V vsákšo evangeličansko
hlšo naš evangeličanski
„DÜŠEVNI LIST“!

Zahtevajte

brezpláčno i prôsto

od poštarine

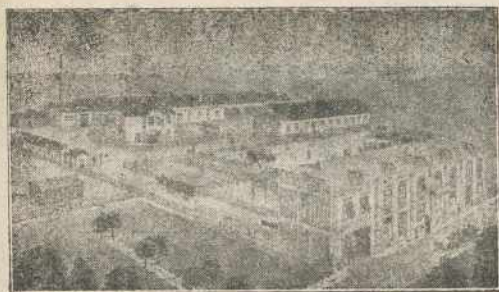
veliki ilustrirani cenik za vöre,
zlátnino i srebrnino od svetsko
poznáne firme

H. SUTTNER

LJUBLJANA br. 93.

Lastivna fabrika vör v Švájcí.

Čüdili te se nisikim cenam!

NÁJMODERNEJŠA
FABRIKA
MESNÁTI
IZDELKOV,
HLADILNICA
I FABRIKA
ZA LÉD

JOS. BENKO

MURSKA SOBOTA

DELAJO SE VSÁKEVRSTE KLOBÁSI, SALÁMI (ZIMSKI I
LETNI) KAK TŮDI VSEFELÉ PREKAJENO MESO.

EXPORT GOVENSKE ŽIVINE, SVINJ, TELET I MESA.

DOBI SĚ MÁST I. VRSTE

TŮDI NA MÁLO.

NÁJNIŽIŠA CENA I NÁJBOGŠA KVALITETA.

ZA DELAVCE OCVÉRKE, PREKAJENE
SVINJSKE NOGÉ PO NISIKOJ CEJNI.

Ure harmonike foto. porcelan bicikli aparati

Nájevékša domáča trgovska hiša v Jugoslaviji

STERMECKI, Celie br. 312.

Prosíte taki brezpláčni cenik, v šterom nájdete ešče vno go drúgi predmetov. — Ka ne odgovárja se zameni ali pa se povrnéjo penezi.

Veliko prebéranje!

Zvúnrédno nislke cene!

Taske kovčeri naputnjače staklo

Nájtsaréša i nájfaléjša trgovina je

Kardoš Jožefa v M. Soboti

Aleksandrova cesta

Prêk od Dobrajove oštarije.

Dobí se vu velikoj meri na prebéranje vsefelé železno blágo po nájfaléšoj ceni, kakti: traverze, beton i palično železo, stávbeno i pohištveno okávanje, vsakšeféle nájfinejše orodje (šker), žage, pile sekire, itd.

Nájbôgse Turske i Švédske kosé, srpi, kosni klepáči i kamni.

Vse gospodársko orodje, plúge, reporeznice, sečkare, preše i vsefelé kotle, peči i šparhete, nájfinejše fárbe, lake, firnajs, terpentín, mašinski oli i mást, koks za kováče, glažojne za okna itd. Vse po niskoj ceni. Što šče pêneze prišparati, more pri tv. Kardoš kúpti.

Kr. prodaja smodnikov i vsé lovski potrebščin.

Ali máte dár za mužíko?

Skoro vsakí ga má, samo se toga niti sam ne zavê. Od toga svedočíjo nájbole nezračúnana, jezera na svetskoznáno fabriko muzični instrumentov **MEINEL & HEROLD** prihájajóca priznánya celó že túdi starejši lúdjé, ki so se návčili igrati s pomočjóv njéni preprósti návučni písem Knížico „Kak posánem dober muzikant“ dáva tvrdka vsakomi **popunoma kšenki.**

Instrumente sáme pa dobite pri firmi Meinel & Herold zvón-rédno fal, ár se pri njej kúpíje **narávnoš s fabrike,** odnosno njenega fabričkoga skladišča.

Muzični instrumenti té nájbole znáne fabrike vživajo zavolo réšan čistoga glása i precizne strokovne izdeláve prednost po celóm sveti, ár što priglíháva kakovost, kúpíje glasbila **MEINEL & HEROLD.**

Tambure od Din 60.—

od Din 2.580.—

od Din 59.— naprej ednoređ.

od Din 120.—

Če ste nej glasbenik,
bodete igrali!

Če ste že glasbenik,
bole bodete igrali!

Klavir harm. od D. 480.—, gosli od D. 65.—, trompete od D. 570.—, gitare od D. 128
Popolno jamstvo dáve tvrdka vsakomi za vsako glazbilo, štero dobite **3 dni na**
poiskúšnja; zamenjáva je dopúščena.

Povsem brezpláčno doblíte lepi, ilustrirani cenik, potrebno je samo da ga s kártov sprosíte od firme

MEINEL & HEROLD

d. z. o. z. zal. tvornice glazbil i harmonik **Maribor št. 242.**

Dobavitel odličnih muzikov i slovítih glasbenih zborov!

Nájvećka odprema tvrdka glazbil v Jugosláviji! — Záhvećite brezpláčni katalog!

THIERRY-ov BALZAM

se nūca pri slaboj prebavi, podrigavanji, žgaravici, napinjanji bolečinaj v črevi i prelēvanji.

Nadale pri slabosti, vōobtrūdjenosti, nezavesti, proti zoboboli, za gargarizeranje, pri boleznī lamp i guta, i končno za blāženje bolečin i trganja.

Oglas po uver. min. nar. zdr. i soc. politike S. br. 12947 od 7. IV. 1934

THIERRY-ova CENTIFOLIJSKA MAST (mást za rane)

polehšava bolečine, vōpotēgne z rane nesnājgo, pomāga pri vrāčenji rane, polehšava lokalna obetegūvanja i se priporoča pri različni ranaj i mozolaj, ar je razkužujoče sredstvo že prek polstotine let poznāno tū i v zvūnski orsāgaj.

THIERRY-jovi VRAČILNI PROIZVODI

se dobijo v apotekaj, a gde jih ne dobite z gori imenūvanimi znāki, je prištelajte narāvnost od :

Apoteke „ANGELA ČUVARA“

ADOLF-a pl. THIERRY-ja naslednik
PREGRADA br. 61. Savska banovina (Jugoslavija)

Cena Thierry-Balzama skūpno z pakivanjom i poštninov :
6 glāžkov 60 Din, 1 špeciālen glaž 55 Din.

Cena Thierry-ove Centifolijske másti skūpno z pakivanjom i poštninov :
2 piksiša 28 Din, 4 piksiši 48 Din i
6 piksišov 66 Din.

Pri vėkši naročilaj znāten popūst.

Pošle se po povzėtji ali či se pejnezī naprej notri pošlejo!
Veliki centh, nāvūčno knižico i kalendar! i. 1940 pošlem na žēenje brezplāčno!

Samo prāvi z tēm
zaščitnim znākom!

Oglas po uver. min. nar. zdr. i soc. politike S. br. 12948 od 7. VI. 1934.

Vsēm našim rojākom tak v domovini kak tūdi v tūjini priporočamo, da si naj naročijo „Mursko Krajino“, ki prināša vse domāče i zvūnske novice kak tūdi vnogo poučnih člankov.

MURSKA KRAJINA

Tednik za gospodarstvo,
prosveto in politiko

Naročnina znāša za celo leto v domovini 30 Din, v inozemstvo pa 60 Din. Naročnina se lahko plāča v knjigarni Hah Izidora v M. Soboti ali pa po čekovnoj položnici štēv. 12.549.

Cena oglasov najnižja. | Izhāja v M. Soboti vsako nedelo | Telefon številka 76.

Podukšaj si življenje!

Življenje se more podukšati, betegi se morejo zvráčiti, slabi ojačiti, nestanovitni morejo postáti jákostni i nesrečni postanoti srečni!

KA PRIDE ZA VSAKIM BETEGOM?

Oslabitev živcov, zgúba dobri prijátelov ali svoji bližnji razočaranost, stráh pred betegom, neprávi naçin življenja i vnogo drúgi razlogov.

ZADOVOLJSTVO

je najboljši doktor! Vnogo je poti, štere te lejko pripelajo do dobroga razpoloženja, štera te oživijo, te navdájo z novim vüpanjom, a té poti so prikázane v ednoj razprávi, štero vsakšl, ki jo zaprosi, dobi

ŠČISTA KŠENKI!

V toj máloj knigci je raztumaçeno, kak se morejo v krátkom vremeni i brezí falling pri deli živci i mišičevje ojačiti, trüjava, slabo razpoloženje, raztresenost, nerazpoloženje za delo i nebroy drúgi pojávoj betega popraviti ali cilo odstrániti. Zahtevajte to razprávo, štera vam pove vnogo hasnovitoga.

Poštno zbiralno mesto:

ERNEST PASTERNAK,
BERLIN S. O., Michaelkirchplatz 13, Abt. III. 37.

ASCHER B. IN SIN

Murska Sobota

Glavni trg

GRÜNTANA LETA 1855

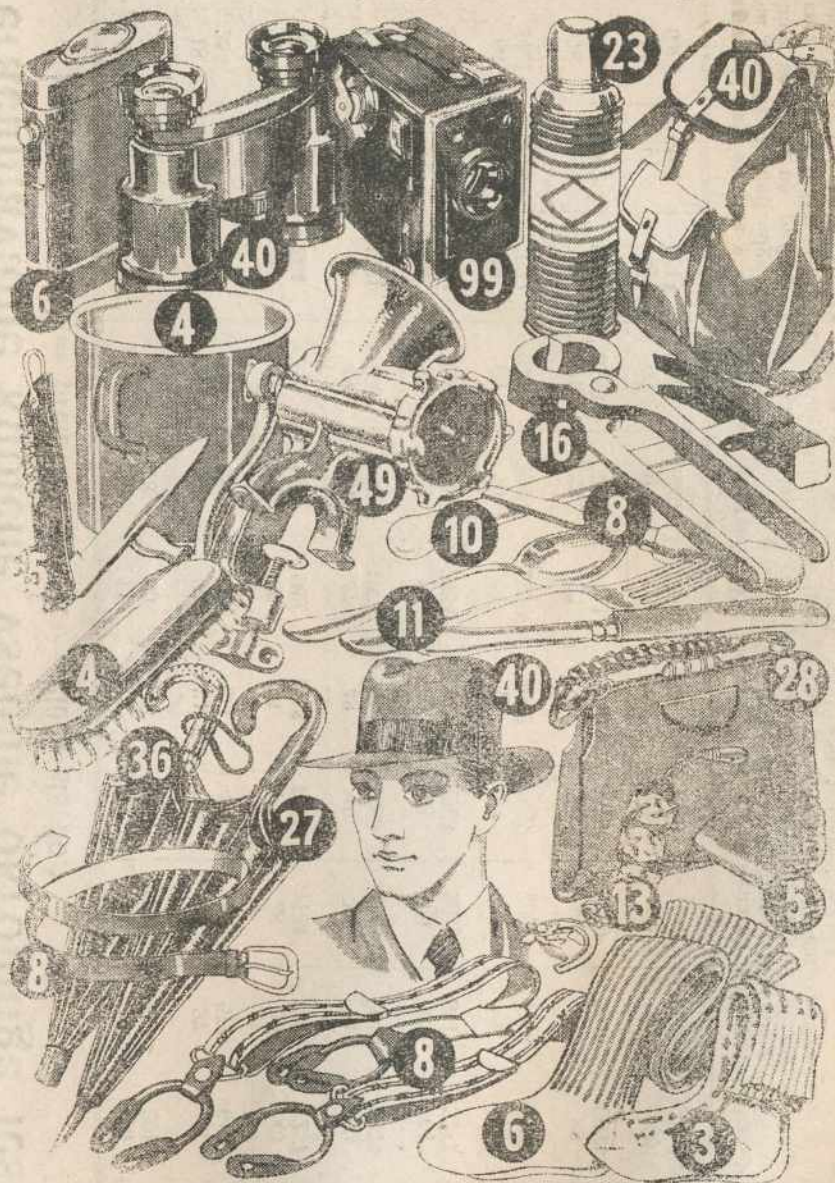
TELEGRAF: A S C H E R

TELEFON ŠTEVILKA 15

Kolonska, špecerijska i vsefelé mele, zrnja

velika trgovina.

Izveček iz najnovejšega ilustriranoga cenika

Največje domače trgovske hiše v Jugoslaviji
 Prosite taki brezplačni cenik, v šterom naj-
 dele ešče vnogo drugih predmetov.

STERMECKI

CELJE št. 312.

Ka ne odgovarja se zameni ali pa se povrnejo penazi
VELIKO PREBÉRANJE!

ZVÜNRÉDNO NISIKE CENE!

Preračunjavanje kubične vsebine okrogloga lesa

(P = premer v cm. K = ključa število.)

P	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	28	38	50	64	78	95	113	133	154	177	201	227
P	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
K	254	284	314	346	380	415	452	491	531	573	616	661
P	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
K	707	755	804	855	908	962	1018	1075	1134	1195	1257	1320
P	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53
K	1385	1452	1521	1590	1662	1735	1810	1886	1964	2043	2174	2206
P	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65
K	2290	2376	2463	2552	2642	2734	2827	2923	3019	3117	3217	3318
P	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77
K	3421	3526	3632	3739	3849	3959	4072	4185	4301	4418	4537	4657
P	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89
K	4778	4902	5027	5153	5281	5411	5542	5675	5809	5945	6085	6221
P	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101
K	6362	6504	6648	6793	6940	7088	7238	7390	7543	7698	7854	8012

Razlage: Gornja števila v vsakem predelki je premer (P) [poprek v sredini, merjena širokosti okrogloga lesa v centimetri. Spodnja števila je toni odgovarjajoči ključ (K). — $V = D \times K$ to se pravi dolžost (D) debela v meri se pomnoži z kubična vsebina se najde na podlagi sledečega pravila 10.000, onim številom (ključom), ki odgovarja premeru debelinski in dobljeni znesek se deli z 10.000 — PRIMER: dugost debelicine je 8 metrov, premer meri 47 cm, poišče se te v tabeli število (ključ), ki odgovarja 47 t. j. 1735 kubična vsebina je te $8 \times 1735 = 13.880$, — $12.880 / 10.000 = 1.388$ m³.